

UNIVERSAL
LIBRARY

OU-234573

UNIVERSAL
LIBRARY

إِنَّ أَوْلَىٰ لِلَّهِ عَلَيْهِمْ حُزُونٌ
لِأَنَّ وَلِيَّيَ الْآخِرِينَ وَآلِهِمْ

المؤتمنه والمستهكرين ان كتاب جواب ابدى له اهداب رسنهامى ساكمان طرقت سريره
بشم صقيقت يعنه طمغمان حضرت شيخ الامام حضرت شيخ محمود وم عبدالحق ندرسه و...

نعم انبى جناب بودى استاد والا اساتيد جناب بودى جليل احمد بن حنبل
الرحمن صاحب كتابي نصيبه ردوى تعلقه بودى وغيره من اهل بيت ابي موسى
شاه سوره احمد صاحب جنابها التفات احمد صاحب كتابها شيا اودام عليكم باسم جعفر محمد...

مطبعة محمد واقع الكهنوى
در كنگزارى الكهنوى

بسم الله الرحمن الرحيم

بعدتیس سانس فیض اقتباس محبت و سپاس مالک الملک فرید کا جلالت

کہ اشخاص شہری را با وصف اتحاد ماہیتہ افراد و اشتراک مواد و وحدت نحوایجاد

بچندین صورتونوعه و اطوار مختلفه و انحاء متکثره حسن وجود خلق و تکوین نمود

فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ و پس از تقدیم قوائم الآراء صلواتہ و سلامتہ

تتمتگاہ انا فصح العرب و محبم مضمون لا اخصد ثناءً علیک انت

کما انت علی نفسیک رفیع القدسی کہ چون محضر نوشت و رفعناہ

مکاناً علیاً سید و بہ شاردہ سبابہ فیض نشارت محمہ را در نیمہ برید و لغت

مدوحی کہ ذات واجب الوجود خود را عاشق جمال جہان آیش شدہ مخا

بخطاب شرف برات و فضل موجودات بلفظ یصلون یصلعہ مضارع

سندتق گروانیدہ صلوات اللہ و سلامہ و علی آلہ و اصحابہ اجمعین

وَمَنْ كَانَ مِنْ تَابِعِيهِ وَأَقْبَلَهُ إِلَيْهِ أَمَا بَعْدَ مِنْ مَنَاسِلِ لَذَاتِ نَهْمٍ أَنْفَكَلِي بَصِيحًا
 خَائِلًا حَمْدًا مَشْهُورًا خَلِيلًا رَحْمَنًا ابْنَ چَوَهَرِي مِمْتَنَّا زَا حَمْدًا مَعْرُوفِي
 سَمَوِيًّا زَا حَمْدًا رُوِي تَعَاقُفَةً وَارْتِقَاةً بَرِيًّا بِرُكْنُهُ رُوِي ضَلْعَ نَوَاجِحِ بَارِي
 سَمِعَ اللهُ دَرَجَاتِهِمْ وَذَكَرَهُمْ إِلَيْهِ بِالْخَيْرِ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ بِرُفْعِهِ رَابِعًا
 عَرَفَانِ وَخَاطِرِ صِحَابِ يَقَانَ وَتَسْوِئَةِ وَاجْتِهَابِ نَحْوِ ابْدِ بُوَدُوكِ دَرِغِيمِ ضَمَّتْ
 بِخَاطِرِ فَاطِمَةِ ابْنِ حَبْرَانَ اِزْفَرِ عَقِيدَتِ وَارَاةِ بَايَرَكَانِ بُوَسِيلَةِ خَلَّاسِ
 مَسْجِدِ كَمَالِ حِيَانِ عَجُوبِ نَمُو دَكْرِ مَلْفُو نَطِ شَرِيفِ مَوْلَانَةِ حَضْرَتِ شَاهِ عَبْدِ الْقَدِيرِ
 كَسَلُوكِ هِيَ اِسْتِ قَدِيسْتِ اِسْرَازِمِ الْمَشْهُورِ بِهِ اِنْوَارِ الْعِيُونِ بِسِرِّ دَسْتِ كِي
 نَمُو ثِ اَلْوَالِيَيْنِ نَاصِرِ اَلْحَقِّ وَدَالِيْنِ مَنبِجِ اِسْرَارِ اَلْحَقِّ وَوَدِ اَلْمَعْدِنِ اِسْرَارِ اَلْحَقِّ
 كِيْفِيَاتِ اَلذَاتِيَةِ حَضْرَتِ شَيْخِ الْعَالَمِ مَخْدُومِ شَاهِ اِحْمَدِ عَبْدِ اَلْحَقِّ رُوِي
 قَدِيسِ اَلْقَدْرِ وَصَرِّ طَبِيعِ كَنَانِيَةِ بِهِيَ اِسْتِ اَشْتَارِ وَرَامِ تَانْفَعِ تَامِ بِخَاطِرِ اَلْعَالَمِ
 عَالِمِ كَرُو دِ اَلْحَرَمِ بِهَرِ قَدْرِ كَرُو دِ اِسْتِ اَخْلَافِ وَاحْتِقَادِ اَنِ زَبْدِ اَلْاَكَا بَانَ قَدِي
 اَصْفَاتِ وَقَدُو دِ وَاصْلَانِ كَشْفِ مَقَاهَاتِ وَرُوِي اِسْتِ اِنِ عَقِيدَتِ سَمَاتِ
 وَرَامِدِهِ بَعْدَ اَلْحَقِّ اَنِ بِي كَمِ وَكَاسْتِ وَبِلَا تَحْرِيفِ وَاسْتِقَاطِرِ اَيَاتِ زِيُوَرِ طَبِيعِ اَلْوَشَائِ
 وَزِيَادَتِ وَتَخْصَانِ بِهِيَ اَلْعَالِمِي وَوَدِ اِسْتِ يَابِي اَنِ اَمَا جَكَاهُ بِتِ سَمَامِ جَامِعِ

کلیل الافهام شوم وی سجانہ جلالت نماؤند بر رعیۃ این حسن نیت و صفای ایتلو
 من سلیل البضاعت ازین انفاس متبرکه بزرگان دین که بسلسله وارادت اجبر
 شیخ فخر الملتہ والدین حضرت شاہ شیخ فخر الدین بقاہ القدالی یوم الدین کہ از کمال خلفای
 حضرت شاہ محمد مصباحناشدالی یوم الدین بجزتہ خاتم الانبیاء المبعوث فی السہوت
 والارضین مشرف شدہ ام فتوح دنیا و آخرت از زانی فرماید بحق محمد و آلہ الامجاد بن
 بندہ بی سلیقہ کتیرن تملیفہ عدیم الادراک و مہم الاخلاق الذی آہنہ و ہدی الدین
 اینامی مولوی عجب الواسع نقوی مداری سیدن پوری کہ از فقدان استعداد
 ستر بحیب مدامت فرورودہ کہ زینہا پیش اہل فضل و کمال بر بنی آرد محض امثالاً
 لامر العالی عنی اخوت آب المدوح بکل لسان و المحبوب فی کل جنان و الشرف
 الاثیل جری تبخیر و التحیل جناب خلیل احمد المشترکہ خلیل الرحمن سلمہ الرحمان عن
 جملہ مکارہ الزمان اتفاق تالیف خطبہ ہدایت والہ المستعان بہ چند دین عن
 ہنر و شمن دین ایام نادانی غلام علم نیکاس یافتہ نام و فضل غیر داری و نور اب
 در ظلمت تواری ارباب نطق سعد و ازار باب جنون و گردون مزنی ہر سون
 لاکر الامر فوق لادب بجا آورده شد ورنہ کہ نام قابل ایل جز اشک شفق گوین
 از گردن سپہر بی سقف را تیرہ غدو و اتصال ندارد و کہ نام جاہل اللہیم کہ در عبودیت

جام کام از رخ فتوح مالا مال ندارد چنانکه این لنگ بصری گفت زمان قدس مرفوع للفضل

یسو ذکلی حق جھول بالجملة تاریخ طبع ملفوظ ہذا زیب تسطیر مینماید

برای سال تاریخش کمر بست

چون غنچه فریاد از نقل ملفوظ

کرامات و سنیے سے حق آت

سروش آواز در گوشش رسانید

۱۲۹۵

التماس از جانب مطبع

بفضلہ تعالیٰ و تئیکہ این کتاب عجبیہ روزگار از جناب چودھری خلیل احمد لہستانی

خلیل الرحمن صاحب تعلقہ و تعلقہ بری پرگنہ رولی ضلع نوابشہر

دستیاب گردیدہ پس فخر خود دانستہ بحال جاوہر بندہ بمقدار حقیر محمد وزیر

مالک مہتمم مطبع گلزار محمدی معاً طبع کنائیدن آغاز کرد پس امید از اہالیان مطبع

و تاجران کتبین وارد کہ بلا اجازت جناب چودھری صاحب ممدوح قصد طبع ہا

میں در مالک مطبع گلزار محمدی
لکھنؤ واقعہ الہوی مدرسہ وازک

فقط بر سوالان بلوغ باشد و پس *

شجره مبارکه حضرت خاندان چشپیه بریده س ابرا صداقده الله رهم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي نور فؤاد العارفين بأثوار الذات والبقى وجود العائقين بآثار الضفا
 واجلى على عبود المتصورين آوار العجليات واظم في بطون المحققين اشوار الخفيات و
 زين في وجه المحبين الجيوبين بصيا الجبال ولين قلب المشتاقين بصياء الوصال والصلوة
 والسلام على ربه كاشف آوار ماوى الامة ولا يراى كحل والده واحمى بملكه العبد
 صلى الله تعالى على خير خلقه محمد وآله واحمى بهم جمعين اهل
 بحر مت رازنيا زنبه شجره المشايخ حضرت شاه النقات احمد سلمه الله ثنا باتوداد الهى
 بحر مت رازنيا زنبه شجره المشايخ حضرت شاه روليش احمد قدس سره باتوداد الهى
 بحر مت رازنيا زنبه حضرت شاه على احمد قدس سره باتوداد الهى بحر مت رازنيا زنبه حضرت
 شاه فقير احمد قدس سره باتوداد الهى بحر مت رازنيا زنبه شجره المشايخ محمد وي قبله
 حاج المومنين سيدى ومولاي حضرت ميرزا حجابى احمد مان قدس سره باتوداد الهى
 بحر مت رازنيا زنبه شجره المشايخ محمد وي قبله كل حضرت شاه بيلسان قدس سره باتوداد
 الهى بحر مت رازنيا زنبه شجره المشايخ حضرت ميرزا شرف محمد بن محمد قدس سره باتوداد
 الهى بحر مت رازنيا زنبه شجره المشايخ حضرت ميرزا شرف محمد بن محمد قدس سره باتوداد
 الهى بحر مت رازنيا زنبه شجره المشايخ حضرت ميرزا شرف محمد بن محمد قدس سره باتوداد
 الهى بحر مت رازنيا زنبه شجره المشايخ حضرت ميرزا شرف محمد بن محمد قدس سره باتوداد

حضرت شیخ حمید قطب الدین قدس سره با توداشت الهی بحر مہ راز
 نیاز نیکه شیخ المشائخ حضرت شیخ حاجی قطب الدین قدس سره با توداشت
 الهی بحر مہ راز نیاز نیکه شیخ المشائخ حضرت شیخ پیرا در لیا قدس سره با توداشت
 الهی بحر مہ راز نیاز نیکه شیخ المشائخ حضرت شیخ بندگی ولیا قدس سره با توداشت
 الهی بحر مہ راز نیاز نیکه شیخ المشائخ حضرت شیخ محمد بن عارف احمد قدس
 سره با توداشت الهی بحر مہ راز نیاز نیکه شیخ المشائخ حضرت شیخ قار احمد
 بن حضرت شیخ احمد عبدالحی قدس سره با توداشت الهی بحر مہ راز نیاز نیکه
 شیخ المشائخ شیخ العالم دستگیر بیلکان حضرت شیخ احمد عبدالحی قدس سره
 سره با توداشت الهی بحر مہ راز نیاز نیکه شیخ المشائخ حضرت شیخ جلال الحی
 والدین پانی پی قدس سره با توداشت الهی بحر مہ راز نیاز نیکه شیخ المشائخ
 حضرت خواستید شمس الدین ترک صاحب ولایت پانی پی قدس سره با توداشت الهی
 بحر مہ راز و نیاز نیکه شیخ المشائخ حضرت شیخ محمد سید الدین علی احمد صادق قدس سره با توداشت الهی
 بحر مہ راز و نیاز نیکه شیخ المشائخ حضرت شیخ محمد بن علی قدس سره با توداشت الهی بحر مہ راز و نیاز نیکه
 شیخ المشائخ حضرت خواجہ قطب الدین مختار علی اوی قدس سره با توداشت الهی بحر مہ راز و نیاز نیکه
 شیخ المشائخ حضرت خواجہ صعین الحی والدین حسن بن جری قدس سره با توداشت

الرضی بحرمه راز نیا زلیله شیخ المشایخ حضرت خواجہ ہارون قدس سرہ اشراۃ بانو داشت الہی
 بحرمه راز نیا زلیله شیخ المشایخ حضور خواجہ حضرت حاجی زین قدس سرہ بآدا الہی بحرمه راز نیا
 شیخ المشایخ حضرت ابن دجستان قدس سرہ بآدا الہی بحرمه راز نیا زلیله شیخ المشایخ
 حضرت خواجہ ناصر الدین ابن ابی یوسف حشہ قدس
 سرہ بالوداشت الہی بحرمه راز نیا زلیله شیخ المشایخ حضرت شیخ محمد
 البرمحل حشہ قدس سرہ بالوداشت الہی بحرمه راز نیا زلیله شیخ المشایخ
 حضرت شیخ احمد حشہ قدس سرہ بالوداشت الہی بحرمه راز نیا
 شیخ المشایخ حضرت خواجہ ابی اسحاق حشہ قدس سرہ بالوداشت الہی
 بحرمه راز نیا زلیله شیخ المشایخ حضرت خواجہ ممشاد عودینور قدس سرہ
 بالوداشت الہی بحرمه راز نیا زلیله شیخ المشایخ حضرت خواجہ ہبیرہ ابصر
 قدس سرہ بالوداشت الہی بحرمه راز نیا زلیله شیخ المشایخ حضرت خواجہ
 حذیفہ المرعشی قدس سرہ بالوداشت الہی بحرمه راز نیا زلیله شیخ المشایخ حضرت خواجہ
 ابراہیم ابن ادم بنی قدس سرہ بالوداشت الہی بحرمه راز نیا زلیله شیخ المشایخ حضرت
 خواجہ فضل بن عیاض قدس سرہ بالوداشت الہی بحرمه راز نیا زلیله شیخ المشایخ حضرت
 خواجہ عبد الوہید بن زین قدس سرہ بالوداشت الہی بحرمه راز نیا زلیله شیخ المشایخ حضرت

خواجه عیسیٰ نقی پور با نور داشت ای بجزمت راز نیاز زبانه شایسته

مردان شیر بردان اسد الله الغالب القصور والمطلوب كل طالب میندن

علی ابن ابی طالب که ما لله وجه با نور داشت ای بجزمت راز نیاز زبانه

سید المرسلین خاتم النبیین شفیع المؤمنین سید الکونین جبرائیل و میکائیل

خواجه عالم احمدی بختیاری مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم با نور داشت

هر که را باو دیدت الماوی زبان با صدق و شجره حیات

شکر و مبرکه حضرت خاندان قادریه

قدس الله اسرارهم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ای بجزمت راز نیاز زبانه شایسته حضرت شاه قید احد قدر

شوره با نور داشت ای بجزمت راز نیاز زبانه شایسته حضرت

شاه احد زمان قدس شوره با نور داشت ای بجزمت راز نیاز زبانه شایسته

حضرت پیر لسان سنه اولاد ای بجزمت راز نیاز زبانه شایسته حضرت پیر لسان

فلا اله الا الله قدس شوره با نور داشت ای بجزمت راز نیاز زبانه حضرت

محمد شریف ناوی قدس شوره با نور داشت ای بجزمت

راز نسیازیکه حضرت شیخ ابوالرؤفیه داماد پوری قدس سره با تودا
 الهی بحرمته راز نیازیکه حضرت شیخ ابوسعید احنس قدس سره
 با تودا داشت الهی بحرمته راز نیازیکه حضرت شیخ نظام الدین نجفی
 قدس سره با تودا داشت الهی بحرمته راز نیازیکه حضرت شیخ جلال الدین
 قاسمی قدس سره با تودا داشت الهی بحرمته راز نیازیکه قطب عالم
 حضرت شیخ عبدالقدوس گنگوهی قدس سره با تودا داشت الهی
 بحرمته راز نیازیکه حضرت شیخ مدرس طبرستانی قدس سره با تودا
 داشت الهی بحرمته راز نیازیکه حضرت شیخ بدیع الزمان بهرانی قدس سره
 با تودا داشت الهی بحرمته راز نیازیکه حضرت سید اجمل قدس سره با تودا
 داشت الهی بحرمته راز نیازیکه حضرت سید جلال الدین بخاری قدس سره
 با تودا داشت الهی بحرمته راز نیازیکه حضرت شیخ محمد عبدالغنی قدس
 سره با تودا داشت الهی بحرمته راز نیازیکه حضرت شیخ شمس الدین عبید
 قدس سره با تودا داشت الهی بحرمته راز نیازیکه حضرت شیخ ابوالکلام
 قدس سره با تودا داشت الهی بحرمته راز نیازیکه حضرت قطب ابن ابوع
 الغیب بن حمیل قدس سره با تودا داشت الهی بحرمته راز نیازیکه حضرت

شمس المدين علي ابن ابي محمد قدس سره با توداشت الهي بحرمه رازنيازيه حضرت

شمس المدين علي ابن ابي محمد قدس سره با توداشت الهي بحرمه رازنيازيه قطب الاقطاب حضرت

سيد القادير جليل القدر با توداشت الهي بحرمه رازنيازيه حضرت شيخ الواسع الخضر وهي قدس

سروره با توداشت الهي بحرمه رازنيازيه حضرت شيخ ابو الحسن علي القنادري

قدس سره با توداشت الهي بحرمه رازنيازيه حضرت شيخ ابو الفتح طرطوسي قدس سره

با توداشت الهي بحرمه رازنيازيه حضرت شيخ ابو الفضيل عبد الواحد بن عبد العزيز

اليميني قدس سره با توداشت الهي بحرمه رازنيازيه حضرت شيخ ابو الحسن بن محمد قدس سره با توداشت الهي

بحرمه رازنيازيه حضرت ابو القاسم جليل القدر با توداشت الهي بحرمه رازنيازيه حضرت شيخ

سري تقطبي قدس سره با توداشت الهي بحرمه رازنيازيه شيخ المشايخ

حضرت معروف كرخي قدس سره با توداشت الهي بحرمه راز نياز نيله حضرت

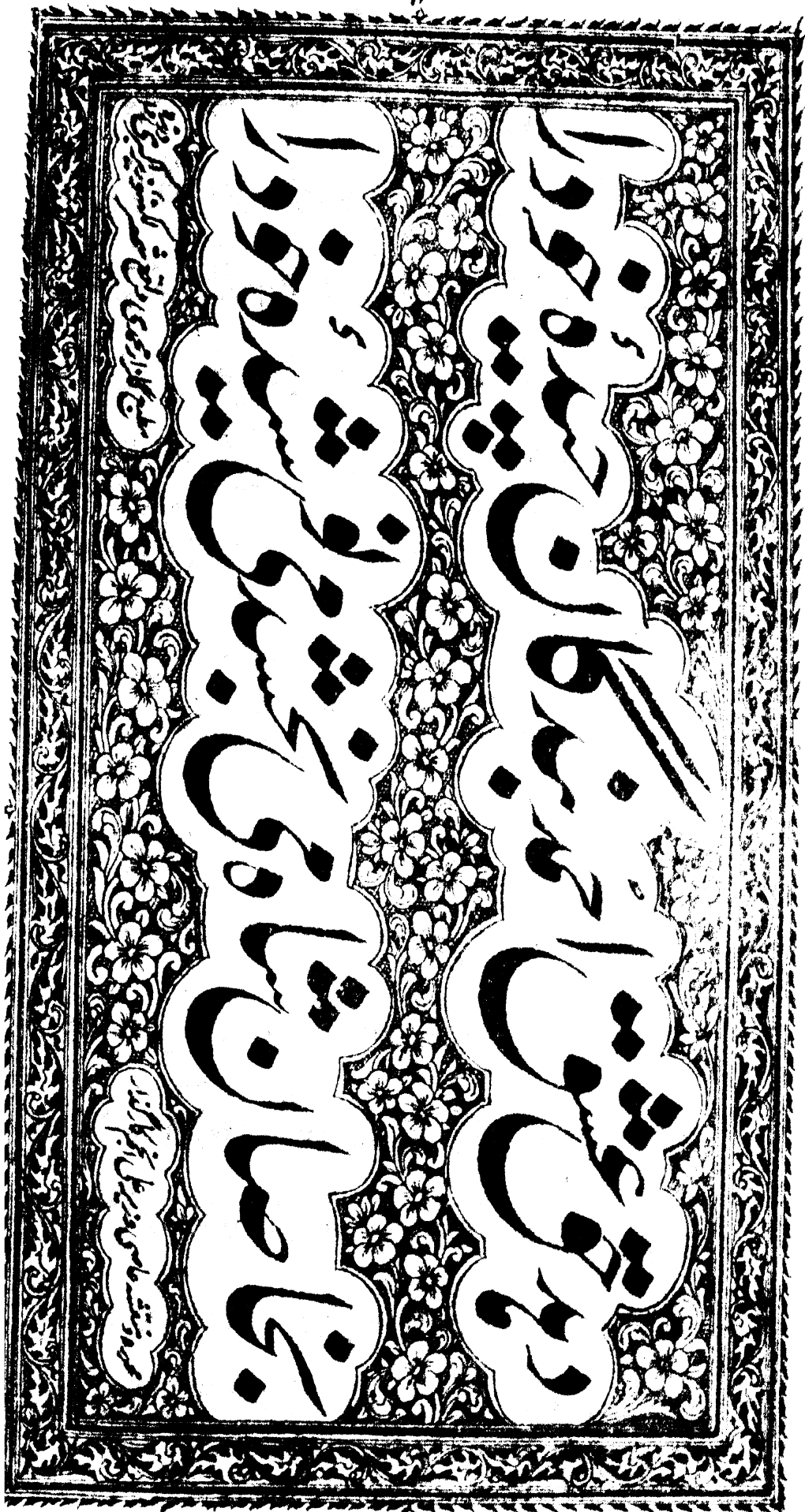
شيخ داود طائي قدس سره با توداشت الهي بحرمه راز نياز نيله حضرت شيخ حبيبي

قدس سره با توداشت الهي بحرمه راز نياز نيله حضرت شيخ الواسع الخضر قدس سره با توداشت

الهي بحرمه راز نياز نيله اشهد الله العالمين بالمشاركة للعارف حضرت علي بن ابي طالب

عنه با توداشت الهي بحرمه راز نياز نيله شيخ الكونيني شيخ القليلين سيد المرسلين و العارفين

و العارفين جميعهم صلوات الله عليهم و اجمعين با توداشت الهي بحرمه راز نياز نيله

عن عن عن

والله اعلم

مردان خداوند باشند | لیکن ز خدا بربد باشند

شجره دیگر پیران چشت **هل بشت ضوان الله علیهم**

هر که را جاوید بید چشت **اللا و بشت** هر زمان با صدق خواند شجره پیران چشت

الهی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه طاهر احمد صیاد علی بحرمة راز نیازیکه

حضرت شاه غوث محمد قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه بخش احمد صیاد قدس سره

الهی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه غوث محمد قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه بخش احمد صیاد قدس سره

شاه نور احمد صیاد قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه بخش احمد صیاد قدس سره

او لیا قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه بخش احمد صیاد قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه غوث محمد قدس سره

بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه غوث محمد قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه بخش احمد صیاد قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه غوث محمد قدس سره

بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه بخش احمد صیاد قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه غوث محمد قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه غوث محمد قدس سره

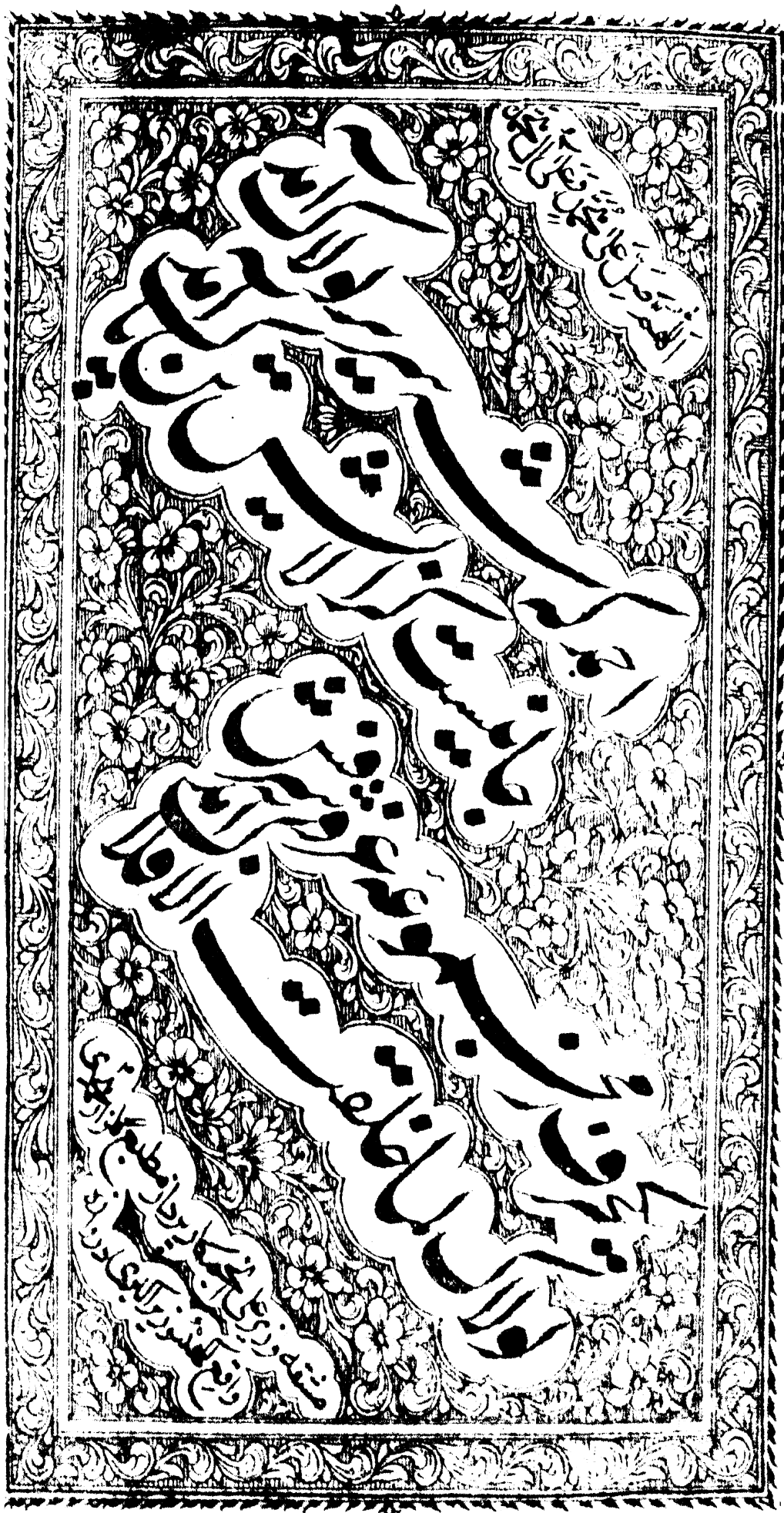
حضرت شاه غوث محمد قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه بخش احمد صیاد قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه غوث محمد قدس سره

شاه حسین علی قطب لایب صیاد قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه غوث محمد قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه غوث محمد قدس سره

بنی قطب لایب صیاد قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه غوث محمد قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه غوث محمد قدس سره

قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه غوث محمد قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه غوث محمد قدس سره

رازیاریکه حضرت محمد غوث قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه غوث محمد قدس سره الی بحرمة راز نیازیکه حضرت شاه غوث محمد قدس سره

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حمد بے نهایت و شنای بیغایت مرا که را که ملک وجود از کتم فقو و در صحرای
ایجاد از عالم امر که عبارت از کن فیکون است از جوهر ارواح و اجسام نامحسوس و
ناشنای بود آورده و هر یک موجودی را بر امور مصالح او حکم نخستین را
خلاقه که نسبتاً از اجسامی که سزاوار است در آورده و هر یک گروهی را مقصود
او در راه او بکمال حال و جهاد که کل حزب مالدی و خد فرعون که چنانچه حضرت
قطب الاقطاب و الاشیخ الشیخ شریف شیخ نظام الدین قدس سره و ده از
زبان و زبان گوهر شاز خودی فرمود مصراع هر قوم راست را بی و نبی قبله گاه
خمسوزمان که برگزیده آن قطب بخان بود مصرعه دوم را در ملک نظم منظم
گردانید و با تمام رسانید مصراع من قبله راست کردم بپرست کج کلامی

و مریزی را که وجود انسان را بر حکم **لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ**
بر تحت خلافت ترویج **لِيُبَيِّنَ لِي الْآرْضِ خَلِيفَةً** و مانده و طامی ال

بطایع آفتاب عنایت و بطور انوار هدایت افسن شرح الله صدره للإسلام

فموتله نور مزینه از ظلمات نفس اماره ان النفس الامارة بالسوء یعنی امارة

منور و مهور گردانید و منعمی را که طوبی اروح بندگان را از تیر اجسام و بجا او مام گذر
میاید و شناسا و آشنای خود میگرداند و مر باوشاهی را که قالب مقرران حضرت عز

خویش را اجالت کرده و تحت التمه بجاروب لا اله الا الله تصفیه داد و نفی غیر ازلان کرد

و در ممالک توحید لا اله الا الله از تغلب لشکر نفس باغی و تسلط جنود شیطان ملامخی

در حصن امن و امان بریاید و مشهور و لیس موجود الا الله است بنشانند و در نزل

فی مقعد صدق عند ملک مقرب تکلم او تا ایشان از رقم و وی که آن

عالم خیر و شر و نور و ظلمت ایان کفرست این گشتند آنچه عده به فرمودند و تقدیرت

ایشان شد بیست و دیگران را وعده گرفتند و ابودیه لیکس ما انقدم انجا بود

دور و بسیار و آفرین بشمار مر سروریه که قافله ایست از قوافل انبیا است و در شامی

را که زیور شریعت او مر همه جن انس را بسیار است و مر ساکنی را که منج سلوک و مآ

سراخ البصر و ما طغی است و مر صوفی را که مقام او قاب قوسین او اذنی

ست چنانچه از زبان درر بارگوه پرتار خود رسول صلی الله علیه و سلم میفرماید که

ادهم من ذنوبه تحت المیزان القیامة لا یحیی آدم و ما دسیان و عالم و عالمیان و

چشم بزم اویند و نهند بلکه از و اندوید و لذو مشربشینی را که حضرت جلاله و عم نواله چهره

لا اله الا الله راجز نبال محمد رسول الله علیه وسلم زیب جمال و زینت

کمال عنجا و در جهان پناهی را که محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم خطاب وست و انا

بیت الشیخ طلع آفتاب دولت اوست و از مشرق تا به مغرب ملک است اوست

اقوال علیه السلام من ویتالی الارض فذوبت مشارقها و مغاربها سیلغ ملک

الشیخ الحدیث کاذوبی بی منها و مرآل او را که بر حکم لایمسه الا المطهر

بکلیه من تعفیه قلوب مکار ایشانست ان الله یحب التوابین و یحب المطهرین کما که ایشانست الذین

احسن الحسنة و زیاده طغرافه ایشانست علماء اقمی کابینا بنی اسرائیل و کما که ایشانست حسابه او را که همون

نملات و نجوم و جودیت بوه اندوگم شدگان تبه ضللا راه هدایت می نموده اند که اصحابی

کالجمود بالهم اذن یتهد یتهد لوامی ایشانست ضوان الله تعالی علیهم

اجتین و بعد میگوید فقیه حقیق نادوم فقره الله و مفتقر اجبار الله بد

بن اریل بن صفی الحنفی الغزنوی فاکر و ب خانقاه قطب لاقطاب ج الاولیا

با انی الانصیا سلطان العارین برهان الواصلین حضرت شیخ العالم شیخ احمد

نجم مدنی در لوی بجا نشسته است سره الغزنی که چون مدنی خود را در خانقاه تبرک

در روضه مظهر آنحضرت که روضه من باض الجنة و حلقه شرف الیقوات لیهجه بوده است

و چون در این عالم احدیت را شناسد و معرفت باطن فرشته اعیان میگردانید و غیور از ما
 سوا می آید بنظر و بعد از همت باطن که همت او از ما کم فلک برگشته بود و
 و صوره دلان را بحیات القاب که الشیخ فیحی و منیت و زمان واحد بیان میدی
 و عاصیان وقت را بساک متاومت و طریق تفاوت مسلک میگردی و رجب
 بهویت صمدیت مالامال را از حضرت لازوال شارب لایزال بودی و دروغ شایه
 بغیرت بسیار بر نیاروی و دم هلال من نذیرد هر دم زوی و از غایت شوق شنگی
 ذوق بزبان مهابک او بشایده شمو و باطن این مشنویات اکثر اوقات میرفت
 مثنوی هر آن کون غافل از وی یک زبان است و در آندم کافر است اما نماند

مباد و اناس که پیوسته باشد	و اسلام بر او بسته باشد
حضورم بخشش می پروردگارم	که من غائب شدن طاقت ندارم

خواستم که تا از بعضی مناقب حضرت پیر و سنگی شیخ و لیدیر و وائی داد
 عسیر که از حضرت عظیم خطاب کریم عبدالحق یافته و در متابعت سید الاولین
 و آخرین بحال شافیه لاجرم او را عجد و رسول گفته اند و این را عبدالحق زیدی
 کمال که در متابعت پیر مثال یافته و سپست در میدان جمال و تاخته کمال
 و قوت در هیچ مقامی بدست نمی آید و ما اوام که در مقصد حقیقی زفته و از بی کام و بی نمان

و شاد و مستقام بے نشان بگوشش روشن بهوش بے سمع آواز فاخذوا انکم لا اله
 الا الله الا انکم تشکون و بدید بے بصردر کمال تجلی جلال و جمال حق نگیت
 و ازرقم خیر در گذشته و بقیه حق پیوسته تا شنیدومی شود که حضرت شیخ العالم
 پیر و بنیاد حضرت شیخ احمد عابد الحق قوس اللہ روح جنان سفیرین الاحوال
 و اتم الحال می بودند که اگر کسی از قرابتی یا از همسایه و یا آشنای پیش
 پیر و تنگتر حضرت شیخ العالم قدس اللہ سره می آمد می یا می بود می حضرت
 شیخ العالم چون از عالم حق بعالم خلق می آمدند و چشم بسته باطن نظر
 میکشوندی و نظر بر آنکس افتادی و می پرسیدند که تو کیستی و او عرض می کرد من
 فلان نام حضرت شیخ العالم باز پرسیدند که فلان کیست و عرض میداشت من فلان
 فلانم باز حضرت شیخ العالم پرسیدند که فلان کیست عرض میداد که فلان پسر فلان است
 در میان سوال و جواب میگذاشتی تا چون حضرت شیخ العالم قدس اللہ
 روحه معلوم میکرد و ندی و می فرمود فلان که فلان از ان ماست باز حضرت
 شیخ العالم قدس اللہ روحه در حال بیابطن استغراق میرفتند باز شیخ العالم
 قدس سره چون بهوش بازمی آمدندی هم بر آنجمله ای که می پرسیدند و حضرت
 شیخ العالم قدس سره کرات کرات می پرسید می زهی حال زهی کمال که در راه

و چون از این کلمات احدیت را شناسد و صمیمیت بطرفته اعیان میگردانید و عبودیت را
 سوامی الحق بنظر و بعد از همت باطن که هست او از ناک فلک برگزیده بودید
 و صوره دلان را بحیات القاب که الشیخ یحیی و یحییات و زمان واحد و بیانی
 و عاصیان وقت را بسک متاوعت و طریق تفاوت مسلک مبارکی رجب
 هویت صمدیت مالامال را از حضرت لازوال شارب لایزال بودی و از غوغای
 بغیرت جدا بر نیاروی و دم هزل من نازید، هر دم زدی و از غایت شوق و تشنگی
 ذوق بزبان سبک او بشاید شهود باطن این مثنویات اکثر اوقات میرفت
 مثنوی هر آن کوه غافل از وی یک زمان است و در آندم کافر است اما سخنان

مباد و اناسی پیوسته باشد	و اسلام بر او سبسته باشد
حضورم بخشش ای پروردگام	که من غائب شدن طاقت ندارم

خواستم که تا از بعضی مناقب حضرت پیر و سنگیر شیخ و لیدر و وائی داد
 عسیر که از حضرت عظیم خطاب کریم عبدالحق یافته و در متابعت سیدالاولین
 و الاخرین بحال شافیه لاجرم هر اعبده و رسول گفته اند و این را عبدالحق زیدی
 کمال که در متابعت پیر شمال یافته و اسپ همت در میدان جمال او ناخسته عمل
 و قوت هیچ مقامی بدست نمی آورد و ملو ام که مقصد حقیقی زنده و انبی کام و بی با

و در او در مقام بی نشان بگوشش بگوشش بپوشش بپوشش آواز فاعلکون انکون لا اله
 الا الله الا انا بشیند و بدید و بے بصیر در کمال تجلی جلال و جمال حق نیست
 و از رقم خیر در گذشته و ببقا حق پیوسته تا شنید می شود که حضرت شیخ العالم
 پیر بتگیر حضرت شیخ احمد عابد الحق قوس الله روحه جنان مستغرق الاحوال
 و اتم الحال می بودند که اگر کسی از قرابتی یا از همسایه و یا آشنای پیش
 پیر بتگیر حضرت شیخ العالم قدس الله سره می آمدی یا می بودی حضرت
 شیخ العالم چون از عالم حق بعالم خلق می آمدند و چشم بسته باطن نطق
 میکشوندی و نظر بر آنکس افتادی و می پرسید که تو کیستی و او فرمادستی که من
 فلان ام حضرت شیخ العالم باز پرسید که فلان کیست و عرض میدادستی که من فلان
 فلانم باز حضرت شیخ العالم پیر پرسید که فلان کیست و عرض میدادستی که فلان من فلانم
 در میان سوال و جواب میگذاشتی تا چون حضرت شیخ العالم قدس الله
 روحه معلوم میکردند می فرمودند که فلان از ان ماست ما حضرت
 شیخ العالم قدس الله روحه در حال بی باطن استغراق میرفتند باز شیخ العالم
 قدس سره چون بپوشش باز می آمدند می هم برانجه تا به گامی از پیش میبودند
 شیخ العالم قدس سره کرات کرات می پرسیدند زهی حال زهی کمال که در راه

پیش خود حضرت سید الاولین والآخرین بحال رسیده و تحصیل مقامات کرده اند و هدی

کما سأل رسول الله صلى الله عليه وسلم عن عائشة رضي الله عنها حين جاء

في حال الاستغفرت من انت ونقل ان رسول الله صلى الله عليه وسلم سألها من انت بقولنا

ولم يقدر بالفرق بين التذكير والتانيث بغلبة المحال فقالت عائشة

رضي الله عنها انا عائشة فقال رسول الله من عائشة فقالت انا بنت ابي بكر

فقال رسول الله من ابو بكر فقالت ابو بكر بن قحافة فقال رسول الله

من قحافة فهربت عائشة رضي الله عنها من بين يدي رسول الله صلى الله

عليه وسلم وقالت عائشة رضي الله عنها لولم هربت من بين يديه

لا حترقت فاذا اخرجت من حجرته فقعدت في باهيا وتهي خواص صحاب

الرسول الله صلى الله عليه وسلم من لدخول بيته وقالت لعمر بن الخطاب

قد عشق ربه فاذا اخرج رسول الله من حجرته وافاق من حاله قات

عائشة رضي الله عنها من الرسول اعلم فقال الرسول صلى الله عليه وسلم

لي مع الله وقت لا يسعني فيه ملك مفرق ولا يتي برس وذاك

فضل الله يؤتیه من يشاء والله ذو الفضل العظيم و انچه از بعضی کلمات

و حالات مقالات و کرامات و ارادات حضرت شیخ العالم رحم استماع دارم

در سلاک نشتر این مختصر منتشر کرده اند تا مگر قاریان و سامعان اهل عصبانرا

انتباهی و توبه پدید آید و در زمره تائبان که التائب من الذنب کمن لا ذنب

له دارند و حضرت تواب توبه ایشان قبول فرماید که انه هو التواب

و مذنبان وقت راز برکت مناقب حضرت شیخ العالم قدس ستره جا

مغفرت بود که انچه هو الغفور الرحیم و طالبان حق را قوتی و تویی

در طلب حق میفراید و سالکان ابن راه را شوقی و وجدی در نرزا آید

و کسالت ل و فشر و گی احوال بگسلاند و زنگار طبیعت بصقله طریقت بزدانند

تا اگر نامرد بومرد آید و اگر مرد بود در مردی مرد بر آید انشاء الله تعالی تا

ابیات شور انگیز این فیض نریبان شوق آو نیز میگویید چون ماهی بی آب

درین راه بمرور ایام و گزور اعوام طپان و پریشان باشد ابیات نیست

ابیات

جز توبه رخ حور نشاید مرا

در همه کج فاق بهانم گرفت

روشنی و زهره از قهر یافت

زان سوز زلف است جانم گرفت

نقش تو تا در دل جانم گرفت

شوق خست چونکه جانم گرفت

جز تو نیاد در نظرم هیچ نیست

مهر و مه نور روانم گرفت

عشق تو تا در سینه من گرفت

نقشش گر روی بهانم گرفت

مشکل تو شبست به چشم چنان

بحر وجود تو جو جانم گرفت

ظلمت شب که بگیرد جهان

زلزله در بزم بهانم گرفت

جان و دلم هر دو فدا تو شد	حسن نخت چونکه بیا نم گرفت	روی تو چون غایت خدایت بر شد
سر زین و عقل جانم گرفت	خون جگر بخینه همچون شده	چون خم ابروت کما نم گرفت
احمد یار و درون رفزود	ولو عاشق چو جانم گرفت	و نام این مخدر را غیبی

انوار العیون اسرار المکنون هفت فنون بنیاد مزن ازل و در مناسبت
 حضرت پیر و ستار شیخ العالم شیخ احمد عبدالحق نقل است که شیخ العالم
 قدس الله روحه اندر آنچه هفت ساله بوده اند چون با در حضرت شیخ العالم شیخ
 احمد عبدالحق قدس الله روحه در نیم شب از جهت تجردی استندی شیخ العالم
 قدس الله روحه بسیاری که مادر را خبر نبودی میخواستند و بزایه خانه با دای خان
 تهری مشغول میشدند چون مادر مسر بان بعد از الفراغ و خوابگاه می یافتند
 لقص میکردند و زایه از زوایای خانمی یافتند می گفتند ای احمد عدو پدر تو
 هم شیخ بودند لیکن نه چنین که تویی بر صغیر فرزند خدا تعالی هم فرض نیست بر آن
 نقل چندین جد و جدی کنی الغرض مادر مشفق حضرت شیخ العالم را از خواب
 آخر شب منع میفرمودند و باز میداشتند حضرت شیخ العالم را بوش محبت حق غالب
 فرمودند که این مادر نیست بلکه راه زن است که کار خود می کند و مرا از کار
 حق باز میدارد و سر در عالم کشیدند و از خود بخود پای و در راه حق بسفر نمودند

نقل است حضرت شیخ العالم را بر ادوی بوده شیخ تقی الدین نام در شهر دلی
 سکونت داشتند و دانشمند بودند حضرت شیخ العالم بجز منت ایشان قصد تعلیم
 علم میکردند چون شیخ تقی الدین چیزی علم ظاهراً حضرت شیخ العالم را میخواستند
 نمی خواندند و میفرمودند که ما را علم معرفت خدا تعالی بیاموزاید چون
 شیخ تقی الدین را از حضرت شیخ العالم بایش میسر نشد در روز جمعه دست گرفته
 پیش استادان دلی بردند و التماس کردند که این بچه مرا می رنجانید
 و میگوید که ما را علم بیاموزانید چون با چیزی نمی آموزانم نمی خواند شما
 هم این بچه را بفرمایند بیاموزانند تا مگر گفته شمایان در گوش کنده استادان
 دلی کتاب میزان پیش حضرت شیخ العالم آوردند و سبق گفتن آغاز کردند چون
 بصرف تریب صفیاً رسیدند و معنیش ادا کردند که ضرب المیزان حضرت شیخ العالم
 فرمودند در راه خدا زون و زده شدن این راه اکرام خاص و عام است
 به موجب تقاضای حضرت شیخ العالم باز فرمودند که مرا به خواندن این علم کانیست
 مرا علمی بیاموزانید که معرفت خدا تعالی حاصل کنم و جز او را دوست ندانم
 استادان بزبان لطف فرمودند با با تقی الدین در خیال این بچه نخبه
 این بچه خوانده حضرت است حضرت شیخ العالم قدس باشد روح باب تمام

پیش او ستادان دہلی اساتذہ شدند فرمودند کہ اسی استادان کہ مرا بر شما
 عرضی است اگر اشاعت بنمایند عرض دارم او ستادان دہلی بلطف تمام
 و شفقت عظام طبسان کلام فرمودند کہ اسی بچہ بگو چہ میگوید حضرت شیخ العالم
 قدس اللہ روحہ بشق کمال و وجد لایزال بزبان مقال از سر حال این

بیت شور انگیز فرمودند بیت صرف مگر روز قیامت خواہی کرد	مخدوم و ما عمر بخواندن نیزان بگفت او ستادان دہلی و آنانکہ در مجمع
--	--

ایشان بدو ندہر ہمہ از خود بیخود شدند و از زار بگریستند حضرت شیخ العالم
 قدس اللہ روحہ را بعد از خواہی پیش آمدند و پائی حضرت شیخ العالم بگفتند
 و فرمودند کہ السعد من سعد فی بطن امہ حضرت شیخ العالم من اللہ
 روحہ از انجا برون آمد و بحال بجا خود باز گشتند نقل است کہ حضرت
 شیخ العالم قدس اللہ روحہ براہل بیت برادر خود شیخ تقی الدین
 کوشش می نمودند و گاہ برادر خود میگردند کہ برادر مرا تعلیم نمی کند
 وزن شیخ تقی الدین گفتند کہ شما میان احمد را چرا تعلیم نمیکنید کہ او بزرگ
 کتر شماست اگر شما تعلیم نکنید بر کہ رود شیخ تقی الدین فرمودند کہ ما کلام
 تعلیم بکنیم کہ او دہ طلب مولی خود از خود بیخود است و خبر ندارد اکنون

ماترا از حال او مجرب و هم شیخ تقی الدین شیخ العالم قدس الله روحه را پیش
 خود طلبیدند و از کسب خود یک مهرسیم کشیدند و بجز شیخ العالم دادند و فرمودند
 که ای احمد این مهر خود بداد حضرت شیخ العالم آن مهر را در محلی از صحن خانه دفن کردند
 بعد ساعتی شیخ تقی الدین از حضرت شیخ العالم قدس الله روحه آن مهر طلب فرمودند
 حضرت شیخ العالم فرمودند بهما همی بی بین برادر را چنین می بخاند من کی
 داده است که می طلبد شیخ تقی الدین فرمودند که من ترا داده ام و تو در
 صحن خانه دفن کرده حضرت شیخ العالم قدس الله روحه فرمودند که مرا خیریت
 اگر دفن کرده ام بر وید پستانید شیخ تقی الدین اشارت بر زن کردند
 ویدی حال این که هم در مساحت فراموش کرد این علم از ما چگونه بخواند
 در علمی مستغرق است که از ما و از علم پُر اندازد نقل است که حضرت شیخ تقی الدین
 از بیت کافر حضرت شیخ العالم قدس الله روحه در محلی پیغام میگردند و فریبند
 که خواستگاری کنند حضرت شیخ العالم قدس الله روحه بشنیدند که خواستگاری برین ادر
 میخواهد که بکنند حضرت شیخ العالم قدس الله روحه بر در آنکسان نقتند گفتند
 که شما را دختر ندیدید که من مروغنی ام نقل است که حضرت شیخ العالم قدس الله
 روحه در شبه و بی باشا هزاره محبت داشتندی در در خلو و طاهر و کس عشق حق

می باختنی روزی از روزهای در مسجدی شیخ تقی الدین غلطیده بودند و حضرت
 شیخ العالم قدس المدرسه پای ایشان گریه مشت میزدند و در آن اثنا
 آن شاهزاده رسید و پندید که حضرت شیخ العالم قدس المدرسه پای بر او خود
 شیخ تقی الدین را شست میزند شاهزاده در غضب گفت که ای شیخ
 تقی الدین احمد پایی تو بگو بدی باید که شاهان بارگاه اولیای حضرت اله
 پای احمد بگیرند و در سلک عبودیت او در آیند نقل است که حضرت شیخ عالم
 قدس المدرسه اندر آنچه بحرات و عطش باطن در طلب پیر وقت که کبریت هم
 است و سینه او بجز حضرت چنانچه گفت بیت پیرره کبریت احمد است
 سینه او بجز اخضر آمده است به از شوق کمال و وجد ذوق لایزال
 و دیگر در عالم میگردیدند و نشانی برایشان نخواستن نی یافتند ناگاه در
 مقام پانی بت پائی بوس حضرت شیخ المشایخ قطب الاولیا حضرت شیخ جلال الحق
 والدین قدس المدرسه حاصل شد شیخ المشایخ قطب الاولیا شیخ
 جلال الحق والدین قدس المدرسه همه حضرت شیخ العالم را باذن حضرت صمدیه
 و با جازت حضرت احدیت قبول فرمودند و طاقیه از سر خود کشید
 بر سر حضرت شیخ العالم قدس المدرسه نهادند و فرمودند که بجز فرمان است و خندان

گرم کردند که در تحریر ننگی در در قمر نه آید بعد حضرت شیخ العالم ^{قدس سره} بعضی را
شیخ المشایخ حضرت جلال الحق والدين قدس الله سره سمانی گرفتند و شیخ گما
آوردند و از بعضی مخطوطات را هم آوردند حضرت شیخ العالم را خون نظر بر مخطوطات
افتاد و رجال تبری نمودند و فرمودند این چه شخصی است و بعد از آن وقت
بر شیخ المشایخ شیخ جلال الحق والدين آمدند و طایفه باز گردانیدند
و روان شدند بیرون شهر افتاد و سیر رفتند حضرت شیخ جلال الحق والدين ^{قدس سره}
نیز و عقب ایشان بروان آمدند استاد و نظر ایشان بودند ناگاه در
بادید افتادند که هیچ راه در آن بادینی یافتند بر درختی نظر افتاد
و بر آن درخت رفتند و بالای آن سوار شدند چه بیند که دو کس
از دور می آیند حضرت شیخ العالم قدس الله سره از درخت فرود آمدند و
جانب آن دو کس روان شدند و آن دو کس نیز جانب حضرت شیخ العالم
می آمدند تا آنکه بیکدیگر رسیدند حضرت شیخ العالم قدس سره آن دو کس رسیدند
که راه کدام طرف است ایشان جواب دادند که راه بر درخت المشایخ شیخ جلال الحق والدين
کم کردی حضرت شیخ العالم پرسیدند که چینی است آن دو کس گفتند چینی است باز
حضرت شیخ العالم پرسیدند چینی است ایشان گفتند چینی است با کت میان هر دو ایشان

حضرت شیخ العالم قدس الله سره سوال جواب رفته و خاسته حضرت
شیخ العالم قدس الله سره بهین و الشکر که ایشان رسولان خدا تعالی اند
له فرستاده حق برین فیه آمده اند و بر خود فرمودند که ای احمد مقصود و مقصود تو
نه بر در شیخ المشایخ شیخ جلال الحق والدین نیست از آنچه اراض نمود و بود
نوبه کردند و بدریای انابت غسل کردند و باز کشند و سوی شیخ المشایخ
جلال الحق والدین بشتافتند و شیخ المشایخ شیخ جلال الحق
سره ایستاده بستانه خود منتظرند و هم حضرت شیخ العالم قدس الله سره بودند
مادام که حضرت شیخ العالم برسیدند و وزیر یابی پیروان فنا و شیخ المشایخ
جلال الحق والدین قدس الله سره بتعظیم تمام و شفقت عظام است
گرام شیخ العالم را کناره گرفتند و بلطف ظاهر و نظر باطن بزبان
مبارک فرمودند که ای عبد الحق امروز تو همان مینشی حضرت شیخ العالم
قدس سره سر بر زمین بردند و باعتراف عبودیت پیوستند شیخ المشایخ
شیخ جلال الحق والدین خادم خویش فرمودند که امروز هر جنس طعام
که ممکن باشد و از هر جنس مخطورات که استعمال باشند موجود کن بعد چو آن
طعام موجود شد شیخ المشایخ شیخ جلال الحق والدین حضرت شیخ العالم را طلبیدند

و پیش خود نشاندند و بعضی بایران که شایان آن بودند نیز حاضر شدند
 و فادم خویش - اشارت فرمودند که آنچه موجود کرده بیار الغرض
 بعد دست بستن کند درمی فزا کردند و طعام از چهرش که موجود بود
 بگان بگان آوردند و بعضی منطورات هم آوردند و پیش نهادند و شایان
 شیخ جلال الحق و الدین از مطلع مقصود و شهود و شهود و مشیر الی الله
 و بتشر الی و صدت اللہ شیخ العالم را فرمودند که ای عبد الحق سزاوار
 که حضرت احدیت او خداوانی و بعید پنداری بران آورد دست من
 و از وی اعراض کن شیخ العالم را بجز و این اشارت نظر بر جمال و صد
 حق افتاد و در ایاتی آن فی خلق السموات و الارض ما اختلاف للبل و النعم
 عبرت و خوف و رواد و فواج تجبی لله فقد السموات و الارض و دل شیخ
 قدس سره را تا خستاق و تلمذ شیخ العالم از خود و پیوسته شدند و در عالم عبرت
 افتادند و از زاری میگرفتند و شپهای خون چون چتره حیون از دو چشم
 مبارک حضرت سح العالم روان شدند مدنی و در او بیخافه جمال کمال
 پیوستگی خویش شسته شب روز میگرفتند می نگریستند و از اطلاع
 ماسوی احد بنیرا پیوسته بعد از شیخ المشایخ شیخ جلال الحق الدین بنیرا

وشفقت میوم فرمودند و سبقت حضرت شیخ العالم آمدند و فرمودند ای عبدالحق
 چیزی از دنیا کن و بهوش آئی حضرت شیخ العالم از کمال درود آشنایان
 که ناراد است از دل رفته شد و هیچ چیز اختیاری افتاد و بهر فرمودند تا
 غایت نرسیدم که چه بخورم و از کجا و کرا بخورم و اکنون چه خورم و کجا
 رو آورم و از که اعراض کنم و فارق پاک ناپاک چون شوم چون شیخ المشائخ
 شیخ جلال الحق و الدین کرات و مرات میفرمودند و گوشه اش بلوغ میبود
 شیخ العالم و حضرت پیر شکیخ خود عرض کردند اگر در روز نماند شایخ خود
 باشد این بنده بخورد شیخ المشائخ شیخ جلال الحق و الدین کرات و نماند
 بر و این سفر فرستادند و شایخ آید از المشائخ و نماند و پدید و پاک بود
 از هیچ شایخ مذکور را سزا که نماند پیش حضرت شیخ العالم اگر روز
 حضرت شیخ العالم فرمودند این نماند بر شایخ است نماند شایخ
 الغرض قطب المشائخ شیخ جلال الحق و الدین حضرت شیخ العالم را نماند
 و فرمودند ای عبدالحق خدای پاک است و پاک را پاک و مانده و از ناپاک
 پاک را همیشه پاک آرد تو متوکل مستوجب بخت پاک باش و خود را و
 حال کار خود را از ناپاک پاک و از تا جز پاک هیچ ننماید و انگاه بدانی و بنیای

کہ در دو جهان جز حضرت پاک هیچ نیست و برگزینا باشد انگاه شیخ العالم را
 تسکین قلب و اطمینان باطن پیش آمد و الحمد لله علی ذلک نقل است
 شیخ العالم قدس سره اندر آنچه در مقام بودند غورتی بیوه نام او
 بی بی فاطمه بود و آن عورت پسرن داشت که کسب سفید بافی میکردند
 و آن عورت مشغول بختی می بودی و ولیه از اولیای حق بود حضرت شیخ
 العالم قدس سره را دوست میداشت و بفرزند میخواست حضرت
 شیخ العالم را آن بی بی فاطمه محبت افتاده بود در خانه بی بی فاطمه
 میماندی حضرت شیخ العالم میفرمودند که این فقیر از بی بی فاطمه هیچ وقتی
 در قیام شب سبقت نیافته است و هر وقت که این فقیر میخواستی که بی بی
 مزاجت بنویسد این فقیر بی بی را نشسته مشغول بختی میمانتی و بی بی
 این فقیر را بلطف میفرمودند بزبان هندی بیجا آب گرم موجود
 نباید که از آب سرد وضو کنی زهی عورت پارسا که دهنی بر سر مردان
 انداختی نقل است که در مقام دیوانه بود حضرت شیخ العالم را آن
 دیوانه محبتی بود و او حالی و کمالی داشت در مسجدی بودی و افتاده
 میماندی خالق او را طعام می آوردی و او آن طعام از جهت حضرت

شیخ العالم میداشتی حضرت شیخ العالم چون می آمدی دیوانه میگفتی که ای
 احمد نعمت خدایت بخورد و بخوران حضرت شیخ العالم آن طعام خود خورد
 و او را خوراندی روزی از روزهای دیوانه خراسانی دراز قد و سپیدت پیدا
 باین دیوانه بغضب میگفت تو ولایت ما خراب کرده آمدی اینک ما
 ولایت تو خراب میکنم بعدتی ناگه شبی از شبهایی بی فرمودند که بیجا
 احمد شب این ضعیفه خواب دید و هست که در حوضی ماهیان مینزند حضرت
 شیخ العالم فرمودند که بی بی این فقیرم شب خواب دیده است
 که در حوض بزرگ که چون در ریاست و ماهیان بزرگ مینزند چندانکه
 در عدد و جهر نیاید بعد آن حضرت شیخ العالم تعبیر خواب فرمودند که خواب
 شما آنست که سیاه خراب شود و خواب من آنست که شهر دلی خراب شود
 چند روز گذشته بود که شورا افتاد که مغلان رسیدند بی بی و یک طعام
 که چرمی پذیرده هم بردگدان گذاشته در بازار حبت خریدن رسیان
 رفته بود بی بی از بازار نیامده بود که حضرت شیخ العالم در خیال بی بی
 سوی بازار رفتند چه بیند که زلزله روز قیامت افتاد و هست با بی بی
 ملاقات نشد بعد در آن جد رفتند چه بیند که آن دیوانه هست ^{عنه}

باو نشستند و بپاوانه گفت ای احمد قمر خدا نازل شده است حضرت شیخ العالم
 فرمودند که حال شما چیست و بپاوانه گفت ما نیز می آییم بعد حضرت شیخ العالم
 باز در خانه بی بی آمدند چه بینند که در خانه بی بی کسی نیست و در یک کجری
 همچنان بالای و یکدان است حضرت شیخ العالم یک لقمه از میان
 دیگر برگرفتند و یکبار گفتند و از سر چهرت بزبان حال فرمودند
 لَمِنَ الْمَلِكِ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ و بیرون آمدند لعل است که
 حضرت شیخ العالم قدس الله سره از ستام دریانی پت آمدند بر سر خود
 شیخ المشائخ شیخ جلال الحق قدس الله سره چه بینند که در متکاران شیخ المشائخ حضرت
 شیخ جلال الحق و الدین قدس سره خت می بنزد و مسعود میشوند و میخوابند که سوی کوی
 روان شوند یک طبق برنج آوردند و شیخ المشائخ حضرت شیخ العالم را دادند
 و فرمودند که ای عبد الحق برو که قمر خدا نازل شده است حضرت شیخ العالم
 از آنجا روان شدند چند نفر از حاجیان مصاحب شدند ایشان در وادی
 رفتند حضرت شیخ العالم فرمودند که قمر خدا برای دلی است اما در دلی
 برویم حضرت شیخ العالم در بدایون آمدند نقل است که شیخ العالم در ایام
 مسافرت شبی از شهدا در مسجیدی فرود آمدند و آن شب جمعه بود مسلمانان

آنگذرفت بانگ نمازی گفتند حضرت شیخ العالم را هم گفتند که ای مسافر
 تو هم بانگ نماز بگویی امشب جمعه است حضرت شیخ العالم فرمود شما را و گفتن گفت
 بانگ نماز در شب جمعه چه نیت است که تا ما بدینم ایشان گفتند که از بانهنگ
 تا از برکت هفت بانگ نماز که درین شب متبرکه بگردید الله تعالی بلام
 تمامی هفت ازان مقام دوزان بندگان که در آن مقام اند و در کنند
 و در امن و امان خویش نگاهدار و حضرت شیخ العالم فرمودند که مراد بنویس
 نیت دست نمیدهد که تکرار بانگ نماز بگویم ایشان گفتند چرا نیت دست
 نمی دهی حضرت شیخ العالم فرمودند بنده که خدا تعالی را از جهت نیکی پسند
 و از بلا و دوری جوید آن بنده بنده نیکی باشد و بنده خدا و بنده خدا مخلص
 بودند منافق و اخصاص آنست که مطلوب مقصود او جز ذات حضرت
 صمدیت نباشد و آنجند *اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ* ایشان حیران ماندند
 که در خویش چه میگویی نقل است که حضرت شیخ العالم در پنجاه رفتند
 و خواستند که اکابران شهر را ملاقات فرمایند پرسیدند از کسی که درین
 شهر نشینند از همه فاضلتر و بزرگتر است آنکس جواب داد که فلان دانشمند
 از همه فاضلتر و بزرگتر است حضرت شیخ العالم بران دانشمند رفتند

و ملاقات کردند و ائمه مشغول بسبق بود طالب علمان میخواندند
 از مشغول بسبق قدری بایستاد و با حضرت شیخ العالم بکامیت مشغول شد حضرت
 شیخ العالم از علم معرفت ذات صوریات حق تعالی طلب کردند فرمودند
 که شما و ائمه بزرگ آید و نامم بانگ شما بسبب است از عطش این
 طلب بر شما آمده کم از علم مذکور خبر کنید و ائمه از سخن شیخ را نیکتر بشنیدند
 از خود بخود شد و بیاب گشت بعد دیری بهوش باز آمد دستار و گلو
 کرده در پای حضرت شیخ العالم افتاد و گفت و الله که جنابین علم
 علم تحصیل کردم و بنندگان خدای تعالی بسبق گفتم اما ازین علم
 هیچ فهم نکردم و هیچ خبر نیافتم حضرت شیخ العالم بر آن ائمه شفقت
 فرمودند و باز گشتند نقل است که حضرت شیخ العالم قدس الله روحه در
 پنجاه در خانه کوه توال می ماندند و مادر کوه توال خدمت حضرت
 شیخ العالم قدس الله سره بسیار میکرد و اعتقاد محبت تمام میداشت
 و با شیخ العالم قدس الله سره وجه یکی یوانه دیگر برابر بودی الغرض شیخی
 سلطان سکه شیر بیان پوشیده طریق شکسته گان برون آمدند و جماعت
 قلندران فرود آمده بود آنجا رفت و در گوشه نشست قلندران طعام

بزرگند وقت خوردن سلطان را گفتند که ای فقیر دور شود طعام
 ما نظر میکنی سلطان طریق شکستگان و غریبان شکستگی و غریبی مینماید
 و میگفت که سن غریبم از آن شما چه میکنم شما بخورید ایشان باز مانند
 ما دام که سلطان راد و زنگر و ند سلطان از آنجا روان شد جایی
 رفت که جوگیان فرود آمده بودند ایشان طعام آوردند و میان
 خود با قسمت برابر نهادند و یک بخش از آن سلطان بهم کردند
 و سلطان دادند سلطان گفت که ما از شما بیگانه هم را یک بخش
 برابر چگونه باشد جوگیان گفتند که ای بابو مرا رسم است اگر سنگ
 باشد سنگ ابرم قسمت برابر و هم خاص که تو آدمی هستی ترا چرا ندیم
 سلطان چون باز آمد و روز شد فرمان شد که قلندران درویشان
 در شهر مانباشند و قلندران رامی آوردند بر کشتی سوار کرده از آن
 لب آب کردند شوهر و شهر افتاد که سلطان قلندران درویشان از شهر دور میکنند
 حضرت شیخ العالم فرمود ای یوانه بیاتاب در سلطان بوم و به منیم که سلطان چون قلندران
 درویشان از شهر دور میکنند ما در کو تو ال کو تو ال منع کردند کلامی مخدوم و
 درویشان یک یک نفس کنایه از شهر دور میکنند حضرت شیخ العالم گفته ایشان گوش

آنگه پوانه ز برابر خود بر در سلطان برودند و نشستند و خاک بر سر انداختند
 مدتی در خیال منتظر احوال بودند چون بحکیم حضرت شیخ العالم قدس الله سره
 رانند پرسید که این کیست و چه میکنند حضرت شیخ العالم قدس الله سره فرمود
 ای پوانه سلطان بوندان ملی خبران را از شهر دور می کنند در وقت
 را این سخن گفتند و بقرار گاه خود باز آمدند نقل است که حضرت شیخ العالم
 قدس الله سره روزی در کناره لب آب در شهر سنند و استاد بودند
 خواستند که ملاقات شیخ المشائخ شیخ نورالحق و الدین قدس الله سره
 بکنند در خاطر آوردند که بملاقات در ویش خالی نروند گیاهی در وقت
 سبز و تر و دراز بر کرانه آب دیدند با خود گفتند که همین گیاه در بهیم
 و ملاقات کنیم و از مطلوب مقصود بجوییم آن گیاه را بر گرفتند
 و بر شیخ نورالحق و الدین بردند شیخ برآمده و فایده خود را همی
 یاران نشستند بودند حضرت شیخ العالم آن گیاه را بر زانو حضرت
 شیخ نورالحق نهادند فرمودند که بابا صفاست شیخ نورالحق و الدین فرمودند
 بابا عزت است هر دو اولیا با یکدیگر ساعتی مشاهده کردند و هیچ کس از آن خبر نداشت

حضرت شیخ العالم قدس به بعد ساعتی بازگشتند و از کمال عطش باطن اگر چه چوبون
و حدت از دولت پیر دستگیر خویش شیخ المشایخ شیخ جلال الحق الیه
نوش میگردند فاما سپربانی شدند و هر دم و مصلحت من مزیذی برمی آورند
هر چند که عروج بمقامات کبری می کردند و عبور از همه می یافتند اما بریابیده
و فائده خود که طلب آن میگردند و قوف نمی یافتند و ممشور انگیزند
برمی آورند و میگفتند ای احمد پنجاه سال شد که در گرد عالم میگردی
و طلبات حقیقی میکنی بمقصد دلی نرسیدی و در عالم کسی انبیاقتی
که جز بمقصود کند ای احمد عمر پنجاه سال ضایع کردی نه مقصود یافتی
و نه پرورش خود دشتی اکنون در موطن اصلی خود بخرام و تبعم و لذت
و نیاوی بیارام این بیتا از سر حال فرمودید میت از نکه مقصود نشد
فهم حدیثی $\text{لا دین الا للہ و لا نبی الا محمد}$ و الا دین و لا نبی الا محمد لا اله الا الله از شهرت و
بازگشتند سوی وطن خود می آمدند و در شهر بهار رسیدند و در آنجا
دو دیوانگان بودند یکی را سلطان علاء الدین می گفتند او برهنه می ماند
و هم را نیم لنگونی می گفتند او لنگو ته پیش دشتی و پس نمی افراشته
تا گاه سلطان علاء الدین و بوانه چوبی در دست گرفته پیداشد

افواه حضرت شیخ العالم گرفت و شیخ العالم را در کنار خود کشید و فرمود
 بابا احمد مردانی گیسویز و وقت خوردن چراگدشتند سه کرات این لفظ
 بزربان خود را ندوب زت بعده نیم لنگوٹی ہم پیدشد و چینی را گرفت
 حضرت شیخ العالم را در کنار خود کشید و فرمود بابا احمد مروان و یک نیز وقت
 خوردن چراگدشتند این سه کرات نیز چینی فرمود وقت حضرت شیخ العالم
 با خود گفته مذای احمد و یوانکان حضرت صمدیت خبر میگونی و گواهی
 میدهند مگر که مقصد و مقصود خود بررسی و بر مایده و فائده خود وقت
 یابی از فسردگی حال بگری حال افتادند و در طلب بفرز و از آنجا
 در شهر آوده رسیدند در خاطر گفتند که ای احمد از زندگان خبر مقصود
 نمی یابی مگر که از قروگان هم بیای کنون از مردگان بطلب حضرت
 شیخ العالم چند سال در مقابر اکابران در گورستان غریبان و در
 شهر و در بیابان تشنه و آرد پرورد و بهتیار و ائم الحال و زو شب
 میگشتند و میگفتند یا بادی یا بادی چون تم دید برآمد حضرت شیخ العالم در
 سره با خود گفتند که ای احمد کنون بمیر و چون مردگان هم بزنگی در قبر و آو
 درین سو بعده حضرت شیخ العالم بدست خود قبری کا دیدند و در آن قبر خیزیدند

مروگان و فن بکنانیدند و از دنیا و این دنیا جدا شدند و منقول حق گشتند تا مدت
 شش ماه حضرت شیخ العالم در آن قبر بودند هر عالمی که از عالم باطن بسکندشتی التفتا
 میکردند و هر مازاغ البصر و قاصغ و چشم و شستند و میفرمودند ای احقر این
 عالم لائق پرستیدن نباشد هوش دار و ازین عالم بگذر و بگذارتا با عالم
 و در پامی رسیدند که از کمینیت و کمیت پاک بود و آرزو عالم آنکه لا اله
 الا انابی حرف بی سوت از بی کام و از بی زبان شنیدند و خاضع شدند
 که اذ انجلی الله لشی خضاع که از خود و بنجوداران قبر بیرون آمدند و در شکر
 محویت و سرور و معینت افتادند و در معارج و رسول بحال رسیدند
 و با خلق بدعوت و شینت مشغول شدند نقل است که حضرت شیخ العالم
 قدس اندر روضه و شهر اوده ماوه گاسه پاره رده بودند بعد آن ماوه
 سگ بچو آورد و حضرت شیخ العالم قدس اندر روضه طعام میربانی لاد
 آن ماوه سگ کردند و همه کابیران شهر را طلب فرمودند و فیروزخان
 مقطع شهر لید او را نیز طلب فرمودند اکثر نبره گان و عامه خاق و غیر
 شدند طعام خرج کردند بعد چند روز شیخ جمال الدین گوچری را با
 حضرت شیخ العالم ملاقات شد شیخ جمال الدین گوچری گفتند که

مخدوم شاطحام گردند و چندین خالق را طلبیند تا ما را نه طالبی زند
 حضرت شیخ العالم فرموده زبان سگ بود سگان را طلبیم ای جمال این
 تو از جمله آدمیان هستی تو چون پنهانی سگ طلب کنم بوحاکمیت بمیان رگ
 او ده مشهوریت نقل است که حضرت شیخ العالم قریس آمد و در روزی
 پیش شیخ فتح اسد اودهی سایه خنجر که بند می بود روی گویند چون بازی
 بچکان گروانید شیخ فتح اسد حیران شد و هیچ گفتن نتوانستند دیگر روایتی است که
 این مرقوم برای دیگری گردید و حضرت شیخ فتح اسد باین سخن فرمودند که این کار است
 که کار خود صبرت سائیده است شاید که مراد این باشد که شیخ فتح اسد
 زیاد وقت ببرد و زهد نزدیک ناشقان و طالبان حق چون بازی
 بچکان است چنانچه قول علی بن ابی طالب است *لنکوننکونین العجاير اشارت بدین رو لاجم*
 شیخ العالم اشارت بدین گردید تا اگر شیخ فتح اسد را شعوری پدید آید
 در روزی در شوق الهی بکشاید که گفته اند *لا شغف بالعلو الشریعة*
وتلاوة القرآن مؤدنة *انسان انا الشان اخوه الصم* مراد این چه باشد
 و این نیز در او ده مشهور است نقل است که حضرت شیخ العالم بر شیخ
 زین الدین اودهی گفتند و شیخ زین الدین را پرده دار بردستی اگر

اگر آینه چنبری می آوری میگذاشته و گزنی آوردن میگذاشته چیده از حضرت شیخ العالم
 لاندگشت حضرت شیخ العالم باز آمدند و زنده خود فرود آوردند و جامه
 نیک و سفید پوشیدند و طبعی را از سنگ و کلونج پر کردند و دستا
 همه بالای آن انداختند و بروست نفری دادند و باز برو رفتند
 پرده دادند و حضرت شیخ العالم را فی الحال بگذشت حضرت شیخ العالم با شیخ
 زین الدین ملاقات کردند و با یکدیگر صحبت میکردند مشغول شدند بعد
 چون شیخ زین الدین طبع داد و کرده سنگ و کلونج دیدند گفتند مخدوم
 این چیست شیخ العالم قدس اعزروه فرمودند بر سر که این باشد او
 پرنوباز تپساید و وجه که این نباشد او پرنوباز تپساید بعد حضرت
 شیخ العالم قدس اعزروه دو هزار تنگه زر از شیخ زین الدین طلب
 فرمودند و گفتند که تو از من طلب میطلبی اگر بدی از آن شما خواهیم داد
 و الا نه خواست گفتند شیخ زین الدین گفتند ما در پیشانم بر مال کجا
 اللیخ شیخ العالم هر چند کوشش میکردند که بدینند و الا نخواهند
 گرفت شیخ زین الدین مال ندادند شیخ زین الدین را مال کاملاً
 جمع شده بود خود حضور بودند و برادرزادگان طریق شانه راوگان

میمانند چند روز از این نگذشت که شیخ زین الدین مرخص شدند
 و بر حلت و حمت حق پیوسته ماند بعد نقل شیخ زین الدین قاضی
 رضی مطلق اوده برادرزادگان شیخ زین الدین را گرفت و کل سال
 از آنها گرفت و مفاس گذاشت نقل است که شیخ العالم در آن
 روح اندر آنچه سلطان ابراهیم در قصه ایسولی فرود آمده بود
 ملاقات کردند و فرمودند که اگر ابراهیم مسلمان شود که امروز با
 است خلق عالم در اسلام در آیند و بعشق او دم زنند که آنست
 علی دین ملک که هر جوان قریب لشکر شدند قاضی رضی شنید که
 حضرت شیخ العالم می آیند استقبال کرد برابر خود بود وقت ششم
 بود هم در شب پیش سلطان رفت و گفت ای خداوند عالم در چشم
 رسیده است که امروز قطب وقت است و اولیای وقت همه در سلک
 عبودیت او منسلک اند سلطان را بر ابراهیم گفت ای قاضی ملاقات
 کنم قاضی گفت خداوند عالم شایان ملاقات نیست که بعد ملاقات
 او انتظام باد شاهی ماند با نماند که در ویشی است که گشت استقبال
 کند سلطان گفت چه باید کرد قاضی رضی گفت که خداوند عالم فتوحی

و استقامتی برای خجج خانقاه او بنید اگر قبول بکنند پیش تایان ملاقات
 ست و الا نه پیش ایشان رفتن خوب نیست سلطان گفت نیک
 باشد فی الحال نویسندگان را طلبیدند و فرمانها و حجتها چهار و پیم
 و هزار بیگانه زمین و رسوا و قصبه دوی برای زراعت و ران ساعت
 مرتب گردانید و در نخل خود انداخته و چیزی نقد و یک بارکش طعم
 از خانه سلطان ابراهیم بر شیخ العالم قدس اللہ روحه قاضی رضی
 آوردند و گفتند حضرت مخدوم امروز سلطان ابراهیم در حق شما
 چیزی کرده که کمتر در حق کسی کرده است و کمتر میکند شیخ العالم فرمودند
 ای قاضی رضی امروز سلطان در حق ما چه کرده است قاضی گفت
 حضرت مخدوم برای فرزندان شما چهار و پیم و هزار بیگانه زمین و رسوا
 قصبه و دوی داده است و فرمان حجت از نخل کشیده و آنچه نقد بود
 پیش نهاد حضرت شیخ العالم فرمودند ای قاضی کلمه بگو لا اله الا الله
 محمد رسول الله که درین ساعت کافر شدی قاضی کلمه بر زبان راند
 و گفت ای مخدوم از ما چه کلامه واقع شده شیخ العالم فرمودند این کلمه
 کفر نیست که تو با ابراهیم خدایان و بگریدا شده اند که دعوی رزائی میکنند

خدا نیکه ابراهیم را و چشم ابراهیم را و اسپان ابراهیم را و فیلان ابراهیم را
 رزق میدهد و اسپان ترا و چشم ترا رزق میدهد منگبه یک فقیر و گاه آدم
 فرزندان مرا رزق نخواهد داد که تو و ابراهیم در میان آیند قاضی گشت
 این بیت را بستانند و عرض التماس این بنده قبول فرمایند هر چند که
 قاضی کوشش نمود حضرت شیخ العالم تبر فرمودند و اختیار نکردند و فرمودند
 که اولاد قدر فقیر نخواهند دانست که الفقه کسز و کونون الله تعالی
 بختیار مرید بود که دانش بچشمش کشود و آخر شب ابراهیم شیخ العالم زبان
 هندی فرمودند و بهره کثوا هوی تو با تو آن بماند که پاشن جای بی
 بار هوی تو بر جون جیل که بر جن جایی بد در حالت شدند و بختیار
 را کنار گرفتند همان ساعت روان شدند کسی را از خیال اطلاع
 نشد و بر بانه فائده مسکن بالوف خود باز آمدند نقل است که شیخ عالم
 باری دیگر هم بدین قصد در شهر جونپور بر سلطان ابراهیم شرقی رفتند
 آنجا با صدر العلماء بدر الفاضل استاد الشرق والغرب عالم ربانی نعمان
 ثانی مخدوم قاضی شهاب الدین کهریا نورالهدی مرقدہ ملاقات شد
 آید بگر بجایت شغول شد حضرت شیخ العالم قدس صدر و حاضرمعرفت

چیزی میفرمودند مخدوم قاضی شهاب الدین که با عرض کردند که ای شیخ عالم
 قدس الله ما را با طلبه سر از علم شما که علم الهی است قاضی حضرت شیخ عالم
 فرمودند آری تو بچاره که با بایستی ترا ازین سال ازین مقام اجتناب نمود
 مخدوم قاضی شهاب الدین را اعتقاد تمام حاصل شد و اتفاق دانست
 که حضرت شیخ عالم را با سلطان ابراهیم ملاقات و با نید و انجکایت بر میرسد
 همان گفتند میر صدر جهان پنجمین فرمود که ای مخدوم قاضی شهاب الدین
 چون سلطان را با حضرت شیخ عالم ملاقات بشود و شما این طبع از دل و
 واردید که باز سلطان ما و شما و این انتظام بادشاهی بدین طریق درین
 و تدریس است حاشا و کلمات شیخ عالم قدس الله روحه در روایت
 صاحب حال از اهل کمال که نظر او اکثر مطلق است که حال نحاسی را
 بحال فیهی در حال بدل گرداند و از تدریس جهان بداند و مخدوم قاضی
 شهاب الدین فرمودند که باست است و روزی حضرت شیخ عالم قدس
 روحه در شهر جوین پور در میدان دروازه گشتندی بعضی عرض کردند
 که این خانه مختص خان است او معتقد حضرت شیخ عالم قدس الله روحه بود و او
 خبر کردند که شیخ عالم قدس الله روحه رسیدند و او سواش و سواش

ساعتی وزنگ شد رسیدن نترانسست شیخ العالم روان شدند چه بیند
 که ملک خالص با کبک و دو بد بر بجانب حضرت سلطان سوار شده بود سب
 در جویان انداخته و عنان را بردست آورد و میرفت بعضی کسان عرض
 کردند ملک خالص سر و نظر حضرت شیخ العالم از او و رفتاد حضرت شیخ العالم فرمودند
 حال مختص آن حال خالص این تا حال او دیگران چه خواهد بود
 باز فرمودند بیچارگان درستی شراب نیا چنان مد هوش اندک از خود بخود
 اندواز دیگران خبر ندارند بعد فرمودند ای احمد ملک خدای ست کل
 مَبِیْرًا لِمَا خَلَقَ لَهُ وَتَقْدِرًا لِمَا يَدْعُوهُ فَتَأْتِيهِمْ رِزْقُهُمْ غَافِلِينَ
 راند او را نماند تبدیل لِسْتَه اللهُ تَبْدِيْلًا بِاز گردد بر مانده و فائده خود
 بیاد مسکن مالوف خود قرار نا حضرت شیخ العالم پس آمد و چه چیزی میوه
 برستور بار کرده بودند و جامه لایق صحبت بادشاه پوشیده رفته بودند
 فی الحال میوه را بفقیران دادند و جامه فرو دادند و زنده خود را در بر کردند
 و ماویان سواری برای میان خضر معروف بخدا کو تو ال شهر قنوج آوردند
 و لاند او در آن وقت فقیر بود و پیاده بعد از آن که بر آمد تعالی در عمر خود گاه
 پیاده نشد و فراختی و پیشی چون ملوک آن دشت الغرض تکبیر فرمودند

و برآمدۀ فائده خود باز آمدند نقل است که روزی محمدخان بمقطع مقام خود
 برای ملاقات حضرت شیخ العالم آمد اما حضرت شیخ العالم قدس الله و صدورش
 شیخ برهان که مریدی از مریدان حضرت شیخ العالم بود گفتند که بر حضرت مخدوم بگویند
 که محمدخان آمده است مراجعری زمین بدهد که تا زراعت کرده بخورم شیخ
 بران حضرت شیخ العالم آمد ساکنک عرض کرد حضرت شیخ العالم فرمودند که ای
 محمدخان این مردک شارت برد اما بود یا این مردک اشارت شیخ برهان
 میگوید که بر مخدوم بگویند که محمدخان آمده است مرا زمین بده تا زراعت
 کرده بخورم الغرض چون محمدخان بازگشت و اما حضرت شیخ العالم که نام
 میان همان شب بود برابر خود برد و عمده داران خود را طلبیده مقتصد
 بیگانه زمین در موضع کله خود پروانه نویسانیده و نشان کرده داد و تسلیم
 عمده داران کرد که شما امروز بروید پیچوده و مخدوم کرده و مزرعه بسته
 و آباد آن کرده بدهند اما حضرت شیخ العالم خوشان بحضرت شیخ العالم آمد و
 این حکایت عرض کرد و گفت امروز محمدخان براب بسیار محبت کرده
 حضرت شیخ العالم فرمود چیزی نوشته هم داد ایانه ایشان گفتند آری نوشته ام
 حضرت شیخ العالم آن نوشته را طلبیدند و از ایشان گرفتند مریدی بود برانکه

پیش ساوه^۱ اورا فرمود ای بهرام برو خواجه شیخ بسیار داد در آن روز
 مقام بود بهرام چون برو خواجه شیخ رفت چه بیند که خواجه شیخ برابر زن در
 هندوله سوار است و هر دو بهم شراب میخوردند خواجه شیخ گفت ای بهرام پیش
 حضرت شیخ العالم مدعی کذب نخواهد شد برو چنانچه می بینی همچنان عرض
 کن بهرام آمد کیفیت خواجه شیخ تمام عرض کرد حضرت شیخ العالم فرمودند برو
 و اورا بگو آن شراب که می نوشی بسیار تابه بینیم که کدام شراب است که
 مینوشی بهرام باز رفت خواجه شیخ همچنان سبوحه آن شراب بردست بهرام
 داد و پیش حضرت شیخ العالم آمد و سلام کرد و نشست حضرت شیخ فرمودند
 ازین شراب قلع پر کن بهرام قلع پر کرد خواجه شیخ عرض کرد این شراب
 خایت تیز است هر که اینقدر یکبار بنوشد در حال بیهوشی شیخ العالم فرمودند
 ای بهرام این سبوحه شراب بر جای که هست راه برون آمده باشد بشکن بهرام سبوحه
 شراب مذکور برد جای که هست راه برون آمده بود شکست بعد حضرت شیخ العالم
 بردست خواجه شیخ چنانچه مذکور دادند فرمودند به بین که درین پروانه چه نوشته است
 خواجه شیخ پروانه دید گفت حضرت مخدوم محرفان بسیار رحمت کرده است
 بنفسمد بیکه زمین در موضع گلاب برای خرج خانقاه حضرت بزرگی مخدوم داده است

حضرت شیخ العالم بسیار غضب آندند و فرمودند این مرد کسکو بد که محمد خان بسیار
 رحمت کرده است و پروا دادند دست او بستند در حال پا پاره کرده اند و فرمودند
 ای بهرام این کاغذ را برون انداز نبا یکد پاره ازین کاغذ در خانقاه ما
 افتد منقول است که بعد چندگی خاد او منهدم گشت و عاقبت اولاد او
 بنیاد نهاد بجهه یکدی می را از بهرام مذکور میوه از بازار آرا باندند و بدست
 بهرام دادند و فرمودند ای بهرام برو بر محمد خان چنانچه مامیگویم چون
 او را بگدای محمد خان شما از کجا بید و شما از کجا زمین یافتند که در ایشان ا
 می رنجانند و بازی با ما می کنند بهرام بر در محمد خان رفت و از دایه گفته
 فرستاد که خادم حضرت مخدوم شیخ العالم استاد است و بهت محمد خان از دایه پرسید
 که آن خادم چون کسی است و دایه عرض کرد و چه است و او در آنوقت بچه
 حائل و همشاید بود و این فقیر که او را در زمان خود دیده است که پیشتر است
 رانده بود و این حکایت این فقیر از زبان او شنیده است انقدر
 بهرام ما درون طلبیدند و خود بالای پلنگ غلطیده بودند و بزین
 از لوبه فرزند داشت فی الحال محمد خان از پلنگ فرود آمده بر ز لوبه پیشتر
 بهرام میوه مذکور آن دایه را داد و پیش محمد خان نهاد بهرام سلام و دعا

حضرت شیخ العالم رسانید پنجم شیخ العالم فرموده بودند بعینه عرض کرد محمدخان
 بلزیدی و بهرام با نزدیک طلبید پیش خود نشاند بهر دو دست خود هر دو پا
 بهرام گرفت و گفت ای بچه تو همچنین با حضرت شیخ العالم از جهت من بگیری
 و بگویی که محمدخان عرض کرده است مرا چه اندازه باشد هر چه فرمان حضرت شیخ العالم
 بود حکم بر جان ماست بهرام آمد و پیش شیخ العالم با استاد هر دو دست
 برپای شیخ العالم داشت چنانچه محمدخان گفته بود عرض کرد حضرت شیخ العالم
 برگرفتند برخواستند و فرمودند که غائبانه با پسران بی از جان سیر آمد نقل است
 که در یادیه حضرت شیخ العالم هر که دنیا را و اهل دنیا را ذکر کردی این جان
 بلزیدی و زهره نبودی کسی که ذکر آن کند ای یومنا هذا که از نقل
 حضرت شیخ العالم پنجاه سال گذشته است و سویم کرسی است استقامتی چنان
 نشده است که اوقات گذاری تمام باشد معنی حال آید و ایضا الی
 یومنا اسم حضرت شیخ العالم و اسم فرزندان حضرت شیخ العالم و نایبانشان
 و پیام قوم نشده است و پیشتر معلوم نیست که شود یا نشود ^{صلی} نقل است حضرت شیخ
 میفرمودند قصه دولی ولایت شیخ صلاح درویش است و قبر ایشان بالای
 دگه حوض کنند که است این درویش چون در نیتقام آمد اگر چه وطن قدیم

و مولد این فقیر بود اما اجازت سکونت از شیخ صلاح خواستم و در روزی شیخ صلاح
 رفتم فاتحه خواندم و در خواب حضرت سالت پناه صلی الله علیه و سلم فرستادم آنجا
 نشستم و طلب کردم اگر مرا یک مصلی و یک سبوحه باشد اینجا سکونت گیرم
 از قبر شیخ صلاح آواز برآمد ای شیخ احمد در حوض کمنه نگر و آری
 مصلی و سبوحه بگیر که شیخ العالم با اجازت شیخ صلاح در حوض مذکور در آمدند
 دست انداختند اول دست بر سبوحه افتاد و برگرفتند بعد
 دوم بار دست انداختند یک جملگه چارپای کمنه یافتند و فرمودند که
 مصلی همین باشد و هر دو برگرفتند و در خانه پدر خود آمدند و آنجا در آنوقت
 جنگل کمهولی بسیار بود آبادانی قصبه هیچ نبود و امروز مقام حضرت
 شیخ العالم ناف قبر دوی شده است نقل است که حضرت شیخ العالم روزی
 در خانقاه خود نشسته بودند و طرف مشرق دیدند فرمودند که قصبه دوی
 چه آبادان است تا باغ تاجو آبادان می بینم آن روز قصبه دوی از
 قریب خانقاه حضرت شیخ العالم طرف مشرق آبادانی نبود بفرمان الله تعالی
 تبدیل آبادانی پدید آمد تا باغ تاجو آبادی شد بعد قصبه دوی شهر عالم
 از قدرت سلطان حسین چند کرت خراب شد و آبادان گشت اکنون آبادانی تمام

و روح عظام هم در آن طرف است حضرت شیخ العالم فرموده بودند نقل است
 که در صد حیات حضرت شیخ العالم دو بیجا که بر موضع ناله بر قصبه رود ولی سواد
 شد و آمده بود و شور در قصبه افتاد که کافران آمدند حضرت شیخ العالم
 بروست کرده بیرون شهر شدند و طرف شمال قصبه باغ قاضی سلیمان
 باغی بزرگ بود در آن باغ رفتند و عصاب بر تنه دختی از دخترهای باغ
 مذکور زدند و فرمودند که سر دو بیجا بریدم بفرمان باری تعالی دو بیجا
 از قصبه مقهور شد و طرف کهرسیه رفت و بارای کهرسیه جنگ کرد و بهریت
 خود رای کهرسیه سر دو بیجا کافر را در هفتم روز برید و در قصبه دوی فرستاد
 و تن آن گیر در شهر آورده فرستاد بعده شنیده شد که بعد از چند گاه آن باغ
 نیر بریدند نوعی که هیچ علامتی آن باغ نمانده است نقل است که چارپا
 حضرت شیخ العالم قدس الله روحه بفرمان نگاشته نو که آمده بود کشایند بروند
 میران سید قطب دیوانه در قصبه رود ولی از اولیای حق بود و اتم شرا
 میخورد میان خضر که معروف بجد است کجواتل قسنوج شده بود در آن وقت
 میان خضر آغاز جوان بود میران سید قطب و اطلبیند و گفتند ای
 این قلع را بشوید و پیرا میخ شیخ احمد بگو که بریم میان خدا بر خود لرزید و گفت

که کامیابان طیاران افتاد و دست بآراز پیش این شیر سلامت بیرون ایم قبح مذکور آرد
 سید گفت و روان شده بد خانقاه حضرت شیخ العالم آمد و بایستاد و طاعت است
 که پیش حضرت شیخ العالم قدس تره باین طریق رود حضرت شیخ العالم آنوقت نماز و
 خوشبو بود فرمود که خدایت میان جواب اولی است شیخ العالم فرمودند چنانچه
 همچنان ایستاد قبح بزرگ شراب پیش شیخ العالم برده عرض کرد که میران سید طلب این قبح
 و آوند و فرمودند که بزرگتر از آنست که بگویم که بزرگتر از آنست که بگویم که بزرگتر از آنست
 بستیند و نوشیدند و فرمودند بر دگر که حاجت نیست یکد ساعت نکند
 کگاشته مذکور مرد و جنازه او بیرون آمد نقل است که حضرت شیخ العالم
 خانقاه برمانده و قائده خود داشته بودند خواججه پسر قاضی رضی خیرله
 اوده آمد او را قدری ولوله بود و مستی شراب نیامده داشت آغاز کرد که
 حضرت شیخ العالم می شنوم که شما میگویند که خدا ترا به بندگان خدای نایم حضرت
 شیخ العالم فرمودند که خواهی دید او گفت آری خواهم دید اما هر چه میگفت
 بگستاخی میگفت حضرت شیخ العالم فرمودند بین او نظر کرد چه بیند که
 در خانقاه حضرت شیخ العالم ستور ایستاده است تاب آفتاب میکرد و خوب
 بده گفت ای شیخ العالم ستور خدای میگوئی در حال قفاد و کله اندخته می بجز

حضرت شیخ العالم با جمیع مریدان الطالح حق میگفتند و میرفتند الخ
 حضرت شیخ العالم را نگذاشت حضرت شیخ العالم در حال نان کفایت او پزند
 بروست شیخ برهان مرید خود دادند و فرمودند ما بین نان پیش قاضی
 رضی پدر قاضی بده به شیخ برهان نان مذکور پیش قاضی رضی از
 قاضی رضی را اگر سنگی بسیار بود در حال نان بگیرت و خواست
 بخورد و بران سید قطب حاضر بود دست قاضی گرفتند و فرمودند
 قاضی مخور که حضرت شیخ احمد رضی المدینه سپهر افروخته و نان کفایت
 در ستاوه انت قاضی چون کل کیفیت معلوم کردند و تعجب نداشتند ساعی
 نگذشته که خواجه بده مذکور برهان الله تعالی وفات یافت قاضی تبریز
 شیخ العالم آمده گریه و زاری کرد که یک چشم دارم عفو فرمایند فرمودند که
 چه کنم تیر بردن رسید قاضی عاجز شده باز گشت نقل سنت که ملک که
 شیخ فرید را که داماد حضرت شیخ العالم بود بسی گریانید تقدیمی حضرت شیخ
 خبر کردند که میان شیخ فرید کسان ملک کو گرفته اند حضرت شیخ العالم با مریدان
 پیش ملک کو رفتند از فرمود حضرت شیخ العالم شنیدند که شیخ فرید تعرض از
 سابق زیاده نمود و ظلم میکرد و بعد ملک کو سوار شاه در بیان او خندق

بود و شب را بران خندق را انداختند زود روان شدند ملک که
 ازین جنید بعد حضرت شیخ العالم این مصرعه بزبان می فرمود
 و وهره مصرعه مهبل لیه پت مهبل لیه پر که جو لے آئے و از آنجا
 باز گشتند و در خانقاه خود آمدند بر پام بالا خانه بود شب آنجا مشغول
 شدند الغرض چون روز شد طبق حجره و ازنگر و ند چون مریدان
 و مردمان دیگر آمدند پرسیدند نام روز طبق حجره چو از نیست حضرت شیخ
 فرمودند امر و زما تم است الغرض و و پاس نگذشته که طبق حجره از
 شد شیخ برمان را فرمودند ای برمان بزوبه بین که جنازه چو از آمد
 آمد شیخ برمان رفت چه بیند که جنازه ملک کومی آید شورا فتاد
 ملک ز کو امر و زو موضع در ده شهیدت شیخ برمان آمد و بحضرت
 شیخ العالم عرض کرد که جنازه ملک کو آمد حضرت شیخ العالم از حجره بیرون
 آمدند و رفتند نماز جنازه ملک کو بگذارند نقل است که حضرت شیخ العالم
 و شیخ زکریا ابن شیخ سلیمان در مسجد جامع کجا نشسته بودند حضرت
 شیخ العالم و ائم در مراقبه می بودند و از ماسوی المدیتره می فرمودند
 و بیشاید جمال حق تعالی می رسدند آنچه ایم در خیال خودت بر بود

شیخ زکریا تلاوت قرآن شریف با آواز بلند میکردند حضرت شیخ العالم فرمودند
 آهسته باید خواند و باز در خیال فرمودند الغرض شیخ زکریا یاد استند که حضرت شیخ العالم
 را خواب آمده است فرمودند بر او رم شیخ احمد خواب میکنند یک و کرت
 همچنین فرمودند و دست خود بر زانو حضرت شیخ العالم نهادند همیشه رکودند
 حضرت شیخ العالم فرمودند کیان پیش من خواهند خفتند الغرض چون از
 نماز فارغ شدند باز گشتند بای شیخ زکریا بر زمین است نمی افتاد
 دست بر کتف مروان انداخته میرفتند چون چند روز گذشت حضرت شیخ العالم
 بامر بدان برای عیادت شیخ زکریا رفتند و هر روز حضرت شیخ العالم
 می بود چون برای عیادت مریض میرفتند که چیزی او را می خورد
 امید بر صحت و حیات مریض می شد الغرض چون شیخ زکریا رفتند رسیدند
 و منجوا شدند که چیزی تناول بکنانند طیب و عورتان همه مانع شدند بگرد
 حضرت شیخ العالم فرمودند قدوس آب بدم دهند ایشان آب هم ندادند
 فرمودند صلت تمام شد بفرمان احدی سالی نبود و هم گذاردند و دنیا
 به آخرت شتافتند و رحلت فرمودند نقل است که شیخ العالم ابابام
 او حجره خودش سه بودند مریدی بقال بود شراب خورده در خانه اش حضرت

حضرت شیخ العالم آمده بستی شراب میگفت حق پیرن پاک حق پیرن پاک
 یکدیگر دنیا و را منع کردند و از آن خیال نمی گذشت چون بسیار شد
 شیخ العالم از بام فرود آمدند و فرمودند بگو پیر تو چگونه پاک باشد که پیر تو
 بنده است و بنده تمام بپیدست پاک چون شد پاک مرحق تعالی
 راسته جز او را پاک راست نیاید الغرض او از آن گفتن باز نمی آمد
 چنانچه میگفت همچنان میگفت حضرت شیخ العالم عصاب بر زمین و زد عصا
 بشکست مستی شراب و فرود آمد مستی مرگ و گرفت از خود بخود شد
 شیخ برهان گا و از خانه او در خانقاه حضرت شیخ العالم آورد عرض کرد که ای
 پیر دستگیر فرمان شود که تا گا و رازح کند و خرج نماید حضرت شیخ العالم
 نمی فرمودند چون نهایت شد و کار بنایت رسید بر شیخ بختیار که یار
 بزرگ حضرت شیخ العالم بود بر همه مراجع شدند که شماعرض کند شاید قبول افتد
 شیخ بختیار آمد سر بر زمین نهاد و تعظیم تمام پیش حضرت پیر دستگیر
 استاده شد و عرض کرد که فرمان شود تا گا و رازح کند او بجا آمد حضرت
 شیخ العالم فرمودند ای بختیار شب در ده گاه سبحان بستی العرش است

حضرت لا اله الا الله من گشته شده بودم حال تیر بدون رسید کار باخروج
ای بختیار بگذرد و بگذار الغرض سه روز نگذشت که آن مرید وفات یافت
و ازستی بهوشیاری شتافت نقل است که حضرت شیخ العالم قدس اندر دو
روزی با الهیت خود گفتند این فقیر در حضرت معبود خود بسیار گستاخی
کرد ای مادر گمبوری هوشیار شود و تعداد کار خیر گمبوری کوشش کن
که رسولان حضرت ربا لغز چند بار برین فقیر بطلب آمدند که ای احمد
بیائی و ازین جهان فانی بمان باقی جلست فرمائی و این فقیر هر بار اعتراض
نمود و میگفت یک سپرداریم ما را که اعراض دنیاوی به بیم هرگز نیابیم تاکنون
بسیار شد باید که ازین غافل نشوی و پس حضرت شیخ العالم شیخ المشایخ
شیخ عارف احمد انار آمد بر آن نام بود حضرت شیخ العالم از بسیار شفقت
گمبوری میگفتند بعد ازین وزی از روزهای شیخ نورالدین ابدا علی خلیفه
میران سیدوسی بودند با حضرت شیخ العالم اعتقاد تمام داشتند و با قلم
آی آمد حضرت شیخ العالم فرمودند ای شیخ نورالدین دختر خود بر این فقیر گمبوری
خواهی او شیخ نورالدین امجال اعراض نمادنی الحلال قبول کرد حضرت شیخ
آبی مریدان و شیخ نورالدین در حال برخواستند در آن شدند که مریدان

کمال فارغ گردانم حضرت شیخ العالم بود شیخ نورالدین فتنه بامردان شستند
 شیخ نورالدین زبون فتنه کل خلیفانه را طلبیدند و کیفیت تمام شرح بیان
 کردند هر یکی ساکت شدند فاما قاضی شمس شیخ نورالدین که مروی است و کما
 بود قبول نکرد و حاضر هم نشد بگفت که ما را بادرویشان چه نترسند و
 چه نسبتی مخصوص باچندین درویش و سادگان که کس احوال مسزین است
 که یک کلاه آتش دارد و یک کلاه آب الغرض نه آمانده و قبول کردند قاضی شمس
 شیخ نورالدین حضرت شیخ العالم بضمیر باطنی یافتند مگر بی باطن در حقیقتش
 داشتند الغرض شیخ نورالدین با خلیفانه شاورت کردند که این دختر
 بی بی حضرت شیخ العالم را او که ابایی بکند حضرت شیخ العالم چند روز مسکنت نمودند
 که استعدا و کرده آید بانفاق خلیفانه چند دختر آراسته کرد پیش حضرت شیخ العالم
 آوردند حضرت شیخ العالم فرمودند ای شیخ نورالدین این چه بی بی است شیخ نورالدین
 عرض کردند ایشان خیر می فرصت میخواهند تا عیش و جیش کرده آید
 حضرت شیخ العالم شفقت در کارش فرمودند شیخ نورالدین شش ماه مهلت بخواهد
 برود و استعداد او شود الغرض حضرت شیخ العالم از آنجا باز گشتند و خلیفانه
 خود آمدند و چو که بالایی بامر بود فتنه در این مشغول شدند و عجبی نگذشتند

که قاضی ثمن خون وان شد بحدیکه کار بجان رسید قاضی ثمن را
 در خانقاه حضرت شیخ العالم آوردند و کیفیت قاضی ثمن عرض کردند
 حضرت شیخ العالم قبول نمی فرمودند چون نهایت شد و کار بغایت رسید
 شیخ بختیار آمدند و عرض کردند ای پیر دستگیر قاضی ثمن را چند روز
 مهلت شود تا کار خیر حضرت شیخ اعانت نماید با تمام سید و شیخ العالم
 بختیار اختیار فرمودند که از قبول آنحضرت بود و از نام فرود آمدند
 و در وازره گز جامه آوردند تشریف پیش قاضی ثمن داشتند و فرمودند
 برو تا کار خیر گهوری ترا فرصت دادیم بفرمان الله تعالی خون در حال
 باستان و قاضی ثمن را صحت کلی شد در خانه رفت چون کار خیر حضرت
 شیخ عارف احمد انصرا هم شد و مقدس و با تمام رسید باز خون همچنان بیجا
 قدیم روان شد پیش شیخ العالم عرض کردند و نجات خواستند فرمودند
 که تیر بید فرسید و کار آجز انجامید محل گفتن نجات نیست چند روز
 نگذشته که قاضی ثمن مذکور وفات یافت فصل است در خانه حضرت شیخ العالم
 فرزندی تولد شد نام فرزند شیخ عبد الغیر زنادند بفرمان الله تعالی
 مجرد آمدن این جان کز لفظ حاجت بر زبان راند و همه خلق بگوش ظاهر شنیدند

شیخ عبدالعزیز روز بروز بزرگ میشد و خوار قهای عادت از ایشان
 نظا هر شیدند و در ماهه اشده بودند که همچو بچگان هفت و هشت سالمه
 حکایت میکرد و میسر و میروان همیشه با بچگان با عبت شغول
 میگشت حضرت عالم فرمودند که چه شورست و در حضرت ماشورند شاید
 از هستی بفتنا مبدل می باید عبوره رفتن بیرون تصدیق و شرف
 و گلی بر سر بلندی که میان و نشسته بودی و میان روضه سید
 خدمت میدادند بالای حوض است فرمودند این مقام این بچه اینجاست
 انعرض چون در خانه آمدند ابوبیت شیخ عالم رسیدند کجا رفته بودند فرمودند متفک
 دیدن فته بودم ابوبیت شیخ عالم بازیدند گفتند که الخوانه جمله خیل خانان است
 عزیزان بصوت سلامه میمانند تمام قبر برای ما جسته است شیخ عالم فرمودند شاید که برای
 حاجت بود شیخ عبدالعزیز را قدری محبت وجودی حادث شد بعد از سه روز
 بفرمان الله تعالی و قات یافت شیخ عالم بجز خود و غسل و بانندند
 و تمیز و تکفین کرده جنازه ساختند برابر جنازه برگ شربت و طعام
 و شیرینی روان کردند بعد از دفن فرزند مذکور طعام و شیرینی و برگ
 و شربت همه با خرج فرمودند و باز گشتند نقل است که ابوبیت شیخ عالم

برای این فرزندان و فرزندان دیگر که همبزمین طریق متولد می شدند و نفع
 بر زبان میرانند بفرمان الله تعالی نبی زیستند و احوال سگیزه
 و شیخ العالم میگفتند که شما حیات سپران ما را رانند و انبیا را در این
 ضعیفه را خراب بپایند حضرت شیخ العالم فرمودند تعلق مکن یک فرزند
 هست انشاء الله تعالی پرورده تو خواهم داد اما منوز نخته و پرورده
 نشده است در سفر و بیم او را نخته و پرورده کرده به بیاریم تو بوسیم
 نمایم بشرط آنکه تو او را هیچ نگویی و در رضای او باشی هر چه او بگوید
 همان بشنوی و همان بکنی البتة شیخ روم معترف گشتند و همه را
 قبول کردند الغرض بعد چندگی در خانه حضرت شیخ العالم فرمودند
 شد شیخ عارف نام نهادند عارف ابانی محتج سبحانی کامل و اکمل است
 چنانچه باید و شاید ولی من اولیاء الله تعالی شدند در مقام خسته
 شیخ العالم قدس الله روحه همین ایشان بودند و موازنه عمر هر سال
 یافتند هر طایفه که با ایشان ملاقی می شدی میگفتند که چنانچه شیخ
 عارف احمد با محبت و الفت و شفقت پیدا شد تا دیگری نیست این فسر
 تمامت عمر خود کسی نشیند که با حضرت شیخ عارف محبت نبوی داشته باشد

آنکه چونان حق گفتند که پناهنده شیخ عارف را با محبت موسی
 باو گیری نیست و این عنایت از کمال ولایت ایشان بود زهی کمال
 وزیوی وصف لائق است حضرت عارف را حدیثی آمده بود هم بدین
 اقتاد و نقل است که حضرت شیخ العالم گاه بیگانه میفرمودند که مالک جان خودم
 ملک الموت نتواند که بی رغبت جان ما را قبض کند بیت
 در کوی تو عاشقان چنان جان دهند که با نجا ملک الموت بگنجد هرگز
 موت من با اختیار من است اگر نخواهم میرم و اگر نخواهم نمانم تا ابد
 بدین طسریق و بدین انتظام عظام مرا آنکه با اختیار خود
 برویم که او را خبر نباشد یا ما و مراقبه باشم که سر از تن
 جدا گردانند و این اشارت بر آن است که مؤلف حضرت شیخ العالم
 موت ظاهری بدست یافت بود و معنی ما قال اللّٰهُ صلی الله علیه و سلم
 مَوْتُوْا قَبْلَ اَنْ تَمُوْتُوْا ^{که} نقل است حضرت شیخ العالم در حدیثی
 مریدان مسافر شده بودند در جنگلی رسیدند در آن جنگل
 کبری با باخشن وزیر بود وزیر آن درخت صحنه غایت
 صحنه و مقام و نهاد داشت حضرت شیخ العالم در آنجا نزول فرمودند

و در کار و بار خود مشغول شدند ساعتی گذشته که مرغ
 جان پاک حضرت شیخ العالم از قفس قالب خاک به پرید
 و مقصود حقیقی رسید مریدان در گریه و زاری شدند
 گفتند استوار نخواهد داشت که حضرت شیخ العالم از در رفت
 بدار البقا رحلت فرمودند بلکه گمان خوانند کرد که گفتند
 بزرگ رسیده باشد ایشان حضرت شیخ العالم اکتشند
 حضرت شیخ العالم همان زمان زنده شدند و فرمودند که این مقام
 نوب بار و لوح فقیر بود و فقیر را بغایت خوش آمده بود اما
 چون نمایان همچنان میگویند بپایید و بر غنچه در روان میشود
 بعد از آن مقام روان شدند و مسافرت در آمدند
 نقل است که حضرت شیخ العالم از خطه بهار چون در شهر
 اوده رسیدند در شیخ پوره مسجد در کنار آب سرد
 بود آنجا فرود آمدند هوای سراسیمه گرفت و البته بنام سنگین
 مردگان کافران که آنجا افتاده بود حضرت شیخ العالم آن شهر را آوند
 می سوختند و دفع برای ساختند سپیدی بود از جهت کار آمدن و خنجر

کلام در روش بنیرم ناپاک در سجده آورده است سید از کار تمام است
 ای در روش این بنیرم ناپاک چه اورسجد آوروی حضرت شیخ العالم فرمود
 من در وقت صبح بامندیدم مرا این بنیرم پاک ست الفرض سید مذکور
 بعد از نماز نماز در خانه رفت شب اورا حاجتی غسل افتاد و در آن شب
 در لب آب غسل کرد چون در مسجد درآمد چنان سر برگرفت که در آن
 پاک شد نیز و یک این آتش آمد حضرت شیخ العالم فرمود ندای سید چه آید
 این آتش می آلی شب میگفتی آ این بنیرم ناپاک ست سید آغاز کرد
 در پیش این آتش هر روز وقت پاک و عزیز تر از زبان ست لعل است
 که حضرت شیخ العالم را در وقت شیخ جمال گوهری روزی صبح باین آید بودند
 آن بنیرم لغوص مسکیر و ندجالی نیافتند در محلی مقدار انگشت افتاده بود و بعضی آن
 شیخ العالم بردستار خود گرفتند و بعضی از آن شیخ جمال گوهری بر دستار خود برد
 آمدند و گانه شکرانه خدا تعالی سجا آوردند و گفتند حق سبحان و تعالی
 یکرم خود این بنیرم را عزیز گردانید و از ناپاکی بیپاکی آورد و فرمود چنان
 عزیز شده است که جائی نمی بایم و قصه چنان بود که در آن ایام آن
 بنیرم را کسی قبول نمیکرد و همه خلق با نکار اقرار میکردند

نقل است کہ حضرت شیخ عالم قدس اصدروہ روزی در حجرہ خود نشسته
 بودند شیخ بختیار پیش بودند فرمود ای بختیار چیزی می بینی شیخ بختیار
 عرض کردند آری پیر دستگیری منیم فرمودند چیزی بینی التماس کردند کہ تمام حجرہ پر
 از زرمی منیم فرمودند چیزی کار آید شیخ بختیار بختیار مختار آغاز کرد کلامی پیر و بزرگان
 اختیار مختار و بختیار را بختیار مختار و کار حضرت شیخ العالم فرمودند باز بن
 چه بنید کہ حجرہ پاک ہمہ از خاک است نقل است کہ شیخ العالم قدس
 اصدروہ در مقام خود نشسته بودند شیخ بختیار مروی عبید سوداگر
 جوہری بود مولی او درین قصہ برای سودا آمدہ بود شیخ بختیار را
 حضرت شیخ العالم نظر افتاد و اعتقاد تمام حاصل شد و کہ خدمت بستہ
 چنانچہ مدام علی الصبح والشام آمدی دستاہمی ماند می سلام
 کردہ می رفتی و باز در خدمت مولای خود می پیوستی
 ام ہرین طریق ستمش ماہ گذشت حضرت شیخ العالم قدس اصد
 روہ سے بیچ التفات نے کردند و نے گفت کہ تو کیستے
 و از کجائے و چہ کارے آئے و بدیدو ظاہرے
 بظاہر او نے نگرہ بند بعد از مدت شش ماہ

روزی در خاطر شیخ بختیار گذشت که در پیشه نهایت کامل و وصل حق
 اما از سبب نیازی حاجت کسی کم بر آید دوران ساعت حضرت شیخ العالم
 بنظر باطن بیدیده ظاهر جانب شیخ بختیار نظر کردند و فرمودند که تویی
 بجز و نظر کردن شیخ بختیار در رویای بی کنار افتاد و از خود بخود
 شد و نظر از زمین و آسمان بگذشت و در پوشش و بیوشش میرفت
 ناگاه خود را در میان جنگل موضع بیماری یافت و قدری بهوشیاری
 نشانت و از آنجا چوبی بردست گرفت بر حضرت شیخ العالم پدید آمدند و از مشت
 شراب وحدت بگستاخی آمد و میگفت ای احمد چنین نعمتی دارم
 بندگان خدا بر محرم میگذاری حضرت شیخ عالم هر چند که میفرمودند ای بختیار
 پوشش را در اینانستی آن عالم گرفت که بهوشیاری نمی پذیرفت
 و از آن گستاخی بنگذشت حضرت شیخ العالم که آب نوشتانیدند از
 بهوشیاری آوردند و فرمودند ای بختیار برو بر بلوی خود رها و او
 طلب و در کار بار باش شیخ بختیار سر بر زمین نهاد و ماتم و حالش
 افتاد و روان شد در شهر معظم شهر جوپور سکونت او بود پیش مولانا
 خورفت سولی چون حال نده چنین دید به بندگی آن بنده

در زهد و کفایت است بختیار مرامی باید که خدمت تو کنم و در بندگی
 تو شوم ترا در راه ملوی خود آزاد گردیم بر دهر جا که خواهی بس باش
 شیخ بختیار در خانه خود آمد و در سوز آتش باطن انشاؤنا گاه انچه
 چهار طرف آتش برینجاستی و در نظر خود تمام عالم را سوخته میدید
 چون کار بجای رسید که تنفس میسختی و جانش میفرختی نام پیر و سید
 شیخ العالم میگفتی زنی را درسی خواستی در حال آتش فرو میشدی نجات
 یافتی همچو کلونج که در میان زنگ آب بینداند و در حال زنگ آب
 جدا شود و آب صاف پدید آید باز همچنان چنانچه بود بته گرد و هم برین
 طریق باز آن آتش در گردن تنفس می آمدی و میگفتی و قهر و آزار سیر و سیر
 خود میکردی و نجات یافتی هم برین جمله لیلاد و نهاراد ایم الاحوال میگذ
 و قرار آرام از بختیار با اختیار و غیر اختیار از دست برنت کا چون خدا
 حکامیه افتاده بود که تحریر و تقریر از وی نیاید ناگاه آن سست حضرت از زنی
 از ماسدی آمد حضرت شیخ الشلخ تلج الاولیاء قدوه الاصفیا
 سلطان الواصلین بر این العاشقین حضرت شیخ شرف الحق والدین
 بانی توحید اندر و در حضرت شیخ العالم بفریاد بی بختیار با اختیار

در عالم اسرار پرسیدند و در مقام مشاهده انوار جمال بیکدگر مشرف
 شدند و فرمودند ای احمد عبدالحق قدس الله روحه ترا در جهان
 کسی نمی شناسد و نمیداند که در حضرت مولی خود چه جمال با کمال و آرا
 بگری سحاره بختیار اندک ترین شناسائی و آشنای حضرت تو گشت بر هم
 چندین نباید کرد می باید که سبحان حضرت خویش انفرجائی تا باران
 رحمت در زمین او بیبار و حضرت شیخ العالم نظر شفقت بهمت باطن
 بر شیخ بختیار با اختیار مختار گماشتند حضرت شیخ العالم در قصه رودلی
 بودند و او در شهر چوپور در حال همان زمان آتش سوزان از روی
 شد نجات تمام یافت و مرض بصحت مبدل گشت و بیقراری بقراری
 پیوست و از کربت بفرحت درآمد شیخ بختیار با اختیار مختار که
 او را بودیدالست که این ساعت پیر دستگیر شیخ العالم را قبول
 فرمودند و بنظر رحمت نگریستند و در حال برخاست همه خان و مان
 بر انداخت جانب حضرت پیر دستگیر خود بشافت و باستانه یگانگ
 خود آمد و پیش پیر دستگیر سر بر زمین نهاد و بنده وار با ستاد حضرت
 شیخ العالم قدس الله روحه نظر رحمت فرمودند و شفقت باطن ظاهر نمودند

و فرمودند که ای بختیار چه اختیار مختار داری اگر میخواهی که بخور
 در سلک مریدان این فقیر در آری زن را خواهی گذاشت بختیار در حال
 گفت گذاشتم باز حضرت شیخ العالم فرمودند رسول را خواهی گذاشتا و فی الفور
 گفت گذاشتم باز حضرت شیخ العالم فرمودند خدا را خواهی گذاشت او همچنان
 فی الفور گفت گذاشتم حضرت شیخ العالم چون دیدند که او همه گذاشت و
 نقوش کثرت از دل شست و کشتی خویش در دریای فنا انداخت و
 در میدان ارادت مستحکم بر خاسته و آینه دلش صفا کمال یافت تا از
 عطش طلب باحقاق تمام در صحرائی تجلی جمال کمال پیر دستگیر خود
 شتافت و در حال باطل حضرت شیخ العالم گو میان میدان جان او
 نزول فرمود و از افق آسمان دل او تجلی بدو شد و تشریف بشارت
 بشارت مشاهده بدو فرمودند و ای بختیار اینک خدا پیر یافتی
 و در متابعت حضرت رسول صلی الله علیه و سلم شتافتی که قل ان کنتم
 محبتون الله فاتبعونی یحببکم الله و هو ذو الجلال و الاکرام رازیر قدم بگذشتی
 و بلند تر آمدی ملک کل شدی که من له المولی فله الکل زهی پیر دستگیر
 باکمال که در ساعت احد مرید را بقصود حقیقی رسانید و زهی مرید باجمال

که در زبان واحد بسعادت ابدی پیوسته و عارف کامل و مهمل مکشفت
 چنانچه وصل کردگار شیخ فرید عطار مینویسند بیت ای ز مهملت
 عارف مطلق شدم به عالمی رفته و کامت حق شدم به نقل است حضرت شیخ
 فرمودند ای بختیار و رحمن خانقاه من چاهی در نیامد باید شیخ بختیار
 در حال کلند آورده بکاودین چاه مشغول شدند چون تمام کاودید و
 آب برون آورد حضرت شیخ العالم بران آب تکبیر فرمودند و قسمت کرد
 باز اشارت شد که ای بختیار این چاه را امر داز خاک بیرونی باید بنا
 و از خاک این چاه چو تیره می باید ساخت شیخ بختیار سببی
 بر سر کردند و بانپاشتن چاه مشغول شدند آنکه چاه تمام به دران روز
 از خاک بیرونی انپاشته و پر کرده داز خاک چاه چو تیره بست و هیچ
 نپرسید که این چاه را از برای چه کاودیدند و از برای چه انپاشتن
 و این چو تیره بچه عرض بستند لاچار چون در ارادت پیر خیاں است حکم
 بود از خود فانی بذات پیر باقی بود اگر چه در مکتب نزد معلم گامی بر
 گامی حرف تمجی هم از او ستاد در تخت ظاهر خوانده بود فاما از
 دولت پیر دستگیر حضرت شیخ العالم قدس اندر بهره میلد علم مدخیاں گشت

که در نشاندن وقت حل مشکلات و مفصلات از وی میگردند و او هر چه میگفتی
 از کتاب خدا تعالی و از احادیث رسول صلی الله علیه و سلم بیرون میگفتی
 و علماء همه اعتراف مینمودند و در حال و کمال شیخ بختیار همه علماء
 حیران بودند این حالات ظاهرش بود و حالات باطنش چه بوده باشد
 نقل است که حضرت شیخ العالم روزی شسته بودند شیخ بختیار آمد پیش
 استاد و عرض کرد که ای پیر دستگیر اگر فرمان شود این بنده در سوگاری
 رود او سابقا چیزی سودا بهم کرده بود و هر چه از سودا پیدا میکردی
 پیش پیرگیری آوری و هر چه پیر دستگیر قسمت دادی بمان پسری که
 وقوت خود بیست و هفت شیخ العالم قدس سره فرمودند برو اما بان که
 در پیر و کتار یابی شود ولایت این فقیر است شیخ بختیار برای سوگاری
 باذن پیران شد و هر جا که میرفتی بغیر اذن پیر دستگیر نمی رفتی
 و هر قدم که در راه میزدی بغیر اذن پیر دستگیر نمی زدی و هر کجا
 بغیر پیران پیر نمی بر آوردی و احوال چشم بسته میانندی الغرض آن
 از سوداگری بازگشت قطاع الطریق اطلاع یافتند که برین مرد کمال
 نفیست و او مرد جوانی بود سودای مردارید و جوانی میگروا ایشان

بر او می آمدند هر که او شیخ بختیار فرود آمدی ایشان نیز فرود آمدندی
 شیخ بختیار هم مسدود عاقل و سخته بود در یافت که ایشان قطع علی بن
 اند در خیال من شده اند و مقامی بدکان نان نیز فرود آمدند ایشان هم
 آنجا فرود آمدند شیخ بختیار و یک کبچری نیز آورده و روغن ماده گاو ^{خست}
 و قلع بالای آن دیگ داشت و گفت قدری مستزاج کرده پیام
 باین بهانه روان شد و آن یک کبچری و روغن همچنان گذاشته ایشان
 ساعتی نشسته منتظرش بودند چون نیامد گفتند از ما فرار نمود شتاب
 روان شدند ناگاه شیخ بختیار پیوستند و بیکدیگر مصاحب شدند
 بعد شیخ بختیار در مقامی آمدند کنیسی کی خریدند و خانه کرده همانجا
 ماندند ایشان نیز در آن مقام ماندند در آن مقام ماندند روز
 بعد یک شستن طلبه بیرون آمدند خاک کنیزک همچنان گذاشته روان شدند
 موازنه سعی قبل کرده و روز شب آمد چون صبح شد زیر درختی نشست
 و با خود گفت که من چندین کرده آمدم ایشان کجا بمانند ناگاه
 بی آگاه ایشان سیدند و گرفتند و در زمین غلوا نمایند و میجوهند
 که مخلص بریند از شر ازین ^{که} کند شیخ بختیار پیر دستگیر خود را یاد کرد

حضرت شیخ العالم عصا برست کرده فی الحال سیدند و فرمودند که ای بختیار
 بزین بزین ایشان سبب و جلا را گذاشته از وی جدا شده بایستاد
 حضرت شیخ العالم از پیش نظر غایب شدند بعد از ایشان پرسیدند این مرد
 که بود و از آن تو که باشد شیخ بختیار گفت که این مرد پیر و متکی برست
 برابر من باشد و من بقوت این مرد در هر دو جهان خوف ندارم و از
 بهیچس با کبلی آرام ایشان حیران ماندند و گفتند آری تو هم بدین قوت
 تنها میگردی و سودای کالای نفیس میکنی که پیر تو چنین غالب است
 بعد از ایشان پنج تنگه از خود کشیدند و شیخ بختیار را داوند و گفتند که
 این فتوح از جهت ما پیر خود را به برضمت ما برسانی و عذر ما بخوای
 شیخ بختیار آن پنج تنگه گرفت روان شد چون پیش حضرت شیخ العالم آمد
 و پنج تنگه اول پیش نهاد و کیفیت تمام ماجرا شرح کرده حضرت شیخ العالم فرمود
 آری همین بود چنانچه میگویی نقل است که حضرت شیخ العالم ابابام در حجره مشغول
 بود و فرزند خود حضرت شیخ عارف احمد را طلبیدند و فرمودند بختیار را طلبیده
 بیا حضرت شیخ اللشایخ شیخ ساف احمد برد شیخ قلیا رفتند و دست حضرت شیخ بختیار
 گزین صحبت کنند و ایشان آن بود که دخول کنند فی الحال همان آن بر جایمان گذاشته

و جامه فرو گرفته و پیش پیر دستگیر خود آمد سر بر زمین نهاد و بنده دار
 ایستاد و حضرت شیخ العالم فرمودند باز گرد شیخ بختیار سر بر زمین نهاد و باز
 منقول است که شیخ بختیار شہوت کمال داشت بحدی کہ بعضی وقت
 از غلبه شہوت بیستار شدی و الله اعلم بکرامین طلب از جهت امتحان
 باشد کہ او در آن وقت کم متابعت استحکام دارد یانی نقل است
 کہ روز حضرت شیخ العالم سماع کردند بعد از فراغ سماع کثیرک خود را فرمودند
 برو از خانہ چیزی بسیار مطربان را چیزی بدہ کثیرک در خانہ رفت
 اہلبیت حضرت شیخ العالم فرج گرم کردند چیزی ندادند و گفتند برو
 بلکہ در خانہ چیزی موجود نیست حضرت شیخ العالم قدس اندسہ مطربان
 را فرمودند کہ همین کثیرک را ببرد بعضی رسیدن چند تنکہ و ام
 کثیرک کہ کو را از مطربان را کنا نپندند حضرت شیخ العالم چون در خانہ رفت
 نظر بر آن کثیرک افتاد فرمودند چون این کثیرک آمد ما نخواہ
 فی الحال از خانہ بیرون آمدند شیخ بختیار را فرمودند ای شیخ
 تکیہ ببند تا از اینجا بیرون آیم و سفر کنیم شیخ بختیار باذن پیر و
 تکیہ بست و بہر روز گواران روان شدند و در شہارود رسیدند

و محامد شیخ پوره بالای لب آب قرار گرفتند بعد انصرام مدت شش ماه
 حضرت شیخ العالم را چون نظر بر لب آب افتاد فرمودند ای بختیار در قصبه
 رودی لب آب بهم است شیخ بختیار گفت پیر دستگیر این رودی نیست
 اوده حضرت شیخ العالم فرمودند ای بختیار یاد را اوده برای چه آیدیم
 شیخ بختیار کیفیت تمام عرض داشت کرد حضرت شیخ العالم را از کیفیت چرا
 هیچ در خاطر نبود اوده هم منظور فرمودند ای بختیار ما مقام رودی خوب
 برای چه بگذارم فی الحال بر خاستند روان شدند در مقام خود با آمدند
 و مشغول بحق گشتند نقل است که حاجی در موضع آسومومی ماندی
 و مرید شیخ سمار الدین بود اما در خانقاه حضرت شیخ العالم گاه بیگانه ای
 تسپان مریدان حضرت شیخ العالم می شستی و می بودی روز
 پنج تا پیش حضرت شیخ العالم آمد بایستاد عرض کرد ای مخدوم
 آری در خانقاه آن حضرت می بنیم در خانقاه پیر خود نمی بنیم حضرت شیخ العالم
 بودند ای حاجی ایشان مولانکان اندند در دیشان که در ویشی
 بیاد گیرست و مولایی کاری دیگر حاجی گفت ای مخدوم ما مرید
 کیشان نخواهم شد در ملک بندگی بندگان مخدوم در خواهم آمد

ای بختیار
 ای بختیار

حضرت شیخ العالم فرمودند بر و طاقیه ایشان باز گردان حایک بر شیخ
 سماء الدین فت طاقیه باز گردانید بعضی اعرابان شیخ سماء الدین
 او شت تماشست و ندو گفتند که این مرتد شد الغرض حایک از اینجا و خانقا
 حضرت شیخ العالم آمد و مسکات و سلک بندهگان حضرت شیخ العالم گشت و در وقت
 ایستاده شب روز بنده دار آستانه می بود روزی از روزها حایک
 مذکور پیش حضرت شیخ العالم قدس سره آمد عرض کرد ای پیر دستگیر اگر فرمان شود
 این بنده جانب خانه کعبه و حضرت شیخ العالم فرمودند چند روز
 قرار گیر انشاء الله تعالی ما و تو یکجا برابر خواهیم رفت حایک باز ماند
 بعده باز چند کثرت حایک مذکور پیش حضرت شیخ العالم آمد عرض کرد
 شیخ العالم هر بابی چندین میفرمودند که ما و تو برابر خواهیم رفت او باز
 میماندی تا روزی آن حایک ستعد شد بکر مسافرت بسته پیش حضرت
 شیخ العالم آمد عرض کرد ای پیر دستگیر اگر فرمان شود تا این بنده
 جانب خانه کعبه رود و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و سلم مستعد
 حضرت شیخ العالم فرمودند ای حایک در خانه خود باز برو و انشاء الله تعالی
 علی الصبح ما با ما اینجا خواهیم آمد ما و تو روان خواهیم شد حایک با گشت

در خانه خود رفت تا گاه حضرت شیخ العالم در نیم شب در کنار هجرتی که در آنجا بود
 لفظ حق بهیبت زرد و بلند فرمودند حق حق حق او دانست حضرت شیخ العالم
 آمدند در حال برخاست و در آن آید بار حضرت شیخ العالم روان شد چه بیند
 که سرفه دیگر پیش حضرت شیخ العالم می زدند و ایشان حضرت شیخ العالم و بعد آن
 حایک همچنین می رفتند تا موضع انجولیه رسیدند که صبح دمیدن آغاز کردند
 شیخ العالم حایک اگر رفتند و در پای حضرت رسالت پناه صلی الله علیه
 و سلم انداختند و گفتند این بیچاره ضعیف است تا آنجا رسیدن نمی تواند
 بعد آن حایک چه بیند که هیچ کبی نیست حایک حیران شد و خانقاه
 حضرت شیخ العالم آمد حضرت شیخ العالم فرمودند چگونه زیارت حضرت
 محمد مصطفی حاصل شد او گفت آری از دولت پیر دستگیر زیارت
 حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم حاصل کردیم که به پا بوس
 مشرف شدیم حضرت شیخ العالم فرمودند و انستی که پس حضرت رسول
 لیان بودند حایک گفت نمیدانم فرمودند که پس حضرت رسالت پناه
 صلی الله علیه و سلم حضرت شیخ المشایخ مرشد الاقویا هادی الاصفیاء حضرت شیخ
 فرید الحق والدین گنج شکر مسعود قدس الله سره بودند و پس ایشان

سلطان الشایخ حضرت شیخ نظام الحق والدين قدس الله روحه بودند ایشان
 این فقیه بود نقل است که حضرت شیخ العالم روزی در خانقاه خود نشسته بود
 تاتارخان بزرگ مقطع قصدی ردولی پیش حضرت شیخ العالم آمد
 و ایستاده شد حضرت شیخ العالم سر بر آوردند طرف تاتارخان نظر کردند
 فرمودند در جهان چنان رو که چند روز بهمانی تاتارخان در حال
 بر زمین افتاد و بخود گشت و بعد از زمانی او را از زمین برداشته
 و آب بر روی زدن تاتار از بهوشی بهوش آمد بعد از آن چنان
 معتقد شد که اکثر اوقات پیاده و تنها در حضرت شیخ العالم آمد
 نقل است که روزی حضرت شیخ العالم در خانقاه نشسته بودند
 محمدخان آمد عرض کرد ای محمد و من وزیر سو اگر آن اسپان آورده اند
 من مقصد هشت صد اسپه کی و تازی آمده است حضرت شیخ العالم
 فرمودند بروستان محمدخان عرض کرد که زر کجاست حضرت شیخ العالم
 فرمودند بروستان از محمدخان عرض کرد که ای محمد و من کجاست چون کرد حضرت شیخ العالم
 فرمودند اگر نیست نیست منقول است که حضرت شیخ العالم نظر پادشاهی او کرده بودند
 و او شاهزاده بسیار بزرگ ملو بادشاه اهل بود فاما چون بنده از حضرت شیخ العالم سخن بنیاد

که بیایم و در آنجا که اگر مرید حضرت شیخ العالم بود هر یک فقیه گشتی او را
 مال خود را بخرید و حضرت شیخ العالم آمدی و سر بر زمین نهاد و عرض کرد
 که اگر رنگ بر من چیزی نیست سوداگری کنم و قوت خود را بخرم حضرت شیخ العالم
 بپوشید و در آنجا که پندار ز میخواستی او گفت که من هر بار از پیروستگاری
 تنگه میخورم و بپوشتم ای پیروستگاری اگر بر من صد تنگه باشد بفراخ
 و سوداگری کنم و قوت بخرم حضرت شیخ العالم میفرمودند بر صد تنگه
 و او هم این باده سر بر زمین نهاد و باز گشت ناگاه صد تنگه از غیب
 میسر شد و بفراخ سوداگری میکردیم و خوش میباشیم اگر این بنده
 بزرگ گشت و سوداگری کرد که سرمایه مال از صد تنگه زیاده شود هرگز نماند
 نماند می دانم همین صد تنگه بر من سرمایه می بودی نقل است
 که حضرت شیخ العالم می فرمودند چنانچه در گازرون چراغ خوابه ای
 تا درونی می بود تا روز قیامت خواهد سوخت خوابه ای حاق
 به مقتضای آن است این است بر زبان خود فرمود و بیست اگر گیتی بر آن
 باد گیرد و چراغ قبلان هرگز نمیرود و ما نیز و یک از طعام نمیخوردیم
 تا آنکه این عالم خلاق بخورد هیچ از آن و یک کم نشود و درین فایده

خالق هم هست بعده دیگری آوردند بر ویگان نهادند آتش کرد
طعام در آن و یک نختند بعده آن یک اور میان بگذر خلق ششم
هر خلق که می آمدند می رفتند طعام از آن و یک میخوردند هیچ نقص
نمیشد تا سه روز خلق آینده ورزنده طعام از آن یک با سیر
میخوردند و یک همچنان پرمی ماند سه بعده در خاطر خورد
چنین گذرانیدند که ای احمد در عالم شور خواهد شد که احمد بن شیخ
و للشهنة افته كل يوم في الجولته راحتته لا يرضها منها و احمد
احمد بن گان خداوند او ز راق مطلق است جل جلاله او داد و بندگان
او دادند تو ازین میان بیرون آئی و اسپ خاطر را در میدان وسیع
فاوض مصری الی الله جو لان نمائی و خود را از خود و از کار خود بیرون آر
و از بستی این نام و نشان فانی شو و درستی ذات ملک الملک لایزال
ملکه بی نشانی روح حضرت شیخ العالم این خطره را در خود مقرر کردند و در حال
بگیر برای مزید فقر طالبان حق او فرمودند و دیگر مذکور بر زمین
زدند تا بشکست نقل است که حضرت شیخ العالم میفرمودند که از بکرم تا پنا بخواه
رسیدم به هیچ مسلمانی ملاقات نکرده الا که در دوره یک بچه نیم مسلمانی

و این اشارت بر شیخ جمال گوهری کردند و میفرمودند که منصور بچه نبود
 طاقت نیاورد و اسرار بیرون زد بعضی مروان اندک دریا با او
 بکنند آروغ نمی زنند و میفرمودند که نظامی بچه بود که این بیت گفت
 بیت صحبت نیکان ز جهان دو گشت : خانه غسل خانه ز بنو گشت
 که صحبت حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم چنانچه صحابه ابو دهمندین جالا هم
 صاحبان حال او مجبان ذوالجمال است ذلك فضل الله يؤتيه
 من يشاء وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ نقل است که حضرت شیخ العالم
 مقامات پیران بزرگ را متوسل کردند و میفرمودند که فلان و فلان
 تا اینجا رسید و فلان تا اینجا و فلان را این مقام بود و فلان پدین
 منزل رسید زهی کمال و زهی جمال که تا غایت هیچ درویش بدین
 علم مرتبه و صاحب تصرف نشد است ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء
 وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ نقل است که روز حضرت شیخ العالم دیواری بر می آوردند
 بالای دیوار سوار بودند شیخ جمال گوهری را در آن کوچه گذر افتاد
 فرمودند که اینجا بوی ولی می آید ستاده شدند کسی گفت که اینجا حضرت شیخ العالم
 قدس سره و حضرت شیخ احمد عرب الحویلی است شیخ جمال الدین گوهری در آنجا است

حضرت شیخ العالم ابلاهی آند یوار سوار بودند شیخ جمال ازین گویری گفتند حضرت
 مخدوم این دیوار را بنیدوروان حشود حضرت شیخ العالم فرمودند
 چه عجب وجه و شواست انگاه حضرت شیخ العالم چنانچه در کتابت بنیانند
 همچنان دیوار را بنیانیدند در حال پوار بنیدوروان شا
 حضرت شیخ العالم فرمودند با جمال این باوید بنیانید و چندی که
 جمال باوید از دندایش میگشت و پیش نمیرفت و روان نیست
 شیخ جمال را دهنشت گرفت که بکدام شیر و کوه اقتاد نماید بنظر باطن
 حضرت شیخ العالم آنان داوه بودند و زنه بخیره نبودند است عمل سست
 که حضرت شیخ العالم قدس الدرد و روزی ششست بودند بهرم
 پیش استاده بود حضرت شیخ العالم فرمودند ای بهرام ازین
 آنچه خواهی که مراد حضرت زو و اجلال و لایت که است باوید کوا
 میگوید که من هیچ نگفتم و ساکت اندم باز فرمان شاهی بهرام و آنچه بنخواستی امر که
 کسی نیاید از باز او میگوید که من همچنان ساکت اندم باز فرمان شاهی بهرام بنخواستی
 بنخواستی که برین ولایت و جهان ست ما دام که کسی نیاید است بنخواستی بهرام
 گفت که سه کرت پیروید فرمودند عرض کردم که ای پیر و سگ لعل اگر ما ازین

طلب چمی طلبی بهرام میگوید که عرض کردم ای پیر دستگیر سبئی ^{طلبی}
 دزد میخواهم و دنیا مطلوب ندارم و آخرت سر فرودنی آرام مرهبطان
 حقیقه بسیار و نام ماسوی لید برد او بخدای برسان آنچه وعده فرود است
 نیست مگر دان حضرت شیخ العالم فرمودند ای بهرام تو چیزی ^{پیدا}
 که ان و او که در خور هر کسی نیست و کسی نتواند داد و من آنجا کایت
 از زبان بهرام مذکور شنیده ام و او را پیشتر تا ده ساله دیده ام و او میگفت
 و اسف میکرد و حسرت میخورد که اگر این محروم روزگار و مرد و دنیا بکار
 آنوقت از پیر دستگیر چیزی اختیار میکردی خواه از دنیا خواه از آخرت
 تا امروز این روزگار مضیق را بوسع میگذرانید و رجا تمام و پنا عظام بر دست
 می آورد و مقصود حاصل کردی ^{نقل است} که روید حضرت شیخ برهان پیشتر
 شیخ العالم استاده بود و حضرت شیخ العالم فرمودند برهان دنیا خواهی گرفت شیخ
 برهان گفت چیز دنیا بکار من نیاید باز حضرت شیخ العالم فرمودند خواهی گرفت
 باز شیخ برهان گفت ای پیر دستگیر پیر شدیم کی تو امان خواند حضرت شیخ العالم فرمودند
 ای خواندن بی شیخ کشیدن نیک استاده بخوان باز شیخ برهان گفت ای پیر دستگیر عالم
 نیاید باز حضرت شیخ العالم فرمودند این همی گفت باز شیخ برهان این هیچ اکار نیاید

ما را جمال لدی باید که دلم جز مشا هده حق نکشاید حضرت شیخ العالم گساره
 شدند و در کار خود مشغول گشتند نقل است که مخلص مدبر عالم زبده
 فیروز شاه بود بنحیث شیخ العالم می آمد و مدام طعام میخورد و شام
 می آورد حضرت شیخ العالم طعام او خرج میفرمودند و هیچ نمی پرسیدند
 که تو کیستی و از کجایی و چه کار می آئی چون مدت شش ماه بر آمد مخلص
 خاطر خود کرد ای مخلص شش ماه خدمت ما این فقیر کردی هیچ ترا نپرسیدند
 که کیستی و چه مطالبی آری اگر چندین مدت خدمت منگی میکردی
 مقصود حاصل می آوردی و باز گشتند و روز رفت حضرت شیخ العالم
 عقب بروی او رفتند و دستک دند کزیرک فرمایان میروان آمد
 حضرت شیخ العالم فرمودند برو بگو که احمد بر در التیا و ده تا کزیرک
 پرسید که کیست او گفت آن درویش که شمار دین بر روی رفتی
 مخلص در حال بدوید و پا پس کرد حضرت شیخ العالم قریب دسره فرمودند تو را
 امروز از ما کلامه مند شدی و این گفت و کتابان حضرت شیخ العالم قریب دسره
 در رو بخانه خود برو و طعام پیش آورد و بعد از خوردن طعام حضرت شیخ العالم در آن
 خانقاه خود آمد مخلص هم برایش شیخ العالم آمد یک گشتند و شیخ العالم فرمودند از تو

سرگرد آری یک سپرویکه خردارم حضرت شیخ العالم فرمودند ای مخلص
 و ما دام که ایشان را کار خیر نکنی و جا نگیری نگر دانی بزمن نیسانی
 مخلص اعتراف نمود و سر بزمن آورد و باز گشت در خیال جایگیر کرد
 مرزندان شد میان چند روز هر روز را کار خیر کرده داد و بحضرت
 شیخ العالم آمد سر بزمن نهاد و ایستاده شده عرض کرد آیه سنگی برد و فرزند
 بگیر نمودیم و تزویج کرده دادیم حضرت شیخ العالم فرمودند نزدیک
 دیده آمدن و شست حضرت شیخ العالم پیش خود کوکی در زمین
 دیدند آب در و انداختند و در میان آب کوک مذکور سنگ نیزه خوردند
 فرمودند ای مخلص این سنگ نیزه ازین آب بیرون آید مخلص آن سنگ
 نیزه مذکور از آب کشید پیش حضرت شیخ العالم نهاد حضرت شیخ العالم قدر
 در و انداختند و فرمودند ای مخلص چنانچه او را کشیدی این را نیز
 مخلص دست در آن آبلانداخت هیچ نیافت عرض کرد ای پیردینگر
 بیخ منی یا بم حضرت شیخ العالم فرمودند ای مخلص اگر میخواهی که در حضرت
 بود بطلب مطلوب در دریای مقصود برسی اینچنین شوی که نام
 مان خود گم کنی و از بستی خود بر خیزی و بستی حق شوی و به بقا حق

باقی کروی آنکه بر بابا و در خانقاه منج باش والا برو که اینک کار مردان است
 نه کار مختاران و لحر بوجال و الفصحة و السهید حجاب بجال مخلص حوخالص
 ازل بود و خصوصیت ابد و پشت با خلاص تمام بایستاد و کمر متابعت
 مستحکم بست ولی از اولیا و خدایا گفت تا حضرت شیخ العالم فرمودند که مخلص
 از اولیا و خدا تعالی است **نقل است** که روزی حضرت شیخ العالم در خانقاه خود
 نشسته بودند مخلص پیش استاده بود میان الاد و دیوانه در آن کویچه گذر کرد و
 زیور یوار حضرت شیخ العالم بگذشت مقدار راه رفت طرف حضرت شیخ العالم متوجه شد
 او را استاده بود و بعد روان شد مخلص حضرت شیخ العالم عرض کرد ای پیر و تکیه الاد و
 دیوانه و پیر پیش استاده و پیر و تکیه چه نفرمودند که بنشینم و بهم پیر مخلص هم را جان فرود
 و میگویند که متعجبیم و در خود گفتیم که اینجا الاد دیوانه کیجاست بعد چون پیر
 خانقاه رفتیم تحقیق شد که الاد دیوانه درین کویچه گذر کرده بود و پیری جای
 حضرت شیخ العالم متوجه شده در راه استاده بود **نقل است** که روزی
 مخلص پیش حضرت شیخ العالم آمد و عرض کرد که ای پیر اجازت من بکنه سخته ایچوم
 که جامه نوبوشم و ازین جهان سفر کنم حضرت شیخ العالم فرمودند چند روز توقف کن
 ما و تو یکبارگی خواهیم رفت بازدهم و زرفت و عرض کرد پیر بچنین اجازت فرمودند با بر سر رفت

همین جواب فرمودند باز مخلص فرزند آن خرد و صیانت کرد و گفت که ای فرزند خدا
 من این وقت من آخرت منجوام که ازین جهان سفر کنم نباید که شما پیوسته
 مرا از موت من خبر کنید باید که در حال مرا ببرند و دفن کنند که پیوسته
 من شخی است که کمال او را نهایت نیست و جمال او را نهایت نه شخی است
 نهایت غالب و اولیست نهایت جاذب و ملکه است که در هر دو
 جهان فرمان او نافذ است که قدر او منی دانند و بنیثنا سدن شما
 را خبر میکنم که مرا بعد از موت من فی الحال ببرید و در زیر زمین بسپارید
 که چون در حضرت پیر ما خبر خواهید کرد پیوسته من مرا رفتن نخواهم داد
 بهرام میگویی ما در خاطر کردیم که ایشان مگر وعدهی خدای میکنند به بنیم که تا
 این معنی که پدرم می گوید رست است یا نه الغرض مخلص بعد از فراغ
 وصیت بر چارپایی غلطید و چادر آهسته آهسته بر سر کشید تا خود را
 تمام پوشید مرغ جاننش از نفس قالبی که اش بر مید و بعالم آخرت
 پیوسته و از دار فنا گذشت بدار بقا پیوسته ما در تعجب شدیم
 و حیران ماندیم که ایشان چه مردانند و چه کار و چه بار در حضرت پروردگار
 خود دارند بهرام میگویی که حضرت شیخ العالم در خانقاه خود نشسته بودند من رفتیم

و خبر کردم که ای پسر مستگی بدیدم مخلص از جهان سفر کرد و بر حلت پیوسته
 حضرت شیخ العالم نیز جاسوسند و کفنش در پای کردند و بر مخلص آمدند
 و چادر از سر روی برداشتند و بگوش او باواز بلند فرمودند ای مخلص ای
 مخلص ای مخلص بنوعی که بعضی خلق نیز شنیدند و حاضر آمدند و معائن
 کردند و اهل بیت حضرت شیخ العالم دیده آمدند فرمودند که شما این میکنند
 خلق خدا خواهد گفت که شیخ احمد عبدالحق مردگان را زنده میکنند و او
 از فتنه خواهد خواست الفرض حضرت شیخ العالم سواز دهل و یا پنجاه کرت
 باواز بلند بگوش او مخلص مخلص سر فرمودند و از ازان عالم دین
 عالم آوردند تا او در حال بر خاست دوست در پا حضرت شیخ العالم
 نساورد و بر سینه خود دست نیز و هیچ سخن نمیکفت حضرت
 شیخ العالم باز گشتند در خانقاه خود آمدند بعد مخلص آغاز کرد
 ای سر زندان من بگرشما پیره را خبر کرده دیدم بر وصیت من عمل نمودند
 اکنون ای برام بر رویه برین بگو که مخلص نفس نکند مرا فرمان
 شده و تا ازین جهان سفر کنم و با نیت رویم به ام میگردد که من پیش
 پسر مستگی رفتم چنانچه بدیدم گفتند بود همچنان عرض کردیم فرمودند

ای بهرام برو اورا بگو که چند روز قرار گیر ماه تو یکجا سفر خواهیم کرد
 بهرام میگوید که ما آمدیم بر پدرم و گفتم که پیر دستگیر میفرمایند
 که ای مخلص چند روز قرار گیر ما تو یکجا سفر خواهیم کرد و باز مخلص
 گفت ای بهرام باز برو و بر پیر من عرض کن که مخلص میگوید
 که ما ماندن نمی توانم و طاقت نمی آریم مدت من تمام رسیده
 مرا فرمان شود که تا سفر کنم و با خرت رویم بهرام باز رفت
 پناخه پدرش گفت بود در حضرت شیخ العالم عرض
 کرد باز فرمان شد ای بهرام برو بر مخلص بگو که کجا
 خواهی رفت در اخبار کن تا ما نیز آتجا بیایم بهرام باز بر مخلص
 پدر خود آمد و آنچه حضرت شیخ العالم فرموده بودند گفت
 مخلص آغاز کرد ای بهرام باز برو در حضرت پیر دستگیر
 عرض کن که مخلص میگوید که پیر دستگیر بهتر
 میداند آمدن و رفتن را جائی نیست مگر انتقال از مقامی
 بمقامی و از عیانی به منمائی و از نمائی بعیانی و از جا برجا
 و از کمنه بنواز نو بکمنه اکنون ما را طاقت نمانده است

بیت چه خوشتر آنکه درین زانموا * دوست بر دست رسد یار بسیار
 بعد از وفات نخلص پسرانش خرقه او پیش حضرت شیخ العالم آوردند آن
 مذکور از حضرت پیر دستگیر خود عطا یافته بود فرمان شد که این خرقه لایق
 اوست برابر و فن کنید بعده بر حکم فرمان پیر دستگیر خرقه را با او دفن
 کردند و با حرت سپردند ذلک فضل الله یؤتیه من یشاء والله
 ذوالفضل العظیم نقل است که در قنوج دیوانه بود او سخن میگفت
 حضرت شیخ العالم بر دست میان خدا کو تو ان قنوج برای آن یوانه
 کتابت دادند میان خدا مذکور بحضرت شیخ العالم عرض دای مخدوم آن
 دیوانه با کسی سخن نیگوید حضرت شیخ العالم فرمودند ترا چه افتاده است
 او مردی محکم است این کتابت من بر او بر بعده میان خدا روان
 شده بخانه خود در قنوج رسید چند نبات از آن خود آورد و تا آن نبات
 کتابت پیش آن یوانه برد ناگاه آن کتابت فراموش شد همین نبات
 پیش آن یوانه نهاد و یوانه نبات بر تاپ کرد و بشارت کتابت حضرت
 شیخ العالم میطلبید میان خدا کتابت یابد بر دست آن دیوانه در
 دیوانه کتابت حضرت شیخ العالم تعظیم تمام گفت و بشارت چو گل بود بر تاپ کرد و بخندید بفرمودند

نقل است که شیخ المشائخ شیخ بدرالدین که خلیفه شیخ صدق الدین حکیم
 بودند با شیخ داوود پدر حضرت شیخ العالم محبت داشتند شیخ داوود مرید و محبان
 او شیخ المشائخ قطب الاقطاب مخدوم شیخ نصیر الدین محمود بودند
 و با شیخ داوود و شیخ بدرالدین که سجاده و مقام ایشان در مقام نبی
 حال در مقام را بری است تو سئل فراتنی چیزی بود و محبت و مو
 تمام داشتند و شیخ داوود اکثر اوقات آنجایی بودند الغرض چون
 شیخ المشائخ شیخ بدرالدین را وقت سفر آخرت پیش آمد آن زمان شیخ
 نصیر الدین پسر شیخ بدرالدین صغیر بودند شیخ بدرالدین آن را
 جامه دادند و اجازت کردند و از جهت نعمت باطنی و مقصود حقیقه
 حواله به حضرت شیخ العالم کردند و فرمودند که دوستی از هندوستان
 خواهد رسید نام او شیخ احمد است نعمت باطنی تر انصیب از خواهد شد
 این نصیحت کردند و خود از میان حلت فرمودند بجهت شیخ نصیر الدین
 بر سجاده پذیر خود نشستند و علم تحصیل کردند بجهت غوغای مغلان
 در راهری رفتند و در آنجا نشمندی بود و بغایت بس بزرگ علم با پاک
 داشت شیخ نصیر الدین هم نشمذ شده بود اما پیش آن دانشمند حاضر نشدند

و نفع میگردانند الغرض وزی از روزها حضرت شیخ العالم را تصدافتا و
 تا فرمودند که ای بختیار تکیه به بند و روان شو به منیم تا فرزند شیخ بدرالدین
 به میکند و بچه کار مشغول است حضرت شیخ العالم روان شدند در راهی
 بر شیخ نصیرالدین رسیدند ملاقات کردند یکدیگر نشستند و باز شیخ
 نصیرالدین و زخوانان که مشغول شدند و سبق آغاز کردند حضرت
 شیخ العالم فرمودند ای نصیرالدین پدر تو مگر زمین می خواندی و هم
 بدین علم مشغول بودی شیخ نصیرالدین سخن پدر خود شیخ المشایخ شیخ
 بدرالدین یاد آوردند و در خاطر خود گفتند شانیدارین همان درویش
 باشد که پدرم در وقت رحلت با احوالت او کرده بود بعد شیخ نصیرالدین
 تعظیم تمام کرده پیش حضرت شیخ العالم با او تمام نشستند و لب فرو بسته
 ساکت شده بودند و سخن حضرت شیخ العالم را آنده نشنیدند مگر پنداشت
 و طاقت نیاورد و مباحثه پیش شد حضرت شیخ العالم قدس سره
 آن دانشمند را از معرفت حق تعالی چیزی پرسیدند بنظر تیرنگر ایستند
 آن دانشمند در حال بچودگشت و افتاد و از هوش برفت شیخ نصیرالدین
 استاره شد و التماس کردند که حضرت شیخ العالم عفو فرمایند عده حضرت

شیخ العالم قدس المدرسه قدحی آب طلبیدند و وقت زدند و بران
 و دشمنان سرشک زدند چون بهوش آمد دستار در گلو انداخته و پیا
 حضرت شیخ العالم قدس المدرسه و افتاد و گفت ای شیخ امروز آنچه
 از شما ما را معلوم شد هیچگاهی ازین خبر نداشتیم و در هیچ کتابی
 این مقصود ندیدیم چندین عمر در تحصیل علم و مشغول سباقی صرف
 کردیم فاما ذره ازین مقصود حقیقی راه نیافتیم که امروز از دولت شما
 مشرف شدیم چون آن دشمنان را چنین حال شد و در پای حضرت
 شیخ العالم افتاد شور در تمام شهر افتاد که چنین شیخی کامل و اصل حق
 رسیده است بعد از شیخ العالم قدس المدرسه چارپایی طلبیدند و در
 خانه شیخ نصیر الدین بعلطیدنده شبانه روز بالای چارپایی ^{ماندند} غلظت
 و چشم از باطن ^{بظلمت} نگه داشتند ^{بختیار} شیخ بختیار پائی حضرت شیخ العالم ^{گفته}
 شبانه روز شسته بود و بعد از آن روز حضرت شیخ العالم قدس المدرسه
 برخاستند و خلق را ^{بهری} همه توجیه جاناب حضرت شیخ العالم زدند و قطب
 حاکم آن مقام معتقد شد و خواست تا ارادت آرد به استماع خبر ارادت
 قطب خان در خانه نصیر الدین غم و اندوه پیش آمد شیخ بختیار

حضرت شیخ العالم غرض کرده که ای پیر دستگیر در خانه شیخ نصیر الدین
ما تم می شود چرا که قطب خان میخواهد مرید پیر دستگیر شود این مأمور
در خانه شیخ نصیر الدین است که چون قطب خان مرید حضرت شیخ عالم
خواهد شد ما را که خواهد پرسید و ماندن اینجا چگونه خواهد شد حضرت
شیخ العالم فرمودند ای بختیار ایشان مگر مرد آر ایند الغرض قطب خان
بعد از نماز شام برای مرید شدن پیش حضرت شیخ العالم آمد یک
اسب فتوح آورد حضرت شیخ العالم فرمودند تو در دوستی این ^{کس} در این وقت
آمده قطب خان هیچ نگفت و اسب فتوح را ^{انیت} او را فرمودند
علی الصباح خواهی آمد بختیار را فرمودند این اسب در نیوقت در
بازار پیر هر چه در بازار بیابی بفروش و عجزگان را برسان بختیار
بر حکم فرمان همچنان کرد و در بازار برد اتفاق یک سپاهی عا جز در
بازار حیران خفته بود چون اسب را بردند گفتند کسی خریدار است
که بجز ^{بختیار} بجز آن سپاهی و خاطر خود آورد که مار و میش صاحب میت در دست ^{باشد}
نی الحال برخاست و بهایشن رسید بختیار گفت هر چه موجود باشد
بده بخصد تنگ موجود بودند بختیار را و اسب برد بختیار در شب

همان زمان با مبلغ روان شد و مبلغ مذکور در خانه حضرت شیخ العالم
 آمد و عجزگان را داد باز همان زمان پیش حضرت شیخ العالم آمد آن
 اسپ که سپاهی برود و چاکروی که بغیر اسپ تحویل شده بود و تقسیم شد باز
 علی الصباح چون قطب خان آمد حضرت شیخ العالم فرمودند ای قطب خان
 اینچنین گویم قبول خواهی کرد قطب خان عرض کرد هر چه فرمان شود
 حکم بر جان من است در آن وقت شیخ نصیرالدین پیش حضرت شیخ العالم
 حاضر بودند و وقت نعمت دادن بهم بود حضرت شیخ العالم فرمودند ای
 قطب خان مرید شیخ نصیرالدین شو قطب خان اندکی سنگون کرد
 حضرت شیخ العالم فرمودند ای قطب خان هیچ تعلق مکن که کلاه شیخ
 نصیرالدین کلاه این فقیرت فی الحال کلاه ارشد شیخ نصیرالدین برداشته
 قطب خان را دادند و او را مرید شیخ نصیرالدین کردند و فرمان حضرت
 شیخ العالم قبول کرد مرید شیخ نصیرالدین شد و فتوحی دیگر که قطب خان
 آورده بود و شیخ نصیرالدین حضرت شیخ العالم دادند از نعمت ظاهری
 و باطنی شیخ نصیرالدین شد که چون شیخ نصیرالدین را حضرت شیخ العالم
 اجازت دادند و کلاه ایشان را کلاه خود فرمودند انگاه حضرت شیخ نصیرالدین

بر ما مژده فائز و ولایت آمد مقصد مقصود حقیقی بر رسید و هم دنیا و هم دین را
 حواله کردند بیست هم یار بدست آمد هم کار فراهم شد المنته الله که این همه شده
 و آن هم شده و الی یومنا هذ و در خانه شیخ نصیر الدین سوم کمر بست
 دولت دنیا وی هم بسیار است و امید است که تا القراض عالم خواهد بود نشاء الله
 نقل است که میان قدو بر او زاده شیخ نصیر الدین بود در احوال
 خود غم کرد که من مرید حضرت شیخ العالم شیخ احمد عبد الحق قدس
 روحه شویم و به برادر شیخ المشایخ شیخ نصیر الدین میخواندی روز
 از روزها پس آن مخلص سهمای شمس الدین و بهرام لطف گویا
 روان شدند و ایشان از مریدان حضرت شیخ العالم بودند از جای
 معرفت بهره تمام داشتند در راهی بر شیخ المشایخ شیخ نصیر الدین
 رسیدند شیخ نصیر الدین ایشان را چند روز بطریق مهمانان
 و تعظیم و تکریم تمام کردند فرمودند شما یاران اینجا بر کسی حاجت
 ظاهر نکنید که این علم اسرار است خبر برابران اظهار نشاید که در شهرها
 میان محمد و مذکور را و لوله و شوق باطن پرورش شده تنها
 بر ایشان آمد و تحت کنوا و زود چون ایشان هستند که این

دروازه و از گردن میان قد و دستار در گلو سے انداخت
 در پاسے ایشان افسانہ گفتند کہ مرا از راه حضرت
 شیخ العالم قدس دیرہ اہم خبری خبر کنید شمس الدین برادر
 بزرگ بہرام بود گفت کہ اسی بہرام کجا ما و کجا میان قدو
 اگر اللہ تعالیٰ اور نصیبے درین راہ نہادہ است پس او
 از خود خواہد رسید ما نیز مشاب شویم و چیزی ازین
 راہ میان قدن را خبر کنیم شمس الدین انچہ از لطف حضرت
 شیخ العالم قدس اللہ روحہ چاشنی یافتہ بود شہما از ان
 بر میان قدن گفت و فرمے از عالم باطن بدو خبر کرد چو
 صبح شد میان قدن بعتاد قدیم بر شیخ نصیر الدین
 خود رفت و کا تقد سبق در خانہ گذاشت شیخ نصیر الدین وقت
 کہ مریدان حضرت شیخ العالم قدس اللہ شرہ این را از عالم
 باطن چیزے خبر دادند شیخ نصیر الدین فرمودند گا
 را مریدان حضرت شیخ العالم قدس اللہ سرہ چیزے
 گفتند الفسہ رض میان قدو ستعد شد برور حضرت شیخ

قدس المدرسه آمد و بخدمت پیوست حضرت شیخ العالم قدس الله سره
 قبول فرمودند و در سلک بنندگان خودنی آوردند و میفرمودند تو لایق
 حضرت مانه او بغایت لطیف و نازک مردی ملوک صفت بود روزی
 چو بهایزد و بیرون کردند و دستند و او سرور آستانه حضرت شیخ عالم
 نامش شب همبران طریق ماند و سر از آستانه بر نیاید و در هوا کاش بود
 برفت می بارید اما او را هیچ ازین خبر نبود چون روز شد حضرت شیخ عالم
 قدس المدرسه در کفشدند چه بیند که او سر بر آستانه نهاده زار و نزار است
 به حضرت شیخ العالم قدس المدرسه بختیار و دیگران التماس کردند
 ای پیر دستگیر این مرد بغایت نازک است هلاک خواهد شد برین مرد
 شفقت فرمایند انگاه ایشان او را در پای حضرت شیخ العالم قدس
 انداختند حضرت شیخ العالم قدس سره بر و شفقت کردند او در
 نجات شد اما هنوز مرید نگردیده بودند بعد میان قدود و داعش
 طرف خانه باز آمد چنانچه هر مایه که بخدمت شیخ العالم قدس مدرسه می
 مال و جان و تن آنچه داشت در آستانه حضرت شیخ العالم قدس
 می بخت چون بسیار شد و طشت از چرم سیاه و مشربه از چرم سیاه آورد

پیش حضرت شیخ العالم قدس الدسره داشتند و بنده وار بالیستاد
 حضرت شیخ العالم قدس الدسره شفقت فرمودند و قبول کردند و در
 سلک بندهگان حضرت خویش در آوردند و سرید کردند و او در خدمت محبوم
 مجدد و ملازم می بود و بعده میان قان را حضرت شیخ العالم قدس
 الغریر دزین دب کردند و بالای سین بویا فریاد کرده خروشستند
 چون پانزده روز شدند از زیر زمین بیرون آوردند و جامه خلافت
 پوشانیدند و فرمودند بروتر ابرنامه دادیم میان تقد و رفت تا ^{مقام} _{مقام}
 را سببی ماند در برناوه برفت آنروز برناوه خراب بود و گفت مرا
 طاقت نیست که در مقام خراب باشم پس دستگیر در باب سن چیز
 کرده اند ما بدان شایان نه ایم که شیخی کنیم شنیده می شود که میان تقد
 پنج یکی را مرید نکر و ند و میفرمودند مرا می باید که غم ایمان نخوریم مرید
 و پیری کار دیگری است کسی که بر نجات خود اعتبار نبود از چگونه مرید خود
 کند نقل است که حضرت شیخ العالم قدس سره هرگز قبول نیکرند
 اول هفت هشت سال در آب کشی و نیم کشی خانقاه نوری کنایند
 و بعده کلاه می دادند و در سلک بندهگان حضرت خویش در می آوردند

فوج که برای ارادت می آمد اول او را میفرمودند که سبوی بر کن و آب
 از حوض بگیرد و بیا چون او در حال میرفتنه آب از حوض بر سر کرده می آورد
 بول می فرمودند نقل است که روزی فیض غوری با یک موزه
 مغزق در حضرت شیخ العالم قدس اندسته آمد و طلب ارادت کرد
 حضرت شیخ العالم قدس اندسته فرمودند گلوے تو چیست
 و سلک این فقیه تنگ بگوند در خواهد آمد و آواز التماس ارادت باز نمی شد
 حضرت شیخ العالم قدس اندسته فرمودند این سبوی بر سر کرده ببر
 و از حوض آب بیا و سبوی از پیش حضرت شیخ العالم قدس اندسته
 برگرفت و بیرون رفت آن سبوی نفری را داد تا آن نفر از حوض آب
 آورد و بده آن سبوی از نفر گرفته بر سر خود کرده پیش حضرت شیخ العالم
 قدس اندسته آورد و حضرت شیخ العالم قدس اندسته فرمودند ای
 فیض گلوے تو بغایت پرست و سلک من نهایت تنگ نتوانی که
 در سلک من در آئی فیض الضیب ارادت حضرت شیخ العالم قدس
 سره نشد باز گشت نقل است که یک شتمو معتقد حضرت شیخ العالم
 قدس اندسته اغریز شد و طلب ارادت آمد و او یک بغایت مغظم بود

وخصال از صفات اولیای حق تعالی و شست حضرت شیخ العالم
 قدس العدره اورا قبول نمیکردند تا ما حضرت شیخ العالم قدس اسد
 سره اورا دستار گلیم داده بودند او گفت مرا همین کافیست و خدا
 عبیدانه میگرد و هر جا که اورا دستوار پیش می آمد و یا برای جنگ
 سوار شدی آن گلیم دستار بر سر می بستی بکرم الله تعالی اورا از کار
 دران کار میشدی و از دشمنان نظیر یافتی نقل است که میان فرید
 مرید حضرت شیخ العالم بود سو و میگردی پر کالها جامه برای سوار
 از خرید آورده بود بر حضرت پیر و تنگیز خود حضرت شیخ العالم گذرانید حضرت
 شیخ العالم جامهای او پیش خود طلبیدند و بچه و از کردند
 و یک طاقه جامه سر بند کشیدند و بر تن خود نهادند و فرمودند چه نیکو
 که تمام تن دیده میشود بعد یک طاقه جامه ترا اندام کشیدند آن
 نیز بر تن خود نهادند فرمودند چه نیکوست که بغایت نرم است باز
 فرمودند که چرا آنکس غدا ب نه بیدند که چنین تنعم و نیاوی می کنند
 و بر او نفس میروند بعد پرسیدند یگان یگان طاقه و دستگان تنگ
 می از میان فرید عرض کرد ای پیر دستگیر شتگان یاد همگان تنگ می از

و دیگر در راه زکوة میگیرند حضرت شیخ العالم فرمودند مگر شما پوشیده
 میدارید او گفت آری پیر دستگیر ما بسبب خوفت می پوشتم فرمان شد
 که شما ظاهر بپیداز خوف کاتبان نهوشید ایشان هیچ نخواهند گفت
 و چیزی نخواهند گرفت الغرض میان فرید طرف خطه قنوج روان شدند
 جامه مذکور را در راه ظاهری بردید هیچ کی نم پرسید که تو کیستی و چه می
 تاللب گنگ که نشد و انگلی و در می در راه گذر لب آب میخس را اندا
 و سود نیکو یافت نقل ^{۱۲} است که حضرت شیخ العالم کتابت بردست
 برای مجلس عالی فیروزخان فرستادند او در قصبه ایسولی سپاه
 کرده بود حضرت شیخ العالم فرمودند ای بهرام آنجا ستور رو بنمایست
 بدست او این کتابت ندی و این اشارت بر شیخ فخر الدین بود که
 ساکونت ایشان در قصبه ایسولی همسایه مجلس عالی مذکور بود و چنان
 عشق هم از حضرت شیخ العالم میداشت و برگزیده آنحضرت بود
 و پس شیخ بختیار و اما و ایشان بود هر که از مریدان آنحضرت و قصبه
 ایسولی میرفتی در آنجا فرودی آمدی ایشان خدمت علیدازه میکرد
 الغرض بهرام کتابت حضرت شیخ العالم برد و بر شیخ فخر الدین مذکور رفت

شیخ فخرالدین همه کیفیت پرسیدند بهرام گفت امی شیخ فخرالدین
 حضرت پیر و ستگیر برای مجلس عالی فیروزخان کتابت فرستاده
 اند و فرموده اند که آنجا ستور روغن گریست این کتابت بردست
 او ندی شیخ فخرالدین گفتند امی بهرام چون رضا حضرت شیخ عالم
 برین ست در جامع مسجد میاید برابر پانزده نشین آنجا مجلس عالی هم
 میاید چون از نماز فارغ شود آنگاه تو این کتابت بردست
 مابده تا بردست مجلس عالی بدیم بهرام گفت نیکو باشد الغرض بهرام
 در مسجد جامع برابر شیخ فخرالدین رفت و نشست چون مجلس عالی
 از نماز فارغ شد بهرام کتابت حضرت شیخ العالم بردست شیخ
 فخرالدین داد ایشان مجلس عالی را دادند و در کتابت این شیخ
 مسطور بود بیات هر آنکو فاعل از وی یک زمان است به در آن دم
 کافرست اما نهان است به مباد و غایبی پیوسته باشد به در
 اسلام بروی بسته باشد به حضورم بخش امی پروردگارم که
 من غایب شدن طاقت ندارم به چون مجلس عالی کتابت
 حضرت شیخ العالم را خواند و بر سر مصرعه اول ویرس مانده در بر سر

ثانی جان فشانده بعدہ گفت ای شیخ فخر الدین چہنیں درویش اینجا باشند
تو مارا خبر کردی ای شیخ فخر الدین پاکی واسپ پیریدہ حضرت شیخ العالم
را اینجا بیارید و عذر من عرض کنید و بگوید کہ فخران سلطان برین است
کہ بیرون حصار نشوی اگر ما بر حضرت شیخ العالم در قصبہ رودلی برویم
و سلطان بشنود مکند خاطر شود و بگوید کہ مجلس عالی ہمزمانے کر دین
آمدن مانمیشود و اگر نہ بخت اقام الیشان بندہ وار میرسد شیخ فخر الدین
گفت ای مجلس عالی حضرت شیخ العالم درویشی بغایت غالب و نہایت
جاذب است بعد از ملاقات چہ احوال پیش آید مجلس عالی گفت ای شیخ
فخر الدین چہنیں بنمایید کہ درویش غایت بر کمال است و این گفت و
سرفروہ آورد و ساعتی ہمچنان ماند بعدہ سر بر آورد شیخ فخر الدین
گفتند کہ مرید حضرت شیخ العالم را چہ اشارت میشود مجلس عالی یک
پر کالہ تر اندام آورد و برای حضرت شیخ العالم قدس اللہ سرہ فتوح
فرستاد و بہرام را دہ تنگہ نقرہ داد و گفت ای بہرام برو خدمت و
عبودیت من بخدمت شیخ العالم برسان بہرام روان شد و پیش حضرت
شیخ العالم آمد و حضرت شیخ العالم بجز و نظر افتادن بر بہرام فرمودند

ندای بهرام نتابیت در دست ستور و غنمگرداوی و گفته‌اند نشاید بهرام
 اعتراف نمود و سرور زمین نهاد و نقل سنت که در خانه قاضی خان
 عالم تصدیه رودلی پسر پیشدازل بیت قاضی خان معتقد حضرت شیخ العالم
 بودند اکثر اوقات در شبها بر حضرت شیخ العالم می آمدند و التماس می
 کردند روزی حضرت شیخ العالم قدس الله سره در خانه قاضی خان بجا
 رفتند و در محن خانه ایستادند و اهل بیت قاضی خان سلام کردند حضرت
 شیخ العالم فرمودند ای قاضی خان امروز در خانه شما پسر آمده است
 نیکو برخوردار خواهد شد بعد از آن روز اهل بیت قاضی خان را
 پس ماندند و سرور پس بعد از اصرام مدت سل پسر تولد شد قاضی
 و انیال نام نهادند و در عرف ایشان را قاضی گدن می گفتند حکومت
 تصدیه همه در حوالت ایشان گشت و ایشان هم معتقد حضرت شیخ العالم
 گشتند و چاشنی عشق هم از برکت نظر حضرت شیخ العالم انبیا ایشان
 شد اچنان اهل ذوق و شوق شدند که اکثر احوال در خانه حال خانه خود
 را غارت کنایه بنده ایشان اندر می صاحب لفظ که از تاثیر یک انظر شر کار
 تا بجا رسید به اهل بیت که میان سالار مروی معظم بود و کتب کتب کتب

مے کرد و نو کرتا مارخان بود روزی از روزها پیش حضرت
 شیخ العالم با یکپا موزه مغرق بکسوت خاص آمد و طلب راوت کرد
 و در خانقاه حضرت شیخ العالم مریدان گلائی میکردند حضرت شیخ العالم
 فرمودند در این گلائی در آئی در حال او چنانچه بود بکسوت و موزه
 در گلائی درآمد تمام روز در گلائی بود و گلکاری کرد حضرت شیخ العالم اورا
 قبول کردند و طاقبه راوت بدو عطا فرمودند ^{۶۵} نقل است که در مسجد
 جامع حضرت شیخ العالم اول وقت میرفتند و چاروب بدست خود
 میداوند و قریب چهل و یا پنجاه سال در مسجد جامع قصبه دولی نماز
 گزاروند فائزانی دستند که مسجد جامع که ام طرف است و چون حضرت
 شیخ العالم را آن میشدند شیخ بختیار پیش میرفتند و لفظ حق حق
 حق بلند میگفتند تا حضرت شیخ العالم را آن آواز در گوش می افتاد
 و نسبت آن آواز میرفتند زهی کمال زهی جمال و شکر حال که در حضرت
 معبود خود میداشتند ^{۶۶} نقل است که بپیر حضرت شیخ العالم شیخ المشائخ
 حضرت شیخ عارف حمد انار الله برمانه و اکثر مریدان و معتقدان حضرت
 شیخ العالم با وقت موت جان برابر اسم حق رفته است و بدو دست پوی

زهی کمال و زهی جمال که محبت باحق ذوالجلال میداشتند و بزبان او جان
 میدادند نقل است که مریدان شیخ العالم قدس اندکسره پیش حضرت شیخ العالم
 بهریش می آوردند و بسجده پیش میرفتند و می نشستند سبحان الله
 تا در آن حال چه جمال میدیدند و ستغرق آن گشتند و امروز همان منت
 مریدان حضرت شیخ العالم را جاریست که پیش قبر حضرت شیخ العالم و
 پیش صاحب سجاده آنحضرت سر بر زمین می نهند و سجده میکنند اگر چه
 در ظاهر ممنوع است و اما در باطن مسموع است و جواب این بو صنوع
 تمام در فن ارادت گفته شده شافعی و کافی خواهد بود انشاء الله تعالی و عوذ
 و نیز باید دانست که این سئله مختلف فیه است کما قال فی استراق
 الْمَدَاهِبِ وَ اَحْتَلَقُوا فِي الشُّجَى وَ الشُّكْرِ فَقَالَ أَبُو حَنِيفَةَ مَا لَكَ
 رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَكْرَهُ وَالْأَوْلَى أَنَّ الْقَتْرَ عَلَى التَّوْحِيدِ وَ الشُّكْرِ بِاللِّسَانِ
 وَ قَالَ الشَّافِعِيُّ وَ أَحَدُ لَا يَكْرَهُ بَلْ مَحْمُودٌ مَسْتَحَبٌّ فِي لَعَبِ حِكْمَةٍ مَشَارِحِ
 مذهب شافعی هم عمل دارند نقل است که حضرت شیخ العالم اکثر این
 بیت میفرمودند و بر باندۀ شوق جوش می زدند اینست ابیات
 سخنی شکسته از بهر عالم برای یاد | آری برای یاد و عالم توان شکست

احمد اتا در نمازی مال جاه و این تن | هرگز از عشقت نباشد شرمه اندر شما

نقل است که چمن مطرب بغایت خوش الحان بود بجدی که میگویند
 که چراغ کشته از سر و او می افروختی که آنرا ببندوی و بپکی می گویند
 روزی پیش حضرت شیخ العالم قدس ستره سر و دگر حضرت
 شیخ العالم را در مجالس سماع و وجد ذوق بسیار شد تا بر چمن مذکور
 خوش شدند فرمودند بخواه چه میخواهی او خرقة حضرت شیخ العالم قدس
 روه خواست فرمان شد تحمل نخواهی کرد چیزی دیگر بخواه او همان
 میخواست حضرت شیخ العالم قدس الدسه خرقة بدو عطا فرمودند
 او خرقة مذکور فی الحال پوشیده و بازگشت تا سه روز پوشیده
 بر خود داشت بعد حضرت شیخ العالم فریادکنان آمد و عرض کرد
 ای پیر دستگیرم اطاقت پوشیدن خرقة پیر دستگیر نمائده است
 که سه روز در ریای آلس افتاده بودم و کناره نجات ندیدم
 ان عرض خرقة آورده پیش حضرت شیخ العالم نهاد و حضرت شیخ العالم
 خرقة خود گرفتند و پوشیدند و فرمودند بسیار کردی که آن خرقة فقیر تا
 سه روز شتی منقولست که چمن مطرب مذکور بعد از آن تن شد

این خبر است در کتب معتبره

اکنون نیز یکی از اولادش بهشته شده و آیند نقل است
 که حضرت شیخ العالم شیخ بودی اودهی را جامه خلافت با اجازت
 عطا فرمودند و شیخ بودی بیرون خانقاه آمد بطریق شیخان یکی را
 مرید کرد و شریعی پیش حضرت شیخ العالم قدس سدره آورد حضرت شیخ العالم
 قدس سدره و غضب آید و در مجمع شسته بودند فرمودند سلمانان شاگرد باشند
 که خلافت از بودی کشیدیم و منقولست ما دام که شیخ بودی مذکور
 نمیست شب روز ناله میزد و در آتش میسوخت و می نالید و میگفت
 آه شیخ احمد ما را یو ما را یو نقل است که سید کبیر پیش حضرت
 شیخ العالم آمد بایستاد و طلب راوت کرد حضرت شیخ العالم
 چشم بسته و اتم می ماند چشم ظاهر از چشم باطن نکشوند و بنظر باطن
 برسد کبیر نگریستند و در حال چنان مست شد که از خود بیخود شد
 باز در هوشیاری نیامد دیو از چون فیل مست می بود روزی در خانه
 تره فروش درآمد یک سبوسبیری در خانه او بود کل خورد بعد در خانه
 را و سنگ در آمد کندوری بر گنجباره بود کل خورد ایشان پیش حضرت
 شیخ العالم بفریاد آمدند که امر فرسید کبیر در خانه ما در آمدند و چنان

خورد و در همین اشتیاق بودند که از دارالافتا بدارالبقا صلوات فرمودند
 و قبر سید کبیر دیوانه در زیر درخت پلک در میان کوچه طرف مغرب
 نزدیک روضه حضرت شیخ العالم واقع است نقل است که شیخ کمال الدین
 مریدی حضرت شیخ العالم گوید مولی السلام ذکر حق بر زبان جاری
 داشت و سکونت او در قصبه بهرلیه بود و زری سید زین الدین ^{مقطع}
 او ده قریب بهرلیه فرود آمده بودند شیخ کمال الدین مذکور پیش
 حضرت شیخ العالم آمد سر بر زمین نهاد و بیدانه باستار و عرض
 کرد اگر فرمان شتو داین بنده ملاقات سید زین الدین نماید حضرت
 شیخ العالم فرمودند که براس چه می آوی میخواستی که بگردن جاموش
 بستانی الغرض او رفت چون قریب لشکر شیخ زین الدین
 شد جاموش با شده بود نزدیک شیخ کمال الدین آمد فی الحال
 شیخ کمال الدین را بالای سرون سوار کرده اند و از زمین انداخت
 شیخ کمال الدین از خم کاری رسید و در چارپایی کرده پیش حضرت
 شیخ العالم آوردند حضرت شیخ العالم فرمودند مانند تالی آنکه
 نیافتی نقل است که مولانا میر احمد صدوق مصنف نوشته پیش

حضرت شیخ العالم آوروندايشان خلیفه شیخ اشرف جهانگیر بودند
 بچگان را تعلیم میکردند و اجرت کتابت بنحوردند حضرت شیخ العالم
 ده تنگه میدادند ایشان نگرفتند قاضی رضی از امر اکبار بود قریب
 قصبه رودلی فرود آمده بود ایشان آن صندوق را بردند قاضی
 هم ده تنگه داد مولانا امیر احمد بر حضرت شیخ العالم آمدند و گفتند
 ای مخدوم چون شما ده تنگه بدید صندوق من کردند الله تعالی از آن
 زیادت و نقصان نکر و حضرت شیخ العالم آن صندوق را از قاضی
 رضی طلبیده فرستاد و بحیث خواندن پسر خود شیخ المشایخ شیخ عارف
 شیخ المشایخ شیخ عارف محمد میرزا امیر احمد مذکور بنیوانند قاضی رضی
 فی الحال صندوق مذکور بر حضرت شیخ العالم دست داده اند آن
 صندوق تا امروز در خانه حضرت شیخ العالم بود و در ماه غوغامی
 رودلی بغارت پیوست نقل است که پسر خواهر حسین رشتی نام
 بود او در محلت حضرت شیخ العالم قدس الله صمیمی اندی آن پسر باده خری
 نزدیک پیش قدمه حضرت شیخ العالم قدس الله سره مباشرت کرد و بعد
 چند روز آن پسر محبوس شد بود و بعد چندگی برود بر خورداری نیافت

نقل است که حضرت شیخ العالم بیشتر اوقات از غلبه جوشش
 دریاى باطن بیخ بر اوج میروند و زبان حال با طفت کمال
 این سخن میفرمودند مصرعه چترشاهی بر سر طفلان ماست
 و اسد اعلم مراد این سخن چه باشد لیکن اکثر مریدان حضرت شیخ العالم
 عشاق صفت میرست وحدت میباشند و عاشقان اهل
 وحدت شاملان هر دو جهان اند و شاید که این سخن بشارت
 عام بهم باشد که هر همه مریدان ما ببرد دولت و سعادت
 اند و اهل نجات اند و ایشان نیز شاملند و نیز می فرمودند
 که نبوت را ماصید بنجور و نو اسد اعلم که مراد این چه باشد که مریدان
 از پایه اعتقاد و صدق تلفزد و بدیگری نیایند و شاید که این هم
 مراد باشد که مریدان را در حضور و غیبت ما و در حیات و ممات
 ما یکسان است تا انقضای عالم هر که از مریدان این حقیر قدم صدق
 در راه طالب حق نهد و در طلب حق در آید و لایت با هدایت ما
 او را کافی باشد که گوییم نمونی و وصول به مطلوب او هم از
 ولایت شود چنانچه او را در راه خدا هیچ ضلالت و غیب

پیش نیاید شیطان و نفس از وی مقهور و مایوس آید و نیز
 میفرمودند هر که در راه مال گذر کند آتش و وزخ بروی حرام گردد
 نقل است که حضرت شیخ العالم میفرمودند که ذات پاک
 حق بی نام و نسبت است اما اگر اسمی از اسما حق آن ذات
 پاک را اطلاق کنیم بهتر و بالا تر از اسم حق نباشد که معنی اسم
 حق نر او از هر کلمات کمالات و ثابت بذات است و ذات پاک
 حق موصوف بصفات همه کمالات و ثابت بذات است پس
 اطلاق اسم حق بر ذات پاک حق را اطلاق بر وجه کمال باشد
 تا آنکه این اسم حق بر زبان حضرت شیخ العالم گوهریدان حضرت
 شیخ العالم و فرزندان حضرت شیخ العالم قدس اسد سره و هر که
 در آن خالقاه سر باعتقاد فرود آورده است چنان جاری
 بوده است هر دمی که بر می آوردند و فرو می بردند بد که حق
 می بردند و هر دمی که بر زمین می نهادند بد که حق می نهادند تا
 سجد یکدور محل سلام علیکم و بجای الحمد بعد از عطسه این نام
 عادت و خوبی ایشان گشته بود و سجد یکدور آغاز و پایان

هر کاری و نیتی چنانچه بعد صلوات و تکبیر و فاتحه و مانند آن این اسم حق
 سحر است بلند میگفتند و در امور دنیاوی نیز از خرید و فروخت
 و مانند آن هر چه بودی از کار و بار و حال ایشان مستغرق
 با اسم حق و جمال حق بودی و الی یوسنا این طریق و این سنت
 بر مریدان حضرت شیخ العالم جاریست و اجازت عامست بر این
 علامت مریدان حضرت شیخ العالم است و از نیزه ایشان را
 حق گوئی و حقانی گویند و اگر این را سنگری سنگری بود و گوید که این
 نفس است است روان باشد و این از محض جهل و حماقت
 بود و یا از حسد باشد نفوذ باشد نه است و این همه از جمله کمالات
 مریدان و حالات بانبازان در راه حق است در اتباع
 سید المرسلین علی امده علیه و سلم انجام در رساله کتبه میگویی که این
 اسم حق در اصطلاح این طائفه اسم ذات حق است بل علی تحقیق صفات
 اسم حق اطلاق بر ذات کند و اسم حقیقت را در مرتبه صفات
 اطلاق میکنند چون مرید ترک دنیا کند و تجاوز کند
 از حد و نفس و هوا او در آید در عالم صفای گویند

این طائفه که در آید این مرید در عالم حقیقت رسید بقا تا حقائق اگر چه باشد
 این مرید هنوز در عالم صفات و اسما هر گاه که برسد مرید
 سوئے نور ذات می گویند این طائفه که رسید سوی
 حق جسل و علامت یعنی و اصل حق گشت و این استعمال
 و ایشان این طایفه است و اندک است استعمال
 کنند این طائفه حق و حقیقت او ذات و صفات
 غیر این اسم حق بسیار در میان این طایفه جاری باشد
 که ایشان قومی اند که گفتن ایشان حق است و شنیدن ایشان
 حق است و دیدن ایشان حق است و مجرای افعال و اقوال
 ایشان حق بحق است و بکار آنکه اسم حق و ذکر حق حسن است
 و حسن همیشه جایز است در همه حال و در همه اوقات
 تا دنیا است، قطب المشایخ مقدر العارفین قدوة العاشقین
 امام الواصلین سید محمد گیسو و از قدس اسد سره
 فی رسالته الاذکار و منها ذکر الحق بقول کلمة الحق كما يقول
 ان لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله

وَالشَّيْءُ يُضْرَبُ بِعَيْنِهَا مَا يُضْرَبُ مِنَ الرَّطْبِ فِيهَا وَفِي طَدِّ الدِّكْرِ
 تَجَلِّي الدِّكْرِ أَشْيَاءٌ مَخُوفَةٌ مِنَ الْجَلَالِ فَمَنْ تَحَلَّى لِذَلِكَ وَصَدَرَ عَلَيْهِ
 صَارَ لَا يُقَالُ ثَرٍ مِنَ الْأُمُورِ الشَّرِيفَةِ وَالشَّيْءُ يُجْعَلُهُ ثَلَاثَةً أَرْكَانٍ
 وَيَقُولُ فِي الضَّرْبِ خَفِيٌّ مِنْهَا ذِكْرُ خَفِيٍّ خَفِيٍّ ابْتِدَاءً فِي الْجَانِبِ
 الْأَيْمَنِ حَتَّى يَسْكُونَ الْقَافِ ثُمَّ يُضْرَبُ ثَانِيًا عَلَى الْقَلْبِ خَفِيٌّ بِالْأَجَابِ
 الْمَتَكَلِّمِ وَمِنْهَا حَقٌّ خَفِيٌّ يَبْتَدَأُ الْحَقُّ مِنَ الْيَمِينِ ثُمَّ يَقُولُ خَفِيٌّ
 مِنَ الْبَسَائِدِ ثُمَّ يُضْرَبُ الرَّطْبُ عَلَى الْقَلْبِ بِقَوْلِهِ هُوَ الْوَالِدُ مِنْ أَرْكَانِ الْمُتَضَمِّنِ
 يَبْجُ فَائِدُهُ نَدِيدٌ مَرْدُوكٌ رَاكِرٌ مُتَلَقِّنٌ وَاجازت وشرایطی که در آن
 است و نقل جمعی و استماع قطعی است که آواز اسم حق از عالم
 لاشک و لاریب و مریدان صادق را از گرد خالقان حضرت است
 شیخ العالم و از هر جا که باشد از کمال عظمت و ولایت حضرت
 شیخ العالم قدس الله سره هر یکی را می رسد و هر یک از آن
 می شنیدند چنانکه این مدبر روزگار بیت پرست بدکردار از کینه
 سکان آستانه آنحضرت علیا و قطب و لیاست شبی در مجمع
 پاران در شوق عشق چون در ماندگان و بیچارگان نشسته بود

و آن هنگام ابتدا در آمدن این ضعیف ورین راه بود و القطار
 از خانمان و مادر مرغان کرده و زنا پاک عشق افتاده بود ناگاه
 برادر بزرگ این ضعیف قدم لطیف بر سر این ضعیف آورد و بزبان
 کرم نصیحت لیسنت بسیار از زانی فرمودند و دست گرفتند
 در خانه بروند آن شب از شهرهای ماه مبارک رمضان بود هنگام
 بهار از افق آسمان بی غبار ماه تابان طلعت می نمود این ضعیف
 آمده بالای چهارپائی خدمت و والده نشسته ناگاه آواز حق از
 عالم غیب از جانب غرب بر آید این ضعیف بر فرود افتد و بدو
 عشق و رومند بود سر بر آورده ساعتی گذشته باز آواز از آسمان
 از بین الشمال الغرب بر آید این ضعیف در صحن خانه فرود افتد
 خدمت والده و آدمیان دیگر بیدار شدند ساعتی نگذشت که باز
 آواز آسمان از عالم غیب از جانب شمال بر آمده چنانچه در غیب
 چون شخص کردیم گرد خانه کسی نبود و موازنه نیم شب از شب گذشته
 خدمت والده عرض کردیم این ضعیف را معذور دارید کار این ضعیف
 بروست این ضعیف نیست ولایت حضرت مخدوم العالم رضی الله

برین تیغ این ضعیف را بخود می کشد ما را زها کنید ایشان بار بار با گردند
 و بعد خندورده آهنگ چون این فقیر دراز بعبادت می نشست و
 بجاهد و در ریاضت می پیوست هر شبی از شهرها چون مقدار دو ثلث
 شب گذشته عالم فیض برین فقیر می تافت چنان بود که
 کوه های عالم بر سر نهادند یا در زیر دریا کس قلم برودند
 از مقام شفاعت و از کمال ولایت حضرت شیخ العالم آواحق
 از غیب می آمدی و در حال نجات می یافتند و می خاتم و تجدید ادا
 میکرد و هر بار که غفلت خواب این فقیر را در آمدی و قریب
 بودی که وقت تجدید بود و در حال صحت پیر و سنگیر حضرت شیخ العالم
 در عالم واقع بر وقت فقیر می رسیدند بطریق عتاب میفرمودند
 بر غیر وقت تجدید میرو و درین فقر در حال بختی و تجدید میکرد
 و همچنین بعد از آواحق چون غفلت خواب در آمدی و قریب بود
 که وقت کار تجدد و بچنان حضرت سنگیر و سنگیری میکردند و غفلت
 بهوشیاری در می آید و زنده و ارادت و اجازت این فقیر با حضرت
 شیخ العالم در عالم معامله اول درست گشت بعد با پیره حضرت

شیخ العالم شیخ الوقت حضرت شیخ محمد عبداللہ ظلالہ و اعلیٰ قدر
 بیعت کر دیم و بشرت اجازت مشرف گشتیم و حضرت شیخ العالم
 این فقیر را در عالم معامله چند بار لطف کردند و دست گرفته بزبان
 کرم فرمودند کہ ترا بخدا رسانیدم الحمد للہ علیٰ ذالک و چندان معامله کرد
 فقیر را با حضرت شیخ العالم بود کہ در محمد و محمد نیاید تا در وقتی باشد کہ غفلت
 از ان ر بوده باشد و این معامله ما را در ظهور ولایت حضرت
 شیخ العالم بعد چهل سال از رحلت حضرت شیخ العالم م بوده است تا
 پیش ازین چه بوده باشد اگر چه در ظاهر میگویند کہ او بیار بعد وفات
 گذشتن مدت چهل سال از رتبه ولایت بر تبه نبوت میسرانند بنابراین
 از اعلیٰ بسوی ادنی آمدن نمی تواند فاما حضرت شیخ العالم را اول
 بر کمال است و تا القراض عالم خواهد ماند ای برادر اگر شبهه واری
 و لشک می آری با صدق اخلاص در آئی و در باب لیس اظہار
 کالمعائنه نقل است کہ شیخ بختیار از جهت سودا میرفت
 و بسیار روزها می گذشتند اہل بیت او خبر سلامتی نمی یافتند
 یک تانی بوزن یک سیر دو انگلی پختند و دانگ شیر شکو دانگ سر

روغن زرد انداخته می آورد و پیش حضرت شیخ العالم فرستاده
 و خبر شوهر خود از پیر دستگیر می پرسیدی و می یافتی بقرار و آرام گاه
 خود باز گشتی و آن نان بشهت پیوسته غرق شده بلا و مشکل
 افتاده ابتلا را نجات گشته نام آن نان حضرت شیخ العالم گوشه
 فرمودند تا چند مدت همچنین میگرد و روزی برای استخبار شیخ
 بختیار بے گوشه آمد حضرت شیخ العالم فرمودند برو گوشه بیار بختیار
 می آید تا فلان منزلی رسیده است اهل بیت شیخ بختیار گفت
 که ای پیر دندارم حضرت شیخ العالم فرمودند اگر آمد نیست او هم نیست
 بقضای الهی در آن ساعت در راه رهبران در نواحی سنته
 گشتند چون خلق آنجا آثار کرمش آشکارا دیدند قبر است
 کردند سالانش بقوم عام در جهان بنام خیب پیر شهت
 یافته او عمل هر طائفه برین شتافته است هر کرا مشکلی در جهان افتد
 و کارش بجان سد و هر حاجتی که دارد گوشه حضرت شیخ العالم بدهد و حال
 بلا شکر شهت نجات یابد و کارش زود بر آید و مقصود شتاید انشاء الله
 بشرط آنکه تا بتواند به صاحب سجاد و یا بفرزندی حضرت شیخ العالم بر آید

و اگر نتواند بریدی از مردیان حضرت شیخ العالم را بباند و اگر این هم
 نتواند در ویشی یا مسکینی را بدید بنزاعی کسی بکنند یا مقصود
 مقصود و نبود حضرت شیخ العالم فرمودند هر که گوشه یا بغیر از فرج
 کند یا بخورد او از جان خود سیر کرده باشد حضرت عالم فرمودند مردان
 خانقاه قیامت نمی فرمودند اما بعد حضرت شیخ حضرت عالم گریه حضرت
 شیخ العالم حضرت شیخ عارف انا را صدبرهانه اذن عام کردند و فرمودند اگر
 اینجا آوردن نه نتواند بریدی برساند و اگر این هم نتواند مسکینی
 و در ویشی بدید تا مقصود او را و اگر او حاجتش و در بر آید
 انشاء الله تعالی و عوینو یا یکدم مهر صاحب سواد و در حضرت
 بیاد و حاجش و اگر درو اگر کسی ملول باشد از بیاد و حاجش منقطع
 مقدار و سع و طاقت خود بیکد و شک و گریه و حضرت صاحب سماه
 حضرت شیخ العالم برساند تا در خانقاه حضرت شیخ العالم فرج
 فرمائید و بگردان معقدان و فقیران که می کنند با فضل الله تعالی
 زود نجات از بلا و رنج یابد و اولی است که پیش از بر آمدن
 حاجت بدید اگر پیش ندید نیت بصدق و در قرآن زمان بکنند

اللہ تعالیٰ بکرم خویش و فضل خود اور انجات بدہ و جمیع حالتش
 رو اگر روڈاگر بعد از برآوردن مقصود و ہم زد و نندہ خود در خون
 عظیم و بلائی جسم مبتلا گردد کہ بجانش مجال بود لغو و بائند
 و آن گاؤر اور خانقاہ حضرت شیخ العالم فرج می کنند و بیدار
 مستحقان و قیسمران بیدار و بیچ نمے دارند و اللہ
 اعلم بالصواب و الیہ المرجع و المآب فقط

تمت

بعضی احوالات و خوارق عادات حضرت شیخ العالم
 قدس الدیرہ از کتب معتبرہ و مکتوبات و غیرہ
 استنباط نموده درین اوراق ملحق نموده تا از نزدیک
 بصیرت افروز کامیاب و بہرہ ور شوند
 ذکر آن جذبات جلال آن ربوہ لغات جمال آن غویں
 بحر معانی آن برالذہبات سبحانی آن خورشید ولایت بی نقاب
 آن ماہ ہدایت بحجاب آن غرق در یابی شہود ذات مطلق
 قطب لاقطب حضرت مخدوم العالم شیخ احمد عبدالحق صاحب

توشه قدس السدره سر حلقه در دگشان با دوه توحید بود و شانی عظیم
 و جهانی قوی و بهتی بلند و نفسی قاطع و هشت از قهر و لطف هر چه
 در خیالش میگذشت و ساعتی بلا توقف بنظر می آمد
 و وی مرید و محبوب ترین خلفای حضرت شیخ جلال الدین
 کبیر الا ولیا پانی پتی قدس السدره است و آنقدر ریاضت
 و مجاهدات که بقدم تجرید و تقریدا و کرده کمتر ازین طایفه وجود
 آمده باشد بحدیکه در شش ماه در قبر مانده و از جانب حق تعالی
 مخاطب بخطاب عبدالحق گشته زندگانی ابدیافت و به هدایت
 گم گشتگان با دوی ضلالت بیواسطه بطریق الهام از حق مامور گشت
 بعد از آن همیشه در مشاهده جمال حق مستغرق و مخطوط می بود
 و گاهی چشم حق بین از مراقبه نمی کشود و الا بدو سه محل چنانچه برای
 صلوات خمس و نماز تجمید و غیره و یا بجهت هدایت و تبریت طالبان
 و مریدان یا بسبب دیدن مخلصان و معبان و آنچه انان بود که
 اگر وقت نماز میرسد و یا آینده می آمد خدا و مان سه کت اسم
 حق حق با و از بلند می گفتند آن زمان چشم حق بین سه کتاد

و موجب تفسار فرمودی و چنان می آرند که حق اول که می گفت
 از عالم لاهوت بعالم جبروت می آمد و از حق دوم بعالم ملکوت
 نزول می فرمود و از حق سوم از ملکوت بعالم ناسوت توجه می نمود
 و باز بعالم فنا احدیت مستغرق میگشت محرر این سطور می گویند
 که سر در آمدن آنحضرت از لاهوت بنا سوت بواسطه تکرار آواز
 حق آنست که مبدای الفتح اسم اعظم حق بود ویرا تجلی ذات در صورت
 همین اسم دست او بود بنا بر آن چون آواز این اسم از جسم مقید
 ناسوتی بگوش وی قدس سره میرسد از مشاهده تنزیه مطلق بجا
 شهود وی و در تفصیل مظاهر شبهه درجه بدرجه ترتیب عروج
 توجه می فرمودند و نزول می نمود تا هر دو مشاهده تشبیهی و تنزیهی است
 بنوت بلکه معا و یک آن لذت گیر و آن مرتبه انبیاست و کمال
 اولیاست که مثل حضرت مخدوم شیخ احمد عبدالحق ازین ممر حال
 می آید الغرض آنحضرت را چندان استغراق در ذات مطلق
 رو می نموده بود که چون بجهت نماز جمعه و دیگر جا متوجه می شوند
 حق حق گویان پیش میرفت تا قدم برابر آواز حق می نهاد

و اگر احبابنا خاموش میگشت متحیر می ایستاد و از راست و چپ او پیش
 پیش جز نداشت بزرگی خوش گفته بیت من مست السقیم که از خود خبر
 نه بود جز کوی خرابات دگر سوگذرے نه بود او را و چشمه نقل میکند
 که هم حق بر زبان حضرت مخدوم شیخ احمد عبدالحق و فرزند آن
 مریدان و طالبان او چنان جاری میبود و هر میکه بر می آوردند
 و فرود می بردند بزرگ حق می بردند هر قدمی که پیش بر زمین نهادند
 بزرگ حق می نهادند تا بجای السلام علیک و علیک السلام
 و بجای عطش بجای ابراهیم این نام عادت و خوی ایشان گشته بود و
 در آغاز و پایان هر کاری دومی چنانچه اول و آخر صلوة و کتابت و
 نماز و فاتحه و مانند آن سه بار هم حق با او بلند می گفتند و در امور
 دنیا نیز در خرید و فروش و مانند آن هر چه بود از کار و بار و حال
 ایشان مستغرق با اسم حق و جمال حق می بودند چنانکه تا امروز
 این سنت در مریدان و طالبان آنحضرت جاریست و اجازت علم
 گشته زمین است علامت مریدان و طالبان دومی و ازین سبب
 ایشان احتفانی و حق گویند خوانند و ایشان قومی اند که گفتن ایشان

حق است و شنودن ایشان حق است و دیدن ایشان حق است
 و جمله احوال و افعال ایشان حق است و بهدر آن جاذب گری گشته
 که چون روح عارف در دریای توحید غوطه خور و انانیت کم شود
 و تنها لفظ حق حق حق گفتن گیرد آنچه حقیقت توحید معانیست که در حقیقت
 اشیا هجده هزار عالم یک وجود واجب باید انانیت آواز حق بحقیقت
 حق برسد و هم دی سگویی اگر کسی صاحب سمع باشد شنود که هنوز
 از قبر مبارک حضرت مخدوم شیخ العالم شیخ احمد عبدالحق قدس
 سره آواز حق چهارلیت و از ولایت خود احوال طالب سعادتی
 را تلقین می فرمایند و میگویند که این فقیر کمال شوق و طلب در
 قصبه رودلیفت و از شرف زیارت آنحضرت مشرف گشت
 و سه روز بطاعت و مشغولی گذرانید سووم روز بعد از نماز تنجی از او
 حق مشرف شدیم و بگوش ظاهر و باطن شنیدیم و ذوقی با یافتیم که
 در تحریر ننگی وقت صبحی صاحب سجاده آنحضرت شیخ حمید الدین جانیک
 این فقیر بود گفت الحمد لله که از آواز حق مشرف شدیم این فقیر در
 لعجب ماند زبانی لایت حضرت مخدوم که در حیات و مهلت فرقی نیست

بعد از آن شوق عشق بر این فقیر غلبه کرد و بی طاقت و بی قرار گشت که عالم
 و حقیقت این آواز باید شنید که از کدام مقام مهر زده است چون
 بسیار شوق غالب مدنا گاه آنحضرت قدس سره از مهر بانی تمام
 در محامه کلاه خاصه بر سر فقیه نهاده و از نکته حقیقت الحق محرم
 ساختند و هم وی میفرماید اگر کسی تبصیر و اثره حق که شغل خاص
 آنحضرت است مداومت نماید نور دل مثل قمر ماهتاب نمایان
 شدن گیرد و بعد از آن چون زیاده بر آن مواظبت کند نور روح
 بر شکل کرده آفتاب و شن ترازوی نمودار شود و بعد از مدتی است
 بسیار آفتاب های لا شمار از منقده سر برایش در بر آنی برود آنست
 و عقل و هوش شاغل ابر بمانند و پس از مواظبت تمام نشدن و به
 خود و تمامی موجودات دست دهد و نور الانوار که نور ذات پاک است
 است طلوع نماید بسبب برنی بدوش آید و از نسبت تشبیهی سانه که از
 وقت طالب بود در پان یابد بی اختیار بر زبان حال جانان
 و ذهن الباطل بر خواند و باین بیت مترنم گردد و بیت وجودی
 محض مطلق را به هر جا هر زمان دیدم چه به هر نوی بر کوه است

بزرگواران دیدم و در ابتدا و زرش این اثر خوشی دایره نور
 درون برون راست و چپ پیش پیش تخت و فوق مشهور میگردد
 و دایه همین ایره را حق می پندارد و اما این دایره حق نیست بلکه
 ظاهر حق است در لباس مثال نوری و طریق اشتغال باین دایره
 که حاصل کمالات مسطور است آنست که در جا خالی که آنجا آوازی
 مسوع نشود اسم حق را بصوت مدور و برگشت ریانه بانه نیلگون
 مثال جامه نیلک در اندرون دل خویش تصور نماید بر قصه چند
 مداومت کند که حق ظاهر گردد و خلق مخفی و هم در مراتب الاسرار
 می آید که در سلسله پاک حضرت خاندان پشت قدس سر از هم
 جدا از حضرت خواجه ابو محمد شتی و حضرت خواجه قطب الدین خجندیار
 انشی قدس سرار به این نوع استخراق و تحیر و اتم مشابهه دایره
 وجود و مطلق و نقطه ذات حقیقه الحق که مخدوم شیخ حاج عبدالقادر
 راست داده بود فوق آن مرید بیکی از اولیای همسر گشته و
 در ایفای شرفی از حضرت گنجشکر قدس ستره نقل میکنند که جمیع انبیا
 و انجس اولیاء در مقام تحیر بودند تا بر آن حضرت رسالت پناه می آید

علیه و سلم این دعا و ر و خود ساخته اللَّهُمَّ زِدْنِي تَحْقِيقًا بِسَائِرِ
 وَرَثَةِ خَاصِّ صَاحِبِ قَابِ قَوْسَيْنِ اِوَادِنِي سِتِّ خِيَانِچِه فرموده
 مَعَ اللَّهِ لَا فَتْرًا يُسْعَى فِيهِ مَلِكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نُجَى مَرَسَلٌ
 وَيَأْتِي الْعُلَمَاءَ وَرَثَةَ الْأَنْبِيَاءِ رَاهِمِينَ مَقَامِ سِتِّ كَهْ أَنْزَا الْكُفْرَ
 صُوفِيَانِ مَقَامِ بَكُونِيذِ بَلَكِهِ اِحْوَالِ كَهْ مَحْضِ مَوَاهِبَتِ سِتِّ نَهْ مَكَانِ
 چِه اَكْ نَزْدِيكَ صَاحِبِ كَشْفِ الْمَجُوبِ دِيكَرِ صُوفِيَانِ اِهْلِ فَنَاءِ اِنچِه
 اَزْ كَسْبِ وِي دِيْدِ اَنْزَا مَقَامَاتِ كُونِيذِ وَاِنچِه اَزْ مَوَاهِبَتِ رُو نَمَائِدِ
 اَنْزَا اِحْوَالَاتِ ذَاتِيهِ بِسَائِرِ اَقْبَانِ كِه وَاِشْتِ خَاتِمِ الْاَنْبِيَاءِ صَلَوَاتِهِ
 عَلَيْهِ كِه مَشْهُودِ اِحْدِيْتِ دَرِ عَالَمِ كَثْرَتِ سِتِّ اَعْمَلِينَ مَوَاهِبَتِ هَائِدِ
 بِه مَكَانِ الْفَرَضِ سِلْسِلَةِ نَسَبِ حَضْرَتِ مُحَمَّدِ وَ مَشِيخِ الْعَالَمِ شَيْخِ اِبْرَاهِيمِ
 عِبْدِ اَنْبِيَّ قَدْسِ سُرَّةِ بَحِيذِ وَاِسْطَةِ حَضْرَتِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَمْرِ بْنِ اَلْخَطَّابِ
 رَضِيِّ اَسَدِ عَنَّةِ نَهْتِي شُودِ وَجِدِ اَنْحَضْرَتِ مَسْمُومِ شَيْخِ وَاوُدِ قَدْسِ اَسَدِ سُرَّةِ
 كِه نَمَائِتِ عَالِي وَقَارِ وَاِعْظَمَتِ وَسَعِيدِ كِي اَزْ فَرْزَنْدَانِ حَضْرَتِ
 عَمْرِ فَارُوقِ رَضِيِّ اَللَّهِ عَنَّةِ بَا مَعْدُورِي چِنْدِ اَزْ مَرُومِ قَبِيلِهِ دَرِ حَاوِثِهِ
 هَلَاكُوخَانِ اَزْ وِلَايَتِ بَلِيغِ بَرَاءَدِهِ بَلَكِ هِنْدِ وِسْتَانِ شَرَفِ حَصُولِ

از زانی داشت و سلطان علاء الدین بلخی با شاه با احترام عظام
 پیش آمده و به معیشت لائقه بنام صوبه دار ملک او ده ای مصداق
 عیال مقرر نمود و حضرت بقصبه رودلی خاص قریب شهر او ده
 سکونت اختیار فرمودند و شیخ داؤد مردی عظیم القدر
 و سبب و نسب ممتاز بود و ارادت بشیخ نصیر الدین چراغ
 دہلی داشت و تعلیم و تربیت از حضرت چراغ دہلی حاصل
 نمود و از واصلان حق گشت اما جمال حال خود را یکسوت
 اہل صورت پنهان می داشت مرقد متبرکہ
 او جانب قصبه رودلی بغایت غریبانه واقع است
 کہ هنوز ظاہر نگشت رحمتہ اللعالیہ و از وی یک پسر شیخ
 عمر بن شیخ داؤد رحمتہ اللعالیہ یادگار ماند مردی بابرکت
 مشائخ صورت بزور صلاح وزہد و اتقی آر است و بحلیہ
 کمالات پیراستہ قبرش در قصبه مذکور متصل جد بزرگوار است
 و از وی دو پسر سعادتمند بوجود آمدند یکی شیخ تقی الدین
 کہ نہایت فضیلت شعار بود از قصبه رودلی برآمدہ بدہلی

متوطن گشت و پس در قطب لایت معین صدق تو به آ خود شهودت
 حضرت باسد واقف موزات لی مع الله حضرت شیخ احمد عبد الحق قدس سره
 که صیت کمالش از شرق تا غرب با انتهای مسکون باشندگان کوه
 و هامون رسید و نوشته آنحضرت تیر بهدف و حل مشکلات و فاقه تیاق
 اکبر و ارحتی الامکان بخدمت فرار اوس گذرانند و زنا اولاد آنحضرت
 و در صورت هر یک استیاری اولاد احشاء بمرحمت شبانه در
 متقی و پرین کار بخوراند مرتبه فنا فی الله که بجنرت حاصل بود و گویی
 کم میگیرنده بعالم حیات سماه از خلق پنهان که دیده بقبر شریف بیاید
 الهی محو مانند و نه ماه اندرون دریا که نهایت پلان بود و عبادت حضرت
 پروریزگار مشغولی و شهن ربا نوران بحر حکم حضرت فانی بر و بحر عبادت
 جان بودند بداند قضای مدت نه ماه آنحضرت معلی الله علیه و سلم
 بهمزی حضرت علی که بر ما شد وجه و حضرت حسین علیه السلام شریف
 آورده دست گرفتند از زمین آورنده و شرمند که مقبول حق شیخ امام
 عبادت تو بخدمت حضرت رب العزت مقبول شود و سینه از
 محبوبان اگشته و حضرت علی کرم الله وجهه ارشاد

ارشاد فرمودند کہ دعای حیدری از زبان خویش تعلیم کن
 و حضرت علی بکرم آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم دعای حیدر
 لفظ بلفظ از زبان مبارک خویش تعابیر فرمودند و این دعا
 خاص در خاندان حضرت شیخ العالم باقیست ہر کہ سے آمد
 از صاحب سجادہ و اولاد آنحضرت اجازت خواندن گرفتہ
 در روز خود سے آمد فیض ظاہری و باطنی از ان حال
 سے کند الحق این نوع تحیر و استغراق پیشادہ دائرہ وجود
 سطلق و نقطہ ذات حقیقہ الحق کہ حضرت مخدوم شیخ احمد
 عبد الحق را دست دادہ بود فوق المیزان سبب یکی از اولیا
 را سید گشتہ شیخ عبد الستار سہارنپوری قدس سرہ
 با غیرہ خود سے آویسند کہ بعد طلت حضرت صاحب شہ
 قدس سرہ ہنونت رای ما جن ساکن قصد بردوں
 کہ عقیدت کامل با حضرت داشت قریب مرگ خود را
 بر آستانہ فیض کاستانہ رسانید خاک پاک مزار مبارک مسح کرد
 بخانہ خود رفت ز شنگی وقت احتزار غالب آمد آب طلبید

وارثانش نه نوشتانیدا و گفت اگر مرا عزیز میدارید آب حوض
 درگاه شریف مرا بنوشانند و ارثان مهاجن آب حوض
 بردند و او بنوشید و کلمه لا اله الا الله محمد الرسول الله
 بر زبان آورد و جان بجان آفرین سپرد و ارثانش
 اینخالات متغیر گشتند و حسب معمول خود لغش بدفن
 هر چند آتش دادند همیشه نسوخت میبورشده بگور
 حضرت شیخ محب الداء اباوی بکتاب ذخیره
 مؤسس العارفین می نویسد روزی حضرت شیخ
 مخدوم شیخ احمد عبدالحق قدس سره بجلسه عام فرمود
 که حق جل شانہ مرا سبلی نوشته داده است دوروی
 اصحاب و مریدان من است که تا روز قیامت در سلاک
 ما منسلک خواهند شد همه ابتو بخشیدم حضرت شیخ العالم فرمود از مالک کفازا
 پرسیدم نزد تو هیچ کس از اصحاب منست گفتانه دیگر حضرت فرمود بعزت
 حمایت من برید مثل آسمان است بر زمین اگر مرید چندانست من خود
 پروردگار و جمال و که از پیش و جل جلاله نزد هم ملو و اصحابی در شب

اگر مریدین در مشرق بود و من در مغرب و پیرو حقیقت و فیتنه
 بر آئینه نپوشم پرده او را شعر هر کرا یا رتوبی زار نگرود هرگز
 چونکه غمخواری تو خوار نگرود هرگز و در کتاب جامع السائسل
 می آرد که حضرت مخدوم شیخ العالم شیخ احمد عبدالحق
 قدس سره که آنحضرت تاسنی سال سر بمالین نه نهاده و تمام
 عمر لباس یک خرقه بود هر گاه پاره شدی رقع بر قعه او دوختی
 و سماع را بغایت دوست داشتی گویند روزی در حین
 سماع از حلقه سماع غایب شد چنانچه کنس او را نمی دید
 پس از ویرے باز در آن مجلس و مجمع حاضر شد بزرگی از او
 سوال کرد یا شیخ چگونه در مجلس از نظر غائب شدی که آرا
 تر اندیدیم گفت ما ما مور نگرودیم نگویم روز و بکران بزرگ
 باز آمد شیخ گفت حق تعالی را مقامی است که مسمی بیوز اسود
 است و هیچ سالک بدانجا نخواهد رسید مگر بسماع چون
 صاحب سماع بدان مقام برسد از نظر خلق پوشیده گردد و
 ظاهر بنیان دانند که غائب شده است و او حاضر است

و معشوق بجز است محبت و پیرا بن خود کشیدہ بلباس خوشی ستر
 متلبس گمراہ اندیدہ است و منہوز محبوب پوشیدہ گشت بہت
 ہجو ستارہ اندر شعاع آفتاب و اوراد ان حال خیر محبوب
 حقیقی یاد روش صاحب کمال کہ بر تہ آم عرفان رسدہ با
 کسے نتواند دید ہم در انجائے آرد کہ ہر گاہ آنحضرت در
 سماع بودے دو چشم برہو ادشتے گاہے گریتے و گاہے
 تبسم کردے و گونہ روے بغایت سرخ شدے وقتی
 در رویشے ازوے پرسید یا شیخ در حال سماع گاہی گریہ
 میکنی کہ ہمہ حاضران مجلس گریہ مے افتند و گاہی تبسم
 میکنے و رنگ تو سرخ مے شود فرمود چون اہل سماع اورا
 بصفت جمال مشاہدہ مے کنن و لطف و کرم اورا بے اندازہ
 مے بیند تبسم میگردنند و روے اورا چون بصفت
 جلال مے بیند در رخسے مے افتد و رنگ ایشان زرد شود
 منقول ست کہ وقتی اساک باران شد باشندگان قصبہ
 ردولی التجا بحضور حضرت صاحب نوشتہ قدس سترہ

آوردند آنحضرت قوالان را فرمودند که حاضر شوند مخلص را
 که مرید خاص و مقبول آله بود طلبید و سماع در داد مخلص بسلیقه
 بعض فقراد بعرض رسانید که این احقر نیز در سماع حاضر باشد
 حکم شد اگر شما حاضر باشید در حالت سماع اثری نه شود پس
 باران چگونه بارو باید که شما باطمینان تمام منتظر لطف بار
 باشید بعونه و قوت باران نازل میشود مخلص حسب ارشاد
 بخانه خود رفت حضرت بتواجد و گریه درآمد درین ضمن
 فیضان رحمت الهی که عبارت از نزول باران است
 در سبزش آمد خلق را طمانیت کلی حاصل گشت در
 حقه المتقلین نوشته دیدم که حضرت مخدوم شیخ احمد
 عبیدالحق قدس سره در زمان طفولیت بکنار واپه بود یکبار
 از کنار او بیرون آمد و بمقابله آفتاب چون پاره سیما گشت
 و دایره وقوع اینحال از حیرت چشم درهول و وحشت بود
 بالمش جدای زار زار میگریست ناگاه بالتفات حضرت
 باری در کنار او باز رسید حضرت از و فرمودند که او فهمید

و از خوف اظهار اینحال از والدہ حضرت نمود کہ مبینند
 از افشا و این راز چه حال برای من پیش آید بذخیرہ تصنیف لکڑ
 شیخ محب لدا کہ ابادی قدس سرہ دیدم کہ حضرت سید
 مخدوم برحق شیخ احمد عبدالحق قدس سرہ چند کسب
 بلفظ تم باذن اللہ زندہ کردند شورا فتاد کہ احمد مرد گانا
 زندہ مے کنند حضرت ازان مقام رو پوشیدہ بقصد
 بکرت شریف آورند و ازان معنی توبہ کردند منقول آن
 کہ حضرت شیخ جلال الحق والدین پانی تپی قدس سرہ
 از حضرت مخدوم شیخ احمد عبدالحق قدس سرہ فرمود
 کہ کمال ولایت ترا در حیات و ممات غایت نمے بینا
 فرزندان مراد و وقت اسیرے دستگیر میگردہ باش
 و در وقت نقل خود بفرزندان همین وصیت کرده بود
 در وقت اسیرے برای دستگیری شما یان شیخ احما
 عبدالحق صاحب توشہ رودلی بس است و بعد از وفاد
 آنحضرت باز یک مرتبہ شیخ احمد عبدالحق بہ پانی پتہ سرا

بحکم حضرت شیخ جلال الدین قدس سره و صاحب سجاده
 و دیگر اولاد حضرت کبیر الاولیا تعلیم و تربیت نمود و فرمود
 حیث اگر من نمی آدم مخدوم زاد با پنجین مانده بود
 چنانچه تا امروز فرزندان حضرت کبیر الاولیا شیخ
 جلال الحق والدین قدس سره در سلک مریدان بسلسله حضرت شیخ احمد عبدالحق راوند
 بنام صوری و مینوی موافق وصیت آنحضرت بهره مند میشوند
 و هیچ خارق شیخ جلال الدین پانی پتی قدس سره بهتر
 از وجود شیخ احمد عبدالحق نیست و وقت رحلت حضرت
 شیخ جلال الدین پانی پتی قدس سره خرقه و دیگر اسباب
 متعلقه اش حواله خواجه شبلی پسر خود نموده بتاکید وصیت
 فرمود که با احتیاط تمام این خرقه و ما متعلق بها حواله شیخ
 احمد عبدالحق باید ساخت و حضرت شیخ احمد عبدالحق
 قدس سره بعد چند روز به پانی پته آمدند خواجه شبلی
 بموجب وصیت پدر بزرگوار خود آن همه حواله شیخ احمد
 عبدالحق قدس سره نمودند حضرت انیم گرفته

بلبوکس خاص خود نمودند و من بعد از طرف خود اینهمه
 بزرگات بخواجه شبلی عنایت فرمودند و تسلیم و تلقین
 نموده بترتبه تکمیل رسانیده خود جانب وطن خود معادرت
 فرمودند فقط در تحفة المومنین مرقوم است که ولایت
 و این تا چهل سال می باشد و حضرت رب العزت بخدمت
 محمد و م شیخ احمد عبد الحق بجمال لطف و کرم و پادشاه
 دوام سند ام با حکام اختیار مجاریه عطا فرمود
 تا یوم النشور قائم خواهد ماند و سلسله آنحضرت یومانی
 در ترقی خواهد بود و معالده حضرت با احیاء اموات
 بر ابراست قطب عالم بندگی عبد القدوس گنگو
 رحمته الله علیه می فرمایند که یوم پیمانه مجمع عام فرا
 فائز الا نوار شوق شده و حضرت مجسم ظاهر شدند
 و دست من گرفت ارشاد فرمودند که عبد القدوس
 تا بخدمت رسیدم پروردگار خویش مشغول باش
 سبحان الله ربی و لا اله الا هو

کہ روزی حضرت شیخ العالم سکرست و ستر شاربورہ
 برائے مجمع آرایش پیش آنحضرت گذشت نظر جمال
 برہرات افتاد تمام آومیان و اسپان خاکتر شدن
 بعد چندے حضرت بہ افاقت آمدند بمحضرت شیخ
 اذین ماجرا اطلاع و اوند باز نظر جمال بران خاکستہ
 انداخت ہمہ برخاستند و روان شدند شیخ عبدالستار
 سہارنپوری و رملفوظ خودے نوید کہ یوم خمینہ
 و مردم کثیر براسے زیارت بدرگاہ آسمان جاہ حضرت
 شیخ احمد عبدالحق حاضر و ند قطب عالم شیخ
 عبد القدوس نیز پابین چپوترہ مزار اقدس نشستہ بودند
 کہ بیک ناگاہ مزار مقدس شق شدہ و حضرت محمد
 برحق شیخ احمد عبدالحق قدس سترہ ہمین جسہ ظاہر
 از مزار شریف برون آمدہ ہر چپوترہ نشستند و جانب
 قطب عالم مخاطب شدہ فرمودند بیت مرانندہ ہند
 چون خویشتن من آیم بجان گرتو اسکے من

حضرت قطب العالم را ازین ارشاد لرزه در اندام
 در گرفت و بے اختیار در پای حضرت شیخ احمد عبدالحق
 قدس سره افتادند حضرت شیخ قدس سره را
 شفقت در کار شد دست قطب عالم را گرفتند
 فرمودند که ترا بخدا رسانیدم چنانکه این حال است
 مردم که حاضر بودند معانته کردند و این سخن خرق
 عادت بنحضر حضرت شیخ احمد عبدالحق قدس سره
 از احدی اولیاء الله بظهور نیامده که بعد انتقال
 از قبر برآده خود را در مجمع عام طایبر کنند و دست گرفته
 مشرف به بیعت سازند فقط ذلک فضل الله یؤتیه من یشاء

قطب تاریخ انتقال حضرت شیخ العالم مخدوم شیخ احمد عبدالحق قدس سره

شاه عبدالحق شه کون مکان	مرشد کونین فخرانس و جان
از پی ویدار حق آن عین حق	کرد و طلت چون به گلزار جنان
سال تاریخ آن شه عالم نپاه	گفت با حق دستگیر بکیان

تاریخ بجزی

ترتیب دعای حیدری اینست اول باید که روز پنجشنبه
 شروع ماه غسل کند و با کسے سخن دیگر نگوید و دو گانه
 بنام حضرت شاه مردان شیریزدان اسدالذوالف
 ایبرالمؤمنین علی ابن ابی طالب رضی اللہ عنہ
 او نماید و بعد دو گانه فاتحه بر روح طیبہ حضرت دستگیر
 بیگسان شیخ العالم شیخ احمد عبدالحق قدس سره
 بخواند و مدد از ارواح ایشان طلب نماید و بعد از آن
 دعای حیدری بست و پنج مرتبه بخواند اول و آخر و در
 یک یک بار بعد هر روز سه بار بخواند باشد تا کیسال
 مانع نکند حق حق اللہم وصل علی
 سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَیِّدِنَا
 مُحَمَّدٍ بَعْدَ وَكُلِّ ذَرَّةٍ مِائَةِ
 مِائَةِ أَلْفِ مَرَّةٍ تَهْتَمُّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا مُفْتِحَ الْأَبْوَابِ وَيَا مُسَبِّبَ

الْأَسْبَابِ وَيَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ

وَالْأَبْصَارِ وَيَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ

وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا

مَفْرَجَ الْمَحْزُونِينَ أَعِثْنِي تَوَكَّلْتُ

عَلَيْكَ يَا رَبِّي قَضَيْتَ فَوَضَيْتَ

أَهْرِي إِلَيْكَ يَا رَزَاقُ يَا فَتَّاحُ

يَا بَاسِطُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ ۝ خواه قتل

خواه فتح اول باید که ۳ بار این اسم بخواند

اللَّهُمَّ اكْشِفْ عَلَيَّ حَقَائِقَ

الْأَشْيَاءِ كَمَا هِيَ أَنْتَ الْحَقُّ الْمُبِينُ

سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْمُبِينِ حَقٌّ حَقٌّ

اللهم انشأ عني
 البين نحو انظر
 بزمن كنه ما
 سبحان الملك
 الحق المبين خوار
 نظره اسكن

حَقَّ يَا اللَّهُ الْمُحْمُودُ فِي كُلِّ فَعَالٍ

يَا اللَّهُ ۞ بار بخواند اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَا

مُحَمَّدٍ بَعْدَ مَنْ صَلَّ عَلَيهِ

وَصَلِّ عَلَا مُحَمَّدٍ بَعْدَ مَنْ لَمْ

يُصَلِّ عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلَا مُحَمَّدٍ

كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ

وَصَلِّ عَلَا مُحَمَّدٍ كَمَا يَنْبَغِي الصَّلَاةُ

عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلَا مُحَمَّدٍ كَمَا

م
اول شکر است
تقریباً بیست و یک بار
ماست بانی شکر و صلوات
کنند یا الله محمداً و آله
و علیهم و درود
فصلی علی محمد و آله
بر احوال است
نویسنده حاجی ابوالفضل
با بیع احوال
بیع نویسنده عزیز زکریا

يَا عَجُوبَ اللَّهِ يَا ظُهُورَ اللَّهِ يَا مَطْمَرَةَ

الْعَجَائِبِ بِالْقَهْمِ الرَّبِّ مَغْلُوبِ

مَا نَمَّصِرُ يَا حَقُّ يَا حَقُّ يَا حَقُّ تَحَقَّقَتْ

يَا لَيْسَ وَاللَّيْسُ فِي حَقِّ حَقِّكَ يَا حَقُّ

يَا مَتَّاحُ يَا مَتَّاحُ يَا فَتَّاحُ يَا قَادِرُ

يَا حَقُّ يَا قِيَوْمُ يَا اللَّهُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

يَا عِظْمُ الْعِظْمِ بِالْعِظْمَةِ وَالْعِظْمَةُ

Handwritten marginal notes in Arabic script, likely a commentary or continuation of the main text.

فِي عَظْمِ عَظْمِكَ يَا عَظِيمُ يَا رَبُّ يَا قَدِيرُ

يَا قَدِيرُ يَا قَدِيرُ يَا خَائِبُ يَا كَرِيمُ

يَا حَلِيمُ يَا سَخِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَمَا بَيْنَهُمَا يَا حَلِيمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّمُ

يَا مُتَكَبِّرُ يَا ضَارُّ يَا جَلِيلُ الْكَلْبُ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَالْعَدْلُ أَمْرُهُ

وَالْقُدْرَةُ وَعَدَهُ يَا جَلِيلُ يَا جَلِيلُ

يَا جَلِيلُ حَسُو دِي مَقهور وَعَدُو

يا قدير يا قدير يا خائب يا كريم
يا حليم يا سخر السموات والارض
وما بينهما يا حليم يا حي يا قيوم
يا متكبر يا ضار يا جليل الكل
على كل شيء فالعدل امره
والقدرة وعده يا جليل يا جليل
يا جليل حسو دي مقهور وعدو

عِنْدَ كُلِّ كُرْبَةٍ وَجِيبِي عِنْدَ

كُلِّ دَعْوَةٍ وَمَعَادِي عِنْدَ كُلِّ شَيْءٍ

وَرَجَائِي حِينَ تَنْقُطُ حِيلَتِي يَا غِيَاثِي

يَا دُعِيًّا مَظْهَرُ الْعَجَائِبِ بِجَدِّهِ

تَعَوُّ نَالِكٍ فِي التَّوَائِبِ كُلِّ

هَمٍّ وَغَمٍّ سَبَّحَكَ بِبُؤْتِكَ

يَا مُحَمَّدُ بَوْلَانِي يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ

وقت آمدن
عاجت بنو زمانه
بنده با برهان
کامیابی
موجبات قوتی
موجبات

قصیده حضرت جناب مخدوم شاه احمد عبدالحق قادری

ای صاحبِ خالقِ کون و مکان	بیر غم سپهر عز و شان
مختبائی پیشوائی سالکان	ای غنیابخشِ قلوب عارفان

مشکلم بکشای مخدومِ جهان	
شاهِ عبدالحقِ ملازِ الشرحان	

آستانِ تو ملاذِ جانِ منت	بارگاہتِ قبله ایمانِ منت
ذاتِ پاکتِ رحمتِ نیروانِ منت	هر گدائے کومی تو سلطانِ منت

مشکلم بکشای مخدومِ جهان	
شاهِ عبدالحقِ ملازِ الشرحان	

آدمِ پیش تو ای عالی جناب	چشمِ گریانِ سینه بر این دل کباب
خاطر من ناشاد چشم من پر آب	لطفت بر عالم بفر ما بحساب

مشکلم بکشای مخدومِ جهان	
شاهِ عبدالحقِ ملازِ الشرحان	

کاتبِ قدرت یزدیشان تو	قدسیان و مابرفرمان تو
بنده احسان النسر جان تو	از بهل ران جان شوم قربان تو
مشکلم بکشای محسوم جهان شاه عبدالحق گلازانسرو جان	
درین بیان تو خواهی جان شود	هر گداریا تقسیم خاقان شود
گرنگاه همتای سلطان شود	دیده تاج سرتابان شود
مشکلم بکشای محسوم جهان شاه عبدالحق گلازانسرو جان	
ای وجودت رونق اسلام گشت	ذات تو منجر فیض عام گشت
تمام تو با مصطفی هم نام گشت	آشنات کعبه خاص عام گشت
مشکلم بکشای محسوم جهان شاه عبدالحق گلازانسرو جان	
قدسیان شایق طواف کوی تو	تزیینت خلد برین از روی تو
جمله نشان جهان بهندوی تو	التجاء دارد غلام از روی تو
مشکلم بکشای محسوم جهان	

شاه عبدالحق ملاذانسوجان

در بلائی درد و غم آزاد شد

هر کسی از بار گاهت شاد شد

خانه دویران بس آباد شد

از حضوری پر همه امداد شد

مشکلم بکشای مخدوم جهان
شاه عبدالحق ملاذانسوجان

نواات پاکت جمله در مان را طبیب
لطف تو گرد و بحالم عنقریب

من پریشان حال و رنجور و غم
کام دل یابد ز تو هر بنی نصیب

مشکلم بکشای مخدوم جهان
شاه عبدالحق ملاذانسوجان

نیست از فرط الم تاب سخن
چشم بکشای سوی من شاد من

بر درت حاضر شدم با صد سخن
آتش غم هست در دل شعله زن

مشکلم بکشای مخدوم جهان
شاه عبدالحق ملاذانسوجان

مقصدش حل من بودی و شتاب
رحم بر عالم بفرمای چنان

هر که آمد بر درت شد کامیاب
بسکه استم مضطر ایجا لجناب

مشکلم بکشای مخدوم جهان
شاه عبدالحق ملاذانسوجان

من کجا اکنون روم زین گاه
مال خود گویم اگر باد رود آه
نیست ما را جزورت جلالت پناه
وود آهم چرخ را سازد سیا

مشکلم بکشای مخدوم جهان
شاه عبدالحق ملاذانسوجان

کارم آخر میشود دستم بگیر
در بلای منعت دستم من ایبر
دستگیر بیکسان دستم بگیر
دفع فرمائی بلا دستم بگیر

مشکلم بکشای مخدوم جهان
شاه عبدالحق ملاذانسوجان

رحم کن بر من بفریادم بر سر
دفع کن دردم بفریادم بر سر
دستگیر من بفریادم بر سر
ای سیج من بفریادم بر سر

مشکلم بکشای مخدوم جهان
شاه عبدالحق ملاذانسوجان

در جهان از لطف تو پیدا شدم
حالیاشا ایسے رسوا شدم

پیش بر سر متبذل خفاشدم	بر درت اکنون حسین فرساشدم
------------------------	---------------------------

مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسوجان	
---	--

پیر ختم المرسلین حسین الورا پاشها بهر بتول پارسا	از برای حضرت مشکل کشا بهر سبطین محمد مصطفی
---	---

مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسوجان	
---	--

کاظم خسته جگر مخزون و زار جان بلبک وار و زخیل اضطرار	بر درت ای امیر نامدار ای ملاذد و جهان کامم برآر
---	--

مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسوجان	
---	--

تمت

قصیده مولوی غلام امام شهید در شان حضرت شیخ العالم اذکره

توئی محبوب محبوبت اباشیخ عبدالحق توئی شمع شبستان لایاشیخ عبدالحق	توئی سلطان اقلیم بقایاشیخ عبدالحق توئی فرمان ده هر دو سر شیخ عبدالحق
---	---

در تو قبله شاه و گدایا شیخ عبدالحق	
تعالی السدزین من فراوانی که تو دار	فلک هر دم قدر نعمت شانی که تو دار
زمین بر خویش منی از روزی اولی که تو دار	ملک چشم شرف در در ذریابی که تو دار
ره تو کعبه اهل صفایا شیخ عبدالحق	
جبین عرشیان از سجده که تو نورا	منور همچو خورشید و خشان اغ پیشانی
کنی سنگ خذف اگو هر بعین بخشانی	تومی بخشی به مور ناتوان قدر سلیمانی
توسازی خاکه را کیمیایا شیخ عبدالحق	
سپهر معرفت کان لایت قلزم احسان	سجا بکرمت بحر سخاوت معدن ایمان
نمام معدلت ابر عدالت حجت بران	بهار احدیت صبح و حد سایه نیران
عیان از روی تو نور خدا یا شیخ عبدالحق	
فروغ مهر عشقت در دل فیه جواداد	پرگاه از هوا شوق جذب که یاداد
فلک از بار قدر شیان تو پشت و تاواد	بکویت ساغر در یوزه که کف چون گواداد
که سازد ازورت کسب ضمایا شیخ عبدالحق	

<p>جمال تنه بودی گر چراغ افروز کیتا دم جان بخش تو جان بخش اعجاز میجا</p>	<p>خضر حیران شد در واد حیرت ز تنها چو بر گور کهن گهر قم باذن السد فرما</p>
<p>ز جان مرده بر خیز و صدایا شیخ عبدالحق</p>	
<p>چو بر آرند یکدم پرده راز نهان تو چمن از تو گل از تو بلبل از تو گلستان تو</p>	<p>ز اوج عرش تا فرش زمین گمب دویان تو زمین از تو زمان از تو مکان لامکان تو</p>
<p>خدارا دانمائی بر ملایا شیخ عبدالحق</p>	
<p>ز ششم فیض تو هر قطره بحر بیکران تو ز حسنت عشته در نوزگاه عرشیان تو</p>	<p>ز نور حسن تو هر ذره مهر آسمان گردد فلک چون زائران کعبه گرد آستان گردد</p>
<p>بیم احسان تو آب بقایا شیخ عبدالحق</p>	
<p>تو فرزندان خج در از تنه مجرد و علا داد خصوصا با نشین خویش اتاج ضا داد</p>	<p>بدریک پایگاه عالی قدر و کاد داد که او را بر بلند پهای قصر فقر جا داد</p>
<p>نشانش آید عرش استوایا شیخ عبدالحق</p>	
<p>من آتش نفسی که درش گردن پیام زور بنیوالی چون بر لوحه نالانم</p>	<p>غریبم مغلسم بیجانانم سخت غیرم شهبیدی تیغ با سرم گشته شمشیرم</p>
<p>تو بخششی درد حیران را دوا یا شیخ عبدالحق</p>	

قصیدہ فی المرح حضرت شیخ العالم قدس سرہ تصنیف
بندہ احمد بن حاجی احمد برادر عم زاد چودہری خلیل الرحمن
صاحب تعلقہ دار تعلقہ بری پرگنہ روولی ضلع بارہ بنکی

اہل حاجت کے لیے حاجت و اسکر	حبذاصل علی کیا آپ کا دربار
ایسی شکل میں مددیں آپ کی درگاہ	سب طرف سے برغم کی مجھ پر توجہ پاؤ

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاچار
شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو پیر اپار

گر بیان اوسکو کروں تو لگو سارا جہاں	جو کہ مجھ پر رنج میں اوسکو کر یوں بیان
آپ پر روشن ہو جو کہ ہم ہر مرار انسان	آپ کی درگاہ سے جاؤں بہ بلا بین کمان

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاچار
شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو پیر اپار

در پد زہرے سے ہر انکار اب مجھ کو سنا	چوڑ کر آستان جانائیں ہر ناروا
میں ہی اب اس آستانہ پر جبین سلہوا	جو کوئی اس در پہ آیا مقصد اپنا کیا

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاچار

<p>شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو بیڑا پار ہو</p>	
<p>بارغصے یا شہا سینہ ہو او ہی میر سن</p>	<p>رات و کی فکر سو زحکا ہو میر زندگن</p>
<p>دشگیر یکسان یا شیخ العالم عبد حق</p>	<p>سو ہی نرات اور صبح سو سا میرا سبق</p>
<p>گردش تقدیر سو عاصی بہت اچار ہو</p>	
<p>شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو بیڑا پار ہو</p>	
<p>اچھا مہر کوئی شاہزما نہیں نہیں</p>	<p>سب ملی انداز سرکار نہیں نہیں</p>
<p>اہل حاجت کے کرتی ہیں ہی پرچہ</p>	<p>تم سا مالک چہرہ کہ ہر گز نہ جاؤ گناہ</p>
<p>گردش تقدیر سو عاصی بہت لاچار</p>	
<p>شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو بیڑا پار ہو</p>	
<p>تم پاؤں اسد حبیبی بنے تھا کما</p>	<p>تب کہیں مروا اپنی عمدہ نہیں کیا</p>
<p>آپ نے تو نام لیکر مرد کیونڈہ کیا</p>	<p>میرا دل مردہ ہنڈہ کیجیے بہ خدا</p>
<p>گردش تقدیر سو عاصی بہت لاچار</p>	
<p>شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو بیڑا پار ہو</p>	
<p>اوشہ کون کون مکان ہو ندہ احمد میرا نام</p>	<p>دست تہہ در پر چہون میں لب شہنشاہ</p>
<p>کیجیے مقبول ب بہر خدا میرا کلام</p>	<p>ہو میں حاصل سبب اور ہون شام</p>

گروہی تقدیر سے عاصی بہت لاجار
شیخ العالم آپ گروہین تو بیڑا پار

عل

قطعہ تاریخ تصنیف چودہری وقانونگو رئیس دولی میر باقر

ہوں سبب سکے خلیل صفا

فرق وحشت ہو گیا بالکل جدا

آج یہ بلفوظ عبد الحق پسیا

منشی قدرت کی یہ تحریر تھی

فکر کی باقر نے جو تاریخ کی

سکے ہاتھ نو کا حق تو یہ ہے

۹۵ سلا بھری

قطعہ تاریخ تصنیف شیخ نانظم احمد صاحبنا شاہ عثمانی اور انڈیش

مازک خیال سکن دولی محلہ خواجہ حال برادر عمز راو چودہری

خلیل احمد صاحب تعلقہ برہنی ضلع بارہ بنگلی

رہنما دین محمد در بہر ہر مسلمین

ہست این بلفوظ اقدس جان ایمان بالیقین

تا بر آید طبعش اینچہ محقق اندین

۹۵ ۱۲ ہجری

عینچہ دباغ ولا سینیر چرخ برین

صد سلام و بدو حضرت محمد

از سر بہر مصر نانظم بگیر کچر

قطعہ تاریخ

تاریخ تصنیف بندہ احمد برادر عم زاد چودہری خلیل الرحمان صاحب

تعلقہ تعلقہ بری ضلع بارہ ننگ

موجود اسکے ہین خلیل نیکے
 ہو گئی یہ نثرل مقصودے
 احمد بندی کا حق حق ذکر ہو

ہو گیا طبع مفوظ شریف
 بندہ احمد نے کی جو فکر سال
 بولا ہاتھ سنا یہ از روی جبر

قطعہ تاریخ طبع اوجمال احمد برادر عم زاد چودہری خلیل الرحمان صاحب

تعلقہ تعلقہ بری ضلع بارہ ننگ

یافتہ خلق فیض زمین آیات
 جمع کردند مخزنِ حسنات
 بہ ازین در جهان کدام نکات
 ہست بین السطور راہِ بجات
 گفت ہاتھ خرمینہ برکات

طبع کردند چونکہ این مفوظ
 از علو ہمتی خویش خلیل
 چه کنم وصف این کتاب کینیت
 در سوا و سطور چشمہ خضر
 فکر تاریخ سال کرد جمال

۱۲۹۵

قطعه تاریخ طبعزاد رعایت رسول ابن خادوم رسول
مرحوم رئیس قصبه رودی متخلص بغریز

چه خوش گل کرد این گلدسته ملفوظ کز پوش

مطرمی کند هر دم مشام جان خود رضوان

نگارین نسخه کز نو بهار آب و رنگ او

گلستان سخن باشد همیشه تازه و خندان

سبحان اسد عجیب بنمود کار بمت عالی

پئے مطبوع این ملفوظ کرده کوشش چندین

ز به اسم گرامیش نهی نام مبارک او

که نام او به به نام خلیل حضرت رضوان

عنبر نیر از سنگ چون جوهر نماید گوهر طبعم

کشیده کلک من در سداک تاریخش در غلطان
۱۱۶۹۵

قطعه تاریخ طبعزاد مرزا صفر علی متخلص پچاطف

ساکن شہر لکھنؤ محلہ احاطہ نواب زرا علی خان
 وارو حال قصبہ رودولی محرم شہر تہہ زہری رودولی
 پرگنہ رودولے شاگرد شاہ مرزا صاحب مرحوم
 متخلص بہ کاشف شاگرد رشید مولوی محمد بخش شہید

خوشاہمت چودہرے باکریم
 کہ ہے نام جنکا جہان میں ظلیل

کیا طبع جو شیخ العالم کا حال
 قیامت تلک ہوگا ذکر جمیل

عجب نسخہ پر اثر ہے چہا
 شفا پائیں جس سے ہزاروں علیل

یہ بین السطور او سکے ہیں خوشنا

کہ ہے موج زن چشمہ سلسبیل
 نہیں حاشیہ گرد ہر صفحہ کے

ہے بام حقیقت کی گویا فصیل

لکھنؤ سال بھری کا وہ برس

جسے سنکے ہوں شاد و عاطف عقیل

کہ ہاتھ نے رو سے ہدایت کہا

ہوا طبع ملفوظ یہ بے عدیل

ہر اک مصرع کے حرف اول سے اب

خوش آئی سن عیسوی کی دلیل

شش

قطع تاریخ تصنیف میر تو نگر علی صاحب مشتاق پریس ولی

ہو شطیح ملفوظ از فضل حق

ز دست خلیل نکو عاقبت

ز مشتاق تاریخ سالش شنو

کہ ہاتھ بگفت از رو معرفت

سربت جدا کن ز تیغ قلم

بدست آمدہ نامہ آخرت

صحت نامه نوار العيون فی سر المکنون

صفحه	سطر	عطف	مجموع	صفحه	سطر	عطف	مجموع
۳۰	۱۲	احقاد	احقاد	۱۲	۱۲	نه موجب	نه موجب
۳۱	۱۱	واله	واله	۲	۱۵	سمانی	سمانی
۳۲	۱۳	اوبسی	اوشی	۴	۴	شیخ	شیخ
۳۳	۲	زندنی	زندنی	۴	۴	استاده	استاده
۳۴	۱۲	نهال الدین	کمال الدین	۱۲	۱۲	آن	ازان
۳۵	۴	شرفی زنی	ماهی یفاند	۱۰	۱۴	کناره	کنار
۳۶	۱۲	حضرت بصر	حضرت حسن بصر	۲	۱۸	دالتش	دالتش
۳۷	۳	آخسترم	آخسترم	۶	۲	حضرت	حضرت
۳۸	۴	آخا	آخا	۱۰	۴	سیام	سیام
۳۹	۵	کحل	کحل	۱۵	۴	هشت	هشت
۴۰	۴	تدکار	تدکار	۱۳	۲۱	اما	اما
۴۱	۸	الذین	الذین	۲	۱۲	بگریند	بگریند
۴۲	۹	وزیاده بظفار	وزیاده بظفار	۸	۴	پرستند	پرستند
۴۳	۶	منابقی	منابقی	۹	۴	دینده خدا	دینده خدا
۴۴	۴	را	را	۲	۲۳	آید	آید
۴۵	۱۳	آب کما یوش	آب کما یوش	۱۲	۲۴	سیکند	سیکند
۴۶	۹	بنج	بنج	۱	۲۵	جز	جز
۴۷	۴	مشکل	مشکل	۳	۳۵	بابا	بابا
۴۸	۱۳	نیا	بنا	۹	۴	آورده	آورده
۴۹	۶	بیاموزاید	بیاموزد	۳	۲۹	کاکیت	کاکیت
۵۰	۶	ی بخانید	ی بخانید	۱	۳۰	پروده از	پروده از
۵۱	۱۳	بودا	بودا	۱۳	۴		

صغری	سطر	غلط	صحیح	صغری	سطر	غلط	صحیح
۹۵۴	۳	انقلاب	انقلاب	۱۳۲	۱۰۶	ماندم	ماندم
۱۰۵۵	۳	نقل	نقل	۶۸	۱۰۸	داد بفرما	آخر
۲۰۵۶	۳	شستی	شستی	۶	۱۰۹	دربای	بربای
۱۳۰۷	۱۳	مهر	مهر	۸	۱۱۰	دوبرسند	دوبرسند
۲۰۵۸	۲	پدر	پدر	۲	۱۱۱	پدر	پدر
۲۰۵۹	۱	صغای	صغای	۱	۱۱۲	دماغ	دماغ
۱۰۶۰	۳	بعل	بعل	۳	۱۱۳	راجم	راجم
۱۰۶۱	۳	دست	دست	۳	۱۱۴	دستند	دستند
۱۰۶۲	۳	مجدد	مجدد	۳	۱۱۵	مجدد	مجدد
۵۰۶۳	۳	استان	استان	۳	۱۱۶	نوریکم	نوریکم
۲۰۶۴	۴	سودا	سودا	۴	۱۱۷	واو	واو
۱۰۶۵	۳	ای	ای	۳	۱۱۸	از خنده	از خنده
۳۰۶۶	۳	خان	خان	۳	۱۱۹	سنگ	سنگ
۳۰۶۷	۶	الواد	الواد	۶	۱۲۰	روغن	روغن
۱۲۰۶۸	۱۱	فرمود	فرمود	۱۱	۱۲۱	رادقت	رادقت
۱۲۰۶۹	۱۳	گرفت	گرفت	۱۳	۱۲۲	بشند	بشند
۱۲۰۷۰	۳	گرفتی	گرفتی	۳	۱۲۳	بشند	بشند
۱۲۰۷۱	۴	مرا	مرا	۴	۱۲۴	رادت	رادت
۱۲۰۷۲	۷	شد	شد	۷	۱۲۵	دیوانه	دیوانه
۱۲۰۷۳	۸	مراست	مراست	۸	۱۲۶	میرون	میرون
۱۲۰۷۴	۶	وین	وین	۶	۱۲۷	فرستاد	فرستاد
۱۲۰۷۵	۸	خواج	خواج	۸	۱۲۸	فرستاد	فرستاد

صغیر	سطر	فاصلہ	صحیح	صغیر	سطر	فاصلہ	صحیح	صغیر	سطر	فاصلہ	صحیح
۱۲۰	۱۳	۱۳۰	میگردند	میگردد	۱۲	۱۳۰	معدود	۱۳	۱۳۰	معدود	۱۲۰
۱۲۱	۱	۱۳۰	آلہ	آلہ	۲۰	۱۳۰	ملمعی	۱	۱۳۰	ملمعی	۱۲۱
۱۲۲	۹	۱۳۰	پوسین	پوسید	۵	۱۳۰	پوسین	۹	۱۳۰	پوسین	۱۲۲
۱۲۳	۱۲	۱۳۰	صاحب	صاحب	۱	۱۳۰	صاحب	۱۲	۱۳۰	صاحب	۱۲۳
۱۲۴	۶	۱۳۱	ازین	ازین	۵	۱۳۱	اولاد	۶	۱۳۱	اولاد	۱۲۴
۱۲۵	۱۴	۱۳۰	ششد	ششد	۱۵	۱۳۲	ششد	۱۴	۱۳۰	ششد	۱۲۵
۱۲۶	۴	۱۳۸	مجبوب	مجبوب	۱	۱۳۸	می آید	۴	۱۳۸	می آید	۱۲۶
۱۲۷	۲	۱۳۵	لمور	لمور	۱	۱۳۵	پوشیم	۲	۱۳۵	پوشیم	۱۲۷
۱۲۸	۳	۱۳۵	تحفنت	تحفنت	۳	۱۳۵	غمزوی	۳	۱۳۵	غمزوی	۱۲۸
۱۲۹	۱۰	۱۳۵	حق	حق	۱	۱۳۵	مارا	۱۰	۱۳۵	مارا	۱۲۹

تاریخ انتقال حضرت شیخ العالم شیخ احمد علی نقی
 روو لوی صاحب شہ
 نور الدین مرقدہ
 احمد والی مددگار ہمان
 قطب عالم دستگیر بیکیان

خاتمہ کتاب
 الحمد للہ در مطبع گلزار محمدی
 بکوشش فراوان
 باہتمام محمد وزیر رونق
 طبع یافت فقط اور واقع
 ہر کہ جو کتاب پر پیشگیل و
 بیست و نوبت ہال مسرورہ

اعلان
 ناظرین کتاب رفع
 غلطی بذریعہ دست نامہ
 پڑا ادا فرما کر عاصم
 گو شکر کریں فقط

محمد زین العابدین علیہ السلام

فہرست کتاب نوار العیون فی اسرار المکنون

صفحہ نمبر	مضمون
۱	دیباچہ پنجمین جہود ہری علی ابن عمر صاحب تعلقہ دار بری فی تشریح کتاب نوار
۲	انتہاس از جانب مطہر
۳	شجرہ چشتیہ صابریہ جناب شاہ الثقات احمد صاحب سجادہ شین
۴	شجرہ قادریہ شاہ فقیر احمد صاحب مرحوم سجادہ شین
۵	شجرہ چشتیہ صابریہ حضرت شاہ طالب احمد صاحب سجادہ شین
۶	دیباچہ نوار العیون فی اسرار المکنون من جانب مصنف کتاب
۱۰	در ذکر ادای تہجد حضرت در عمر ہفت سالگی
۱۱	در ذکر شیخ تقی الدین برادر حضرت کہ در شہر ہلی بودند و کیفیت تعلیم حضرت
۱۲	در ذکر گلہ حضرت پیش زین شیخ تقی الدین برادر خود برای تعلیم خود و سپردن مہر و فراموش کردن حضرت
۱۳	در ذکر پیغام شیخ تقی الدین برای کار خیر و فرمودن حضرت کہ من غنی ام
۱۴	در ذکر محبت حضرت با شاہ ہزارہ ہلی و آگاہ کردن او شیخ تقی الدین راز ولایت حضرت
۱۵	در ذکر تلاش پیر حضرت و حصول دولت پابوس حضرت شیخ جلال الدین پالی تہمی
۱۶	در ذکر تشریف بری حضرت و در ستام و قیام خانہ بی بی فاطمہ عورت پارا
۱۷	در ذکر محبت حضرت با دیوانہ در ستام و خواب حضرت و خوابی ستام در غلبہ معلول
۱۸	در ذکر تشریف بری حضرت در برداؤن براہ پالی پت و خبر زلی دہلی از دست مغلان
۱۹	در ذکر قیام سجدہ ہفت ہائیک ان مردمان در شب جمعہ و فصاح حضرت کہ عذاب در دست از حضرت حق باید پنداشت
۲۰	در ذکر ورود حضرت در بندہ ملاقات با دشمنند و سوال علم دہ و مجرڈ شہد امارت و دین بجز
۲۱	در بندہ سلطان ملتان در ویشان مکر شہر بردار و در تہن حضرت پیر سلطان غیر نسیک کسی بجل حضرت

در بیان کتاب نوار العیون فی اسرار المکنون

مجموعہ ہری دار بری

مضمون

صفحه	نمبر	مضمون
۲۵	نقل ۱۳	ملاقات با حضرت نور الحق پنڈ دی و دالہ علی بن ازراہ بہار و جلد در قبر جمول رازا و نعمات و...
۲۸	نقل ۱۴	بیزبانی بچہ سنگ بچام او دہ و طلب نمودن مردمان ابعوت و گلہ مال الدین کہ جبری جواب حضرت
۲۹	نقل ۱۵	گردانیدن سایہ و چتر بطریق بازی بچگان او دہ پیش شیخ فتح الد بطریق اشارت قلم باطن
نقل ۱۶	نقل ۱۶	رفتن حضرت بملاقات شیخ زین الدین او دہی و بارندان پرده اربو جہہ بنون بفری و باز رفتن مع طبق سنگ کلونج و ملاقات شدن با زین الدین و مکالمہ با حضرت
۱	نقل ۱۷	آمدن سلطان بلوچیم شرقی در قصبہ سیولی رفتن حضرت بملاقات اوان چند و بیہ سلطان اعراض حضرت اوان
۳	نقل ۱۸	رفتن حضرت در شہر جنوبی بملاقات سلطان بلوچیم شرقی و ملاقات با فانی شہا الدین شریف و ملاقات سلطان
۴	نقل ۱۹	آمدن محمد خان متعلقہ دولی بملاقات حضرت اوان قیمت صدیکہ بر وضع کلوہ آباد حضرت و اعراض حضرت از اوان
۳۹	نقل ۲۰	ذکر کردن کسی زائل نماید و دنیا برانندہ فایده حضرت و درج شدن اسم عا و فرزند اوان ذوق سلطان
۴۰	نقل ۲۱	تشریف آوری حضرت در رود بھدسیا و اجازت از قبر شیخ صلاح صوفی و یافتن مصلی و سبوح و...
۴۱	نقل ۲۲	آبادی دولی بجانب مشرق از خانقاہ حضرت کہ آبادان نبود و وقوع آن
۴۱	نقل ۲۳	آمدن کافران در قصبہ مقوموی بدعا می حضرت
۴۲	نقل ۲۴	پردن چهار بابہ حضرت گماشته نو و مردن او بدعا می حضرت
۴۲	نقل ۲۵	رفتن خواجہ بڈہ بملاقات حضرت گستانی گردن و مردن بدعا حضرت
۴۳	نقل ۲۶	آزار دادن ملک گو شیخ فرید الد حضرت او نمیدن سفارش حضرت قتل شدن بدعا حضرت
۴۴	نقل ۲۷	حضرت و شیخ زکریا در سبوح جامع بودند بخیاں خوابت بردای حضرت و دوازده روز شیخ زکریا بیمار شدند چون حضرت بیحالت گفتند خود ستند کہ خبری خوراندن مگر امانہ و عورت نذاذند کار تمام شد
۴۵	نقل ۲۸	گستاخی مرد بقیال کہ بر من حق پاک است مانعت حضرت بخیاں گردن و مردن او بدعا می حضرت
۴۶	نقل ۲۹	در ذکر کار خیر حضرت عارف احمد فرزند خود و اگر اہ گردن باطنی شرف ان در بیمار شدن قاضی و مہلت اوان تا کار خیر عارف احمد و مردن بعد از ان
۴۹	نقل ۳۰	تولد فرزند عبد العزیز خانہ حضرت دولی با درازا و پسند آمدن حضرت با حالاً الفزند و مردن ان

مضمون

صفحہ	سطح	مضمون
۵۱	انقل ۳۱	کلامی از حضرت برای فرزندانش دعوہ تولد حضرت عارف احمد و خوارق حضرت عارف احمد
۵۲	انقل ۳۲	فرمود حضرت کموت میں بر اختیار است
۵۳	انقل ۳۳	در آمدن حضرت در کجا رسیدت با در جانی درین سبب و در آن حکم باز زندہ شدن مالک و زاری بیان
۵۴	انقل ۳۴	در و حضرت در آورده از بہار و آوردن ہنرم سومر دکان بر آف مہر حضرت سید محمد بن سید محمد
۵۵	انقل ۳۵	حضرت دیم سوخوہ آورده بسبب کم بالی
۵۶	انقل ۳۶	دیدن شیخ بختیار حمہ حضرت راز زرو باز نہ خاک
۵۷	انقل ۳۷	حال ارادت و مرید شدن شیخ بختیار زانیف خاں حضرت
۵۸	انقل ۳۸	آمدن پادشہ شیخ بختیار در خانقاہ حضرت و باز انہاشتن آن از خاک بیرونی
۵۹	انقل ۳۹	رفتن شیخ بختیار بسوگرمی از فتح نظام الدین و قبول و در استن حضرت در الوقت
۶۰	انقل ۴۰	خلعت بودن حضرت بختیار مراد از الوقت کہ بازان خود مقاربت بختیاریست
۶۱	انقل ۴۱	رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم را دیدند بہانہ اینچندان کہ کبوترک و بود قبولان از آمدن میدان چند بگیادہ کبوترک آوردند چون حضرت کبوترک را دیدند با دودہ تشریف بردند و وایسی بعد شہماہ
۶۲	انقل ۴۲	التماس خریدن کبوترک بہر آفاق بہارت حسین بلازنت رسول صلی اللہ علیہ وسلم را دیدن بہر بخاواد
۶۳	انقل ۴۳	آمدن تاتاریان بقطع رود ملی بلازنت و نصیحت فرمودن حضرت اورا
۶۴	انقل ۴۴	خرش کردن بختیار بفرختن سیبان فرمودن حضرت کہ سیبان بخدا و محبت نمودن زردا کراہ حضرت آورد کہ سیبان سلطنت برای بختیار خان کردہ بودند و نبودن و تقدیر او
۶۵	انقل ۴۵	سیبان شہر سوہ اگر مریدان حضرت تمدنگزواستی گفتی کہ اگر تمدنگزواستی بفرغت گذرایستنی بدو حضرت همان شد
۶۶	انقل ۴۶	حضرت بشیدن چراغ خود احمدی کار رود یکی بر کیدان طلق از آن طعام بخورد کہ نمی خورد و کین از سبب
۶۷	انقل ۴۷	ارشاد حضرت بکیفیت تہال گویبری اودہ ہے

مشاهیر

نصفه	بسط	موضوع
۴۱	نقل ۳۸	تین فرمودن مختصات مشاهیر اولیاء الله را
۴۲	نقل ۳۹	آنحضرت بر دیوار ایستادند بودند زکمال گوهری رسیدند آن دیوار بگفتند که منم که در آن ایستادم و با یکدیگر گوهری زینبید تا که حضرت ارشاد کردند
۴۳	نقل ۴۰	ارشاد کردن حضرت بهرام زنجواری بنحوای و طلبش و حق تعالی و فرمودن حضرت که در هر آن
۴۴	نقل ۴۱	عظمتش بیادین عالم شیخی بر این قول کردن او طلبش که نیاقتن سبب گرفتاری و
۴۵	نقل ۴۲	ولایت عطا کردن به بصره بعد از کاه دیبا
۴۶	نقل ۴۳	آمدن امام دوازدهم در کوه حضرت بر طلع کردن بهرام بخت در مآقاه از ولایت
۴۷	نقل ۴۴	مردن تخلص بعد وصیت مام اطلاع با حضرت سهر کردن فرزند او بخت و در آن روز که در آن روز
۴۸	نقل ۴۵	و باز مردن با جازت حضرت
۴۹	نقل ۴۶	فرستادن کتابت به یاد از عمومی که کسی سخن می گفت به بیان آن فرستادند و بیرون
۵۰	نقل ۴۷	آن کتابت بیان خدا و طلبیدن دیوانه کتابت
۵۱	نقل ۴۸	وصیت شیخ بدرالدین به شیخ خیرالدین که نخواست از حضرت امجد الحق خواهد رسید
۵۲	نقل ۴۹	و عطای نعمت دینی و دنیوی با ایشان
۵۳	نقل ۵۰	مال ارادت میان قدم و برادر زاده شیخ نصیرالدین عطای ولایت بنامه بعد خلافت و فرقه
۵۴	نقل ۵۱	در ذکر آنکه چون کسی بارادت می آید اول خدمت کشی و سپس بگوشی عطای شد
۵۵	نقل ۵۲	و فیصل غفری بر ارادت حاضر شد و خدمت آبخشی بنامه آورد محرم شد
۵۶	نقل ۵۳	در ذکر ارادت ملک شه و ملک فخر و عطا کلیم و دستار باد و معمول انان ملک ننگور
۵۷	نقل ۵۴	میان فریدمید حضرت بود اگر بود حسب حکم حضرت کمالی کشاده بید فراموش نمیداد
۵۸	نقل ۵۵	فرستادن کتابت بدست بهرام زنجواری و زنان عباسی بنامه السبیلی
۵۹	نقل ۵۶	تولد فرزند بنامه قاضی خان ناگرم قصیده دولی بدعا آنحضرت
۶۰	نقل ۵۷	آمدن ساسان لار طلب ولایت استخوان منزه معروف که کاری آن منزه بگرم حد و عطا کرد

مضمون

صفحہ	نمبر	مضمون
۹۷	۶۵	زر واکر آحضرت کچل و پنجاہ سل در طبع مسجد نماز ادا کردند و میدارند کہ کدام طرف است
۹۸	۶۶	فرزند ان مریدان حضرت بر اسم حق جان ادا اند بیکت آنحضرت
۹۹	۶۷	در بیان سجدہ شکر کہ مریدان پیش بران سر می نمند
۱۰۰	۶۸	الشر حضرت شمنوی و شعرے فرمودند
۱۰۱	۶۹	عنا خزقہ مجن مطرب در حالت وجد حسب التماس و طاعت برون او
۱۰۲	۷۰	تلاک خلافت و اجازت شیخ بودی و گستاخی او و استر و او زلفت از ان
۱۰۳	۷۱	استغراق و نمود رنگی سید کبیر بیگ نظر باطن حضرت
۱۰۴	۷۲	اجازت شیخ کمال الدین بر ملاقات شیخ زین الدین قلمع او و زخم شمشیر جابوس خوردن حسب سوره حضرت
۱۰۵	۷۳	مولانا امیر احمد مندوق مصحف نر و حضرت او رند و حضرت بدین ده تنگه دادند
۱۰۶	۷۴	بروندن همان ده تنگه بدین قاضی رضی قاضی رضی برای خوانان صاحبزاده فرستادند
۱۰۷	۷۵	باشرت نمودن پیش و نه سپر هزار بعین دیوانگی و سرور او
۱۰۸	۷۶	در بعضی بشارت و کلام آنحضرت
۱۰۹	۷۷	در ذکر لفظ حق و بیان معنی آن کہ آنحضرت فرموده بودند
۱۱۰	۷۸	کیفیت توشه شریف و حال شیخ مجتبار
۱۱۱	۷۹	حالات و خوارق حضرت در ملفوظات و کتب دیگر
۱۱۲	۸۰	خاص مروجہ خاندان حضرت
۱۱۳	۸۱	در شان حضرت
۱۱۴	۸۲	ایضاً
۱۱۵	۸۳	ایضاً
۱۱۶	۸۴	قطعات تواریخ طبع کتاب

بافتاح
التماس

بفضله تعالی و تقی که این کتاب سعادت
تساب وادی راه خدا را بی اعجاب و روزگار دنیا
چو دهری خلیل احمد الشنقره خلیل الرحمن
صاحب تعلقه دار تعلقه بری پرگنه رودنی نسلخ با کج
باغ نبلی و ستیاب گزیده پس فرخورد است کمال احمد
صاحب سینه بینه و غیره و غیره و غیره و غیره
کلامی از تعلقه سجع کتاب در آن آغاز و ختم
در غرب و کاتبه کثیره لهذا سبب از انجیل طبع
کتاب این دارد که بلا اجازت چو دهری صاحب
ممدوح تصدیق نفرمانید و ز مستوجب بار
خداوند شفق طایر سوالان طبع باشد

تکون و نور و الله و مطبعه کربلا

طبع در سال ۱۳۰۰

